

BERNADOTTEÄTTEN

Kar XIII hade inga arvingar till tronen och adopterade Karl August för att han skulle bli Kung i Sverige, men Karl August dog i förtid och blev inte Kung

1763 - 1844

Charles XIV John
of Sweden 1814

Smart Move!

Soldier to King
1785 a Sergeant

Första
Val
1

KARL AUGUST FÖRSTA VAL

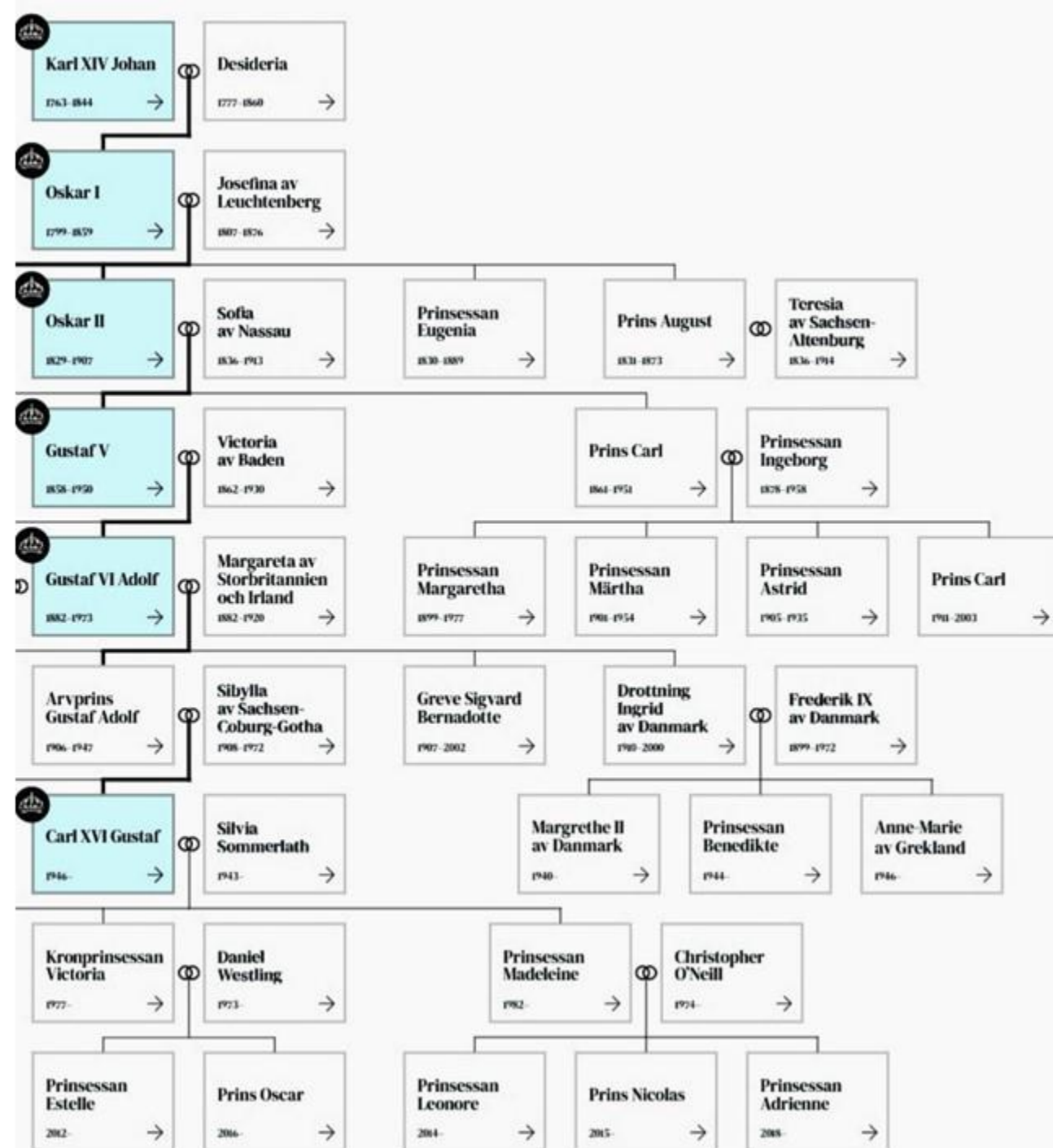
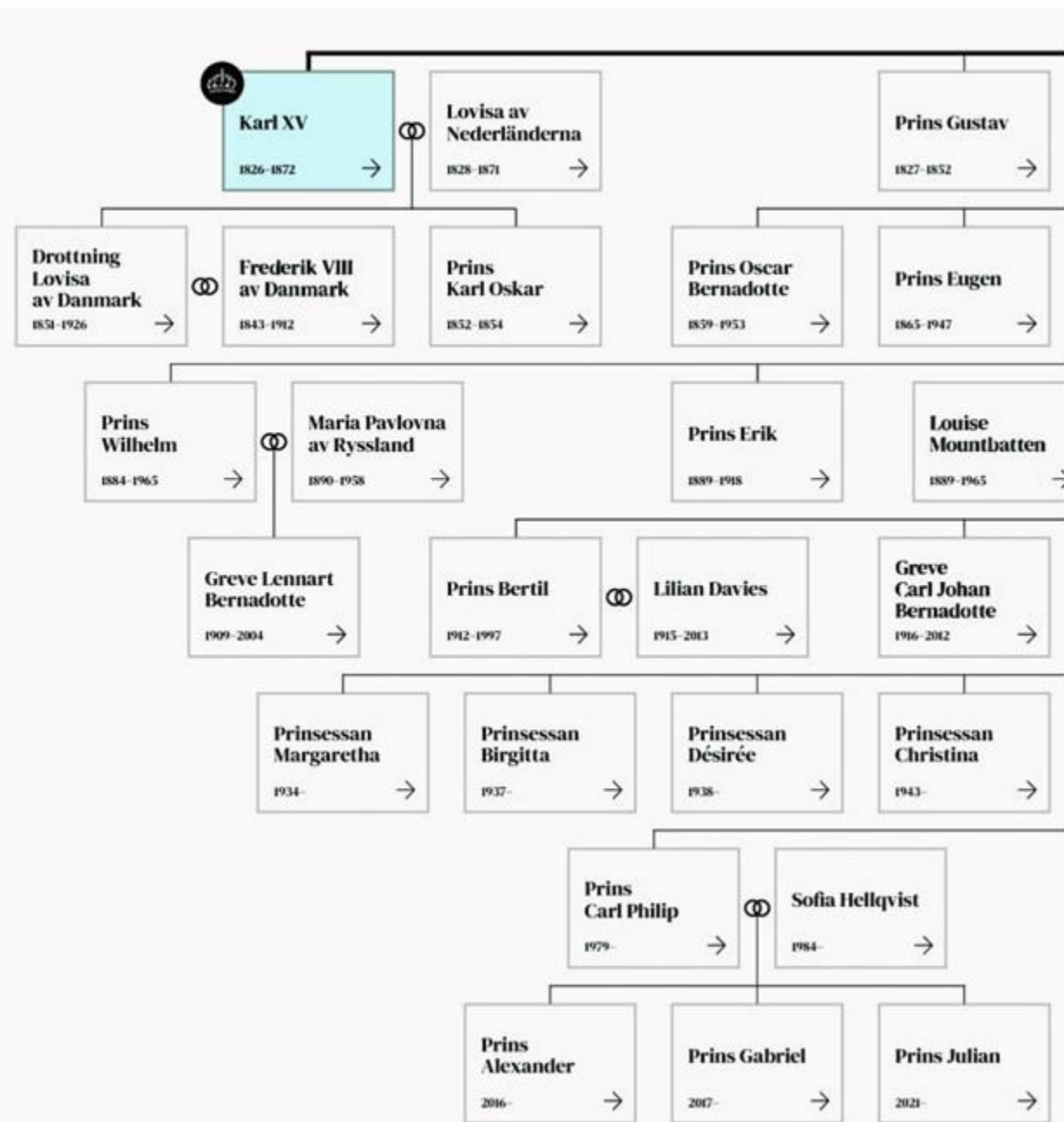
50 ÅR
PÅ
TRONEN

CHARLES XIV JOHN

was King of Sweden and Norway from 1818 until his death. In modern Norwegian lists of kings he is called Charles III John (Norwegian: Karl III Johan). He was the first monarch of the Bernadotte dynasty.

1763 - 1844

Charles XIV John
of Sweden 1814

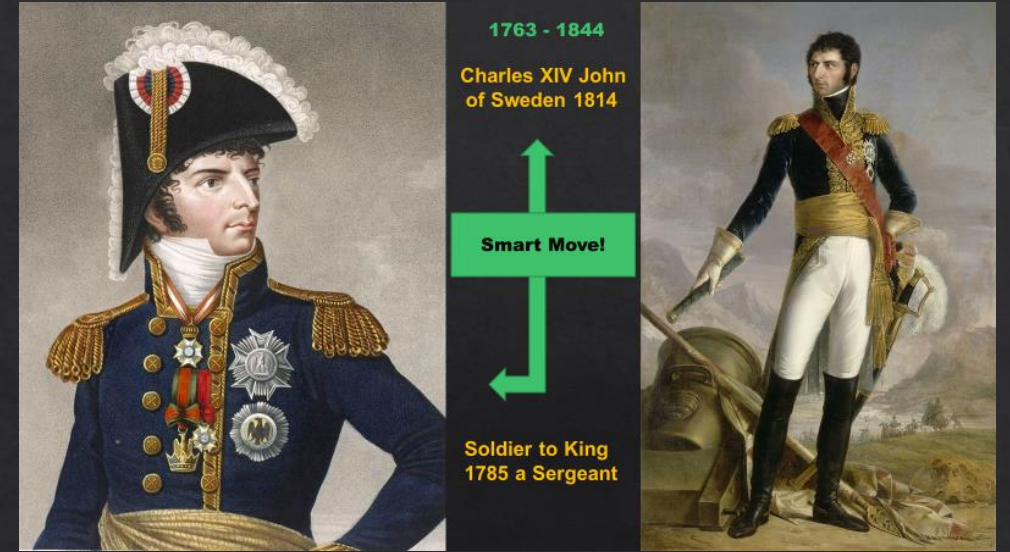
Smart Move!

Soldier to King
1785 a Sergeant

For a man who would later become a king, Bernadotte was **staunchly anti-royal** in his youth. When the French Revolution erupted in 1789, Bernadotte was among the many who sided with the new Jacobin republican regime. **According to some sources, he even had "death to all kings" tattooed on his arm.**

Bernadotte distinguished himself and rose through the ranks during France's subsequent wars. He remained a Jacobin sympathizer, even as France shifted back toward monarchy under Napoleon.

CHARLES XIV JOHN

Charles XIV John (Swedish: Karl XIV Johan; born Jean Bernadotte; 26 January 1763 – 8 March 1844) was King of Sweden and Norway from 1818 until his death. In modern Norwegian lists of kings he is called Charles III John (Norwegian: Karl III Johan). He was the first monarch of the Bernadotte dynasty.

Born in Pau in southern France, Bernadotte joined the French Royal Army in 1780. Following the outbreak of the French Revolution, he exhibited great military talent, rapidly rising through the ranks, and was made a brigadier general by 1794. He served with distinction in Italy and Germany, and was briefly Minister of War. His relationship with Napoleon was turbulent; nevertheless, Napoleon named him a Marshal of the Empire on the proclamation of the French Empire. Bernadotte played a significant role in the French victory at Austerlitz, and was made Prince of Pontecorvo as a reward. Bernadotte was, through marriage to Désirée Clary, brother-in-law to Joseph Bonaparte, and thus a member of the extended Imperial family.

CHARLES XIV JOHN

In 1810, Bernadotte was unexpectedly elected the heir-presumptive (Crown Prince) to the childless King Charles XIII of Sweden, thanks to the advocacy of Baron Carl Otto Mörner, a Swedish courtier and obscure member of the Riksdag of the Estates. He assumed the name Charles John and was named regent, and generalissimo of the Swedish Armed Forces, soon after his arrival becoming de facto head of state for most of his time as Crown Prince.

In 1813, following the sudden unprovoked French invasion of Swedish Pomerania, Crown Prince Charles John was instrumental in the creation of the Sixth Coalition by allying with Tsar Alexander and using Swedish diplomacy to bring warring Russia and Britain together in alliance. He then authored the Trachenberg Plan, the war winning Allied campaign plan, and commanded the Allied Army of the North that defeated two concerted French attempts to capture Berlin and made the decisive attack on the last day of the catastrophic French defeat at Leipzig.

After the War of the Sixth Coalition, Charles John forced King Frederick VI of Denmark to cede Norway to Sweden, leading to the Swedish–Norwegian War of 1814 where Norway was defeated after a single summer's conflict. This put Norway into a union with Sweden, which lasted for almost a century before being peacefully dissolved in 1905. The Swedish–Norwegian war is credited as Sweden's last direct conflict and war.

Upon the death of Charles XIII in 1818, Charles John ascended to the thrones. He presided over a period of peace and prosperity, and reigned until his death in 1844.

BERNADOTTE'S BIRTHPLACE IN PAU, FRANCE

Jean-Baptiste Bernadotte was born on 26 January 1763 in Pau, the capital of the province of Béarn in the southwestern part of the Kingdom of France. He was the son of Jean Henri Bernadotte (1711–1780), prosecutor at Pau, and his wife (married at Boeil, 20 February 1754) Jeanne de Saint-Jean (1728–1809), niece of the lay abbot of Sireix. The family name was originally du Poey (or de Pouey), but was changed to

Bernadotte—a surname of an ancestress at the beginning of the 17th century. He was the youngest of five siblings, two of whom died in childhood. Soon after his birth, Baptiste was added to his name, to distinguish him from his elder brother Jean Évangéliste. Bernadotte himself added Jules to his first names as a tribute to the French Empire under Napoleon I.

At the age of 14, he was apprenticed to a local attorney. However, the death of his father when Bernadotte was just 17 stopped the youth from following his father's career.

Pau, Pyrénées-Atlantiques

Born

EARLY MILITARY CAREER

Bernadotte joined the army as a private in the Régiment Royal–La Marine on 3 September 1780, and first served in the newly conquered territory of Corsica. Subsequently, the Régiment stationed in Besançon, Grenoble, Vienne, Marseille and Île de Ré. He reached the rank of sergeant in August 1785 and was nicknamed Sergeant Belle-Jambe, for his smart appearance. In early 1790 he was promoted to Adjutant-Major, the highest rank for non-commissioned officers in the Ancien Régime.

REVOLUTIONARY WARS

Following the outbreak of the French Revolution, his eminent military qualities brought him speedy promotion. Bernadotte's promotions came both from the esteem of his commanders as well as from his men; having been elected to the rank of lieutenant colonel and colonel by his men, though he refused both nominations in favor of traditional advancement.

It was during this period of rapid advancement that the military qualities he became known for, daring assaults and gasconades, came to the fore. Of the latter, Bernadotte was gifted in his ability to inspire his men to prodigious feats of valor. As Colonel and commander of the 71st Demi-Brigade, Bernadotte rallied his men, who were retreating in disorder before an Austrian attack, by tearing off his epaulettes, throwing them to the ground before his men and shouting “If you dishonor yourselves by flight, I refuse to remain your colonel!” Soldiers left the ranks, gathered his epaulettes, pressed them into his hands, formed ranks and reformed the line and counter-attacked.

Bernadotte joined the army as a private in the Régiment Royal–La Marine on 3 September 1780, and first served in the newly conquered territory of **Corsica**. Subsequently, the **Régiment** stationed in **Besançon**, Grenoble, Vienne, Marseille and Ile de Re. He reached the **rank of sergeant** in August **1785** and was nicknamed Sergeant Belle-Jambe, for his smart appearance. In early **1790** he was promoted to **Adjutant-Major**, the highest rank for noncommissioned officers in the Ancien Régime.

Battle of Valmy.

The French moved first declaring war on Austria on April 20, 1792.

By 1794 he was promoted to brigadier, attached to the Army of Sambre-et-Meuse. After Jourdan's victory at Fleurus (26 June 1794), where he distinguished himself with a decisive attack and seizure of key terrain that led to the Austrian retreat, he then became a divisional general.

Bernadotte played key roles throughout the next 18 months during the three French invasions into Germany; often employed in the place of honor during offensives leading the vanguard, and in retreat as a defensive specialist commanding the rearguard.

At the Battle of Theiningen (1796), where the Austrians outnumbered the French three-to-one, Bernadotte's rearguard successfully repulsed numerous attacks while inflicting heavy losses on the enemy, preventing the Archduke Charles from cutting off the retreat of the French army over the Rhine after its defeat by the Austrians at the Battle of Würzburg. At the beginning of 1797 he was ordered by the Directory to march with 20,000 men as reinforcements to Napoleon Bonaparte's army in Italy. His successful crossing of the Alps through the storm in midwinter was highly praised but coldly received by the Italian Army. Upon receiving insult from Dominique Martin Dupuy, the commander of Milan, Bernadotte was to arrest him for insubordination. However, Dupuy was a close friend of Louis-Alexandre Berthier and this started a long-lasting feud between Bernadotte and Napoleon's Chief of Staff.

He had his first interview with Napoleon in Mantua and was appointed the commander of the 4th division. During the invasion of Friuli and Istria, Bernadotte distinguished himself greatly at the passage of the Tagliamento where he led the vanguard, and at the capture of the fortress of Gradisca (19 March 1797). After the 18th Fructidor, Napoleon ordered his generals to collect from their respective divisions' addresses in favor of the coup d'état of that day; but Bernadotte sent an address to the directory different from that which Napoleon wished for and without conveying it through Napoleon's hands.

After returning from Vienna, he resided in Paris. He married Désirée Clary in August 1798, the daughter of a Marseilles merchant and Joseph Bonaparte's sister-in-law. In November of the same year he was made commander of the army of observation on the upper Rhine. Although solicited to do so by Barras and Joseph Bonaparte, he did not take part in the coup d'état of the 30th Prairial. From 2 July to 14 September he was Minister of War, in which capacity he displayed great ability. However, his popularity and contacts with radical Jacobins aroused antipathy towards him in the government. On the morning of 13 September he found his resignation announced in the *Moniteur* before he was aware that he had tendered it. This was a trick; played upon him by Sieyès and Roger Ducos, the directors allied to Napoleon

Bernardine Eugénie Désirée Clary (8 November 1777 – 17 December 1860), in Swedish officially Eugenia Bernhardina Desideria, was Queen of Sweden and Norway as the wife of King Charles XIV John, a former French general and founder of the House of Bernadotte. She was the mother of Oscar I, and one-time fiancée of Napoleon Bonaparte. She officially changed her name there to Desideria, which she did not use herself

The Citadel of Besançon by Vauban

On the introduction of the **First French Empire**, Bernadotte became one of the **eighteen Marshals of the Empire**, and from June 1804 to September 1805 served as governor of the recently occupied Hanover. In this capacity, as well as during his later command of the army of northern Germany, he created for himself a reputation for independence, moderation, and administrative ability.

Marshal of the Empire

Marshal of the Empire was a civil dignity during the First French Empire. It was created by Sénatus-consulte on 18 May 1804 and to a large extent resurrected the formerly abolished title of Marshal of France. According to the Sénatus-consulte, a Marshal was a grand officer of the Empire, entitled to a high-standing position at the Court and to the presidency of an electoral college.

Napoleon and several of his Marshals (recognisable due to their white-feathered bicornes) at the Battle of Borodino in 1812. Painting by Vasily Vereshchagin.

He declined to help Napoleon Bonaparte stage his coup d'état of November 1799 but nevertheless accepted employment from the Consulate, and from April 1800 to 18 August 1801 commanded the army in the Vendée and successfully restored its tranquility.

In 1802, Napoleon Bonaparte proposed that Bernadotte head to New France to serve as governor of Louisiana, which was to be transferred back to French control following the Third Treaty of San Ildefonso. In accepting the position, Bernadotte requested additional soldiers, settlers, and funding to support the colony, but Napoleon refused. In response, Bernadotte declined the posting and instead was named plenipotentiary ambassador to the United States. His posting was cancelled, however, after the Sale of Louisiana.

The Battle of Austerlitz was fought December 2, 1805, and was the deciding engagement of the War of the Third Coalition (1805) during the Napoleonic Wars (1803 to 1815).

Marshal of the Empire

Marshal of the Empire was a civil dignity during the First French Empire. It was created by Sénatus-consulte on 18 May 1804 and to a large extent resurrected the formerly abolished title of Marshal of France. According to the Sénatus-consulte, a Marshal was a grand officer of the Empire, entitled to a high-standing position at the Court and to the presidency of an electoral college.

Napoleon and several of his Marshals (recognisable due to their white-feathered bicornes) at the Battle of Borodino in 1812. Painting by Vasily Vereshchagin.

He declined to help Napoleon Bonaparte stage his coup d'état of November 1799 but nevertheless accepted employment from the Consulate, and from April 1800 to 18 August 1801 commanded the army in the Vendée and successfully restored its tranquility.

In 1802, Napoleon Bonaparte proposed that Bernadotte head to New France to serve as governor of Louisiana, which was to be transferred back to French control following the Third Treaty of San Ildefonso. In accepting the position, Bernadotte requested additional soldiers, settlers, and funding to support the colony, but Napoleon refused. In response, Bernadotte declined the posting and instead was named plenipotentiary ambassador to the United States. His posting was cancelled, however, after the Sale of Louisiana.

The Battle of Austerlitz was fought December 2, 1805, and was the deciding engagement of the War of the Third Coalition (1805) during the Napoleonic Wars (1803 to 1815).

During the campaign against Prussia, in the same year, he was severely reproached by Napoleon for not participating with his army corps in the battles of Jena and Auerstädt (14 October 1806). Napoleon, on the night of 13 October, thinking he had faced the whole Prussian army at Jena, sent orders to Bernadotte and Davout to fall back from Naumburg and get across the Prussian line of retreat. In pursuance of these orders, Bernadotte, separately from Davout, left Naumburg at dawn on the morning of the 14th for Dornburg and marched towards Apolda, which he reached by 16:00. Hampered by the very poor state of the roads, he could not engage in the Battle of Jena, though he effectively compelled the Prussians to retreat from both battlefields by posting his troops on the heights of Apolda.

After the Battle of Jena, Bernadotte crushed the Prussian Reserve Army, all fresh troops fortified behind a marsh and the River Saale, under Duke Eugen of Württemberg at Halle (17 October 1806), though Imperial Headquarters did not much appreciate this victory. When visiting Halle after the battle, and commenting on the degree of difficulty of storming a fortified position accessible only by a single bridge, Napoleon enigmatically commented "Bernadotte stops at nothing. Someday the Gascon will get caught." Subsequently, Bernadotte pursued, conjointly with Soult and Murat (known as the "Pursuit of the Three Marshals"), Prussian general Blücher's Corps to Lübeck, where his troops stormed the Prussian defenses, taking the city and forcing Blücher's capitulation at Radkow (7 November 1806). When the French forced their way to Lübeck, the city became the target of large-scale looting and rampage by the French soldiers. Bernadotte, struggling desperately to prevent his men from sacking, was given six horses from the Council of Lübeck as their appreciation. He also treated captured Swedish soldiers with courtesy and allowed them to return to their home country. The impressed Swedes went home with a tale of Bernadotte's fairness in maintaining order within the city.

The Battle of Friedland was fought June 14, 1807, during the War of the Fourth Coalition (1806-1807).

Napoleon on on
the field at the
Battle of Eylau.

Official uniform of a Marshal of the Empire. It was designed by painter Jean-Baptiste Isabey and designer Charles Percier.

Napoleon fired Bernadotte

The Battle of Wagram in 1809 was one of Napoleon's last great successes. But at one point in the battle, it seemed as if his Austrian enemies might prevail. They overwhelmed a portion Napoleon's army - a portion led by Bernadotte. As Bernadotte galloped to get ahead of his fleeing troops in order to rally them, he was spotted in what looked like outright flight by his commander.

Napoleon reportedly said to the unlucky marshal, **"I herewith remove you from command of the corps which you have handled so consistently badly. Leave my presence immediately and quit the Grand Armee within twenty-four hours."**

With **Bernadotte having returned to Paris**, the Walcheren expedition (July 1809) caused the French ministry in the absence of the emperor to entrust him with the defense of Antwerp with both regular French and Dutch troops along with the National Guard. Bernadotte, with his customary skill, took command of a chaotic situation wherein troops from all over the Empire and its vassal states, and raw conscripts, were sent to Holland under divided command. He re-organized and trained his forces, named by the Emperor as the Army of Antwerp, by instilling discipline in old soldiers too long at the depots and teaching raw conscripts their trade.

https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_XIV_John_of_Sweden#/media/File:Statyn_av_Karl_XIV_Johan_Norrk%C3%B6ping_april_2006.jpg

In 1810 Bernadotte was about to enter his new post as governor of Rome when he was unexpectedly **elected the heir-presumptive to King Charles XIII of Sweden**. The problem of Charles' successor had been acute almost from the time he had ascended the throne a year earlier, as it was apparent that the Swedish branch of the House of Holstein-Gottorp would die with him. He was 61 years old and in poor health. He was also childless; Queen Charlotte had given birth to two children who had died in infancy, and there was no prospect of her bearing another child. The king had adopted a Danish prince, Charles August, as his son soon after his coronation, but he had died just a few months after his arrival. Despite the fact that Napoleon favored his ally Danish King Frederick VI, Danish Prince Frederick Christian initially had the most support to become Swedish Crown Prince as well

The Swedish court initially sounded out the emperor for his preferences on candidates for crown prince, whereupon Napoleon made it clear he preferred his son-in-law Eugène de Beauharnais, one of his nephews or one of his brothers. However, Eugène, serving as viceroy in Italy, did not wish to convert to Lutheranism, a prerequisite for accepting the Swedish offer. Moreover, none of Napoleon's brothers was interested in going to Sweden and his nephews were too young as the Swedes did not want the hazards of minority rule in the event King Charles died prematurely. The matter was decided by an obscure Swedish courtier, son of Baron Gustav Mörner, a commander of the Swedish force captured by Bernadotte at Lübeck, Baron Karl Otto Mörner, who, entirely on his own initiative, offered the succession to the Swedish crown to Bernadotte. Bernadotte communicated Mörner's offer to Napoleon who at first treated the situation as an absurdity, but later came around to the idea and diplomatically and financially supported Bernadotte's candidacy.

In 1810 Bernadotte was about to enter his new post as governor of Rome when he was unexpectedly elected the heir-presumptive to King Charles XIII of Sweden. The problem of Charles's successor had been acute almost from the time he had ascended the throne a year earlier. He was 61 years old and in poor health. He was also childless; Queen Charlotte had given birth to two children who had died in infancy, and there was no prospect of her bearing another child. It was apparent almost as soon as Charles XIII was crowned that the Swedish branch of the House of Holstein-Gottorp would die with him. The king had adopted a Danish prince, Charles August, as his son soon after his coronation, but he had died just a few months after his arrival. Despite the fact that Napoleon favored his ally Danish King Frederick VI, Danish Prince Frederick Christian initially had the most support to become Swedish Crown Prince as well. On 2 November 1810 Bernadotte made his solemn entry into Stockholm, and on 5 November he received the homage of the Riksdag of the Estates, and he was adopted by King Charles XIII under the name of "Charles John" (Karl Johan). At the same time, he converted from Roman Catholicism to the Lutheranism of the Swedish court; Swedish law required the monarch to be Lutheran.

On 2 November 1810 Bernadotte made his solemn entry into Stockholm, and on 5 November he received the homage of the Riksdag of the Estates, and he was adopted by King Charles XIII under the name of "Charles John" (Karl Johan). At the same time, he converted from Roman Catholicism to the Lutheranism of the Swedish court; Swedish law required the monarch to be Lutheran

Coat of Arms of Jean-Baptiste Bernadotte

Arms of the House of Bernadotte

Coronation of Karl III Johan as King of Norway in Nidaros Cathedral, Trondheim

Equestrian in
Stockholm depicting
Charles XIV John.

Death

On 26 January 1844, his 81st birthday, Charles John was found unconscious in his chambers having suffered a stroke. While he regained consciousness, he never fully recovered and died on the afternoon of 8 March. On his deathbed, he was heard to say:

"Nobody has had a career in life like mine. I could perhaps have been able to agree to become Napoleon's ally: but when he attacked the country that had placed its fate in my hands, he could find in me no other than an opponent. The events that shook Europe and that gave her back her freedom are known. It is also known which part I played in that.

1844

King Oscar I of Sweden

1844 – Vid Karl XIV Johans död efterträds han som kung av Sverige och Norge av sin son **Oscar I**. Då den nye kungen är mycket liberal och progressiv har han redan som kronprins fått smeknamnet "Framtiden", eftersom de liberala krafterna i samhället hoppas mycket på honom. Marsoroligheterna fyra år senare leder dock till att kungen ändrar inriktning och blir mer konservativ, som sin far, vilket i sin tur leder till att exempelvis representationsreformen fördröjs till 1860-talet. Oscar I, född 4 juli 1799 i Paris, död 8 juli 1859 på Stockholms slott i Stockholm, var kung av Sverige och Norge från 1844 till 1859, gift 22 maj 1823 med Josefina av Leuchtenberg (sondotter till franska kejsarinnan Joséphine).

Porträtt av kung Oscar med familjen omkring sig, från år 1857.

Karl XIV Johan, född Jean Bernadotte 26 januari 1763 i Pau, Béarn, Frankrike, död 8 mars 1844 på Stockholms slott,

Kronprins Oscar målad av Joseph Karl Stieler 1821.

Oscar I

Oscar I föddes den 4 juli 1799 i Paris på 291 Rue Cisalpine (dagens adress: 32 Rue de Monceau). Oscar var son till dåvarande krigsministern i Frankrike, generalen Jean Baptiste Jules Bernadotte (sedermera kung Karl XIV Johan) och Bernhardine Eugénie Désirée Clary (sedermera drottning Desideria). Han fick namnet Joseph efter sin fadder Joseph Bonaparte, som var gift med moderns äldre syster Julie, men fick även namnen François Oscar. Det senare namnet valde Napoleon I, efter en av hjältarna i Ossians sånger, och kom att användas i familjen, främst av modern och mostern. Med sin mor och moster bodde han, dels i Paris, dels på Joseph Bonapartes slott Château de Mortefontaine eller på Bernadottes[källa behövs] slott Grosbois, båda i Paris omnejd.

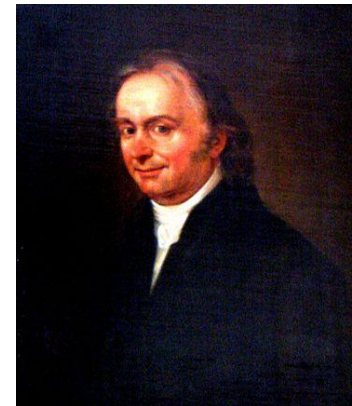

Kronprinstiden

När Karl XIV Johan blev unionskung 1818 blev Oscar Sveriges och Norges kronprins. Han utnämndes 1819 till general i de svenska och norska arméerna och till befälhavare för en rad armékårer: liv- och hustrupperna, generalbefälhavare i Skåne, generalfälttygmästare och chef för Sveriges och Norges artilleri, chef för en kavalleribrigad. 1818 valdes han även till universitetskansler i Uppsala där han tillbringade en hösttermin. Bland annat gick kronprinsen på föreläsningar av Erik Gustaf Geijer, Nils Fredrik Biberg, Jöns Svanberg och Lars Georg Rabenius. Redan 17 januari 1816 hade han valts till "förste ledamot" (med senare terminologi hedersledamot) av Kungliga Vetenskapsakademien.

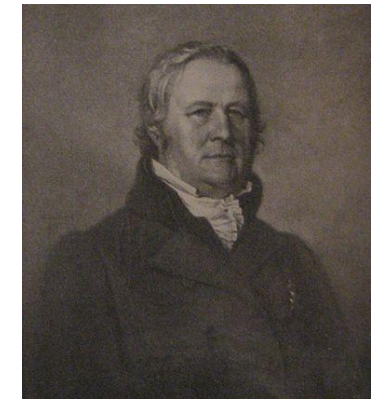
Erik Gustaf Geijer

Jöns Svanberg

Nils Fredrik Biberg

Lars Georg Rabenius

Giftermål med Josefina av Leuchtenbeg

1815 genomgick han en lättare sjukdom. Vid denna tid började politikerna intressera sig för kronprinsens giftermål. Efter många förberedelser påbörjade prinsen 1822 sin friarfärd, under vilken han i Aachen träffade sin mor. Sedan hans förlovning med Josefina av Leuchtenberg, dotter till prins Eugène och hertiginnan Augusta av Bayern, blivit ingången i Eichstätt, styrdes färden till Italien. På hemvägen lyckades prinsen göra ett besök i Verona under den pågående kongressen och mottogs av de där församlade furstarna och statsmännen. Hans biläger firades i Stockholm den 19 juni 1823. Josefina var sondotter till den franske kejsaren Napoleon I:s första gemål.

Josefina Maximiliana Eugenia Napoleona av Leuchtenberg, född den 14 mars 1807 i Milano, död 7 juni 1876 i Stockholm, var Sveriges och Norges drottning 1844–1859. Hon var gift med kung Oscar I.

Josefina var äldsta dotter i syskonskaran, prinsessa av Bologna från födelsen och från 1813 hertiginna av Galliera i egen rätt. Hennes far var den franske generalen Eugène de Beauharnais, styv- och adoptivson till Napoleon I. Hennes mor var prinsessan Augusta av Bayern, dotter till kung Maximilian I av Bayern.

Oscar I:s och Josefinas bröllopskläder, Livrustkammaren.

https://sv.wikipedia.org/wiki/Josefina_av_Leuchtenberg#/media/Fil:Oscar_Is_och_Josefinas_br%C3%B6llopskl%C3%A4der_-_Livrustkammaren_-_86066.tif

Drottning Sofias guldbröllopssläp.

Josefina med sonen Karl(XV).

Resa till Sankt Petersburg 1830

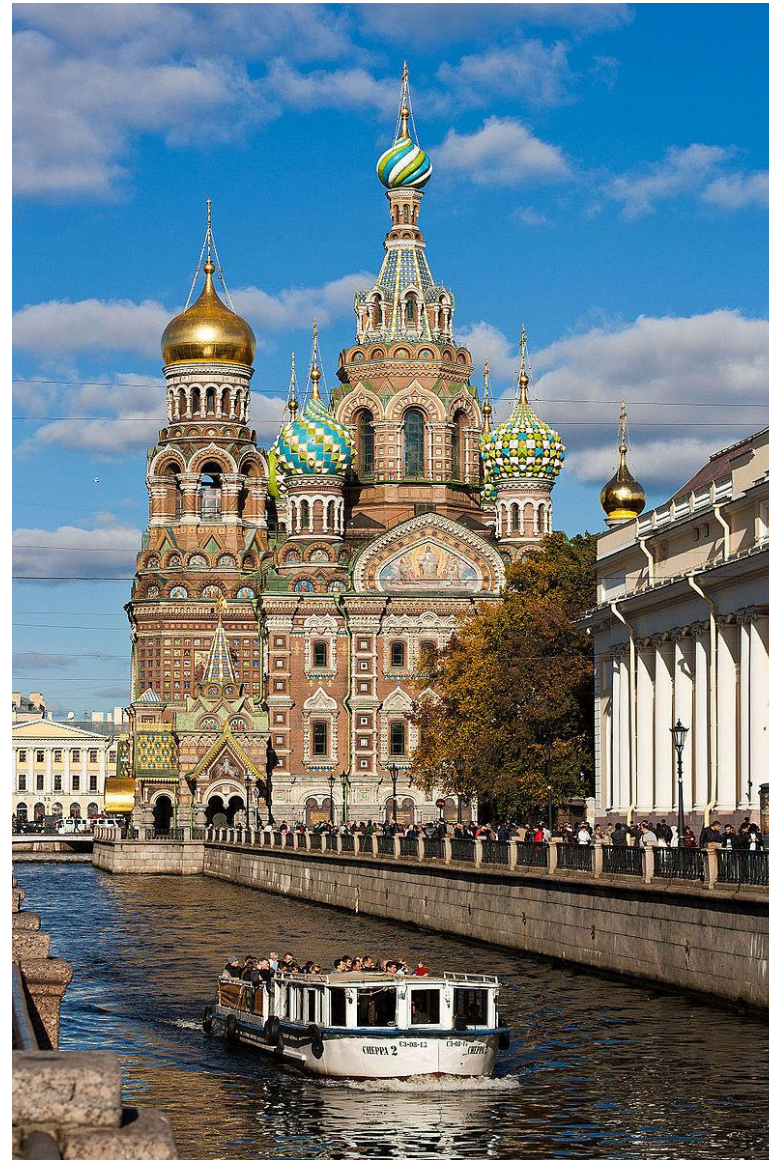
Oscar sändes 1830 till Sankt Petersburg, en artighetsbetygelse mot kejsar Nikolaj I av Ryssland som inte gillades av den allmänna opinionen i Sverige. Som vicekonung i Norge vistades han några månader 1833 i Christiania och Bergen samt deltog 1834 i riksdagsbearbetningar och "Statstidningens" dirigerande, men avlägsnades efter riksdagen. Kronprinsen sysslade i stället med målning och litografiering, med sångövningar och musikkompositioner (till exempel musik till ord av Victor Hugo och Esaias Tegnér, partier av Eduard Brendlers sångspel Ryno och marscher som Svenska arméns tapto), med utarbetande av militära handböcker och så vidare

Han vistades i Tyskland en stor del av sommaren 1837. 1838 blev spänningen emellan Karl XIV Johan och oppositionen starkare än någonsin. Kronprinsen lyckades i sammanhanget avböja ett tilltänkt åtal för majestätsbrott. Karl Johan begav sig till Norge och lät Oscar som ordförande i en tillförordnad regering delta i riksstyrelsen under ett halvt år (december 1838–juni 1839).

1703-1914 Sankt Petersburg Ryssland Officiellt ryskt namn efter freden i Nystad 1721

https://sv.wikipedia.org/wiki/Sankt_Petersburg#/media/Fil:St._Petersburg_Montage_2016.png

Nikolaj I av Ryssland

Oscar som Kung

Oscar övertog styrelsen 8 mars 1844 (han kröntes i Stockholm 28 september 1844 men blev inte krönt i Norge).

Oscar lämnade efter sig en mängd anteckningar och uppsatser i olika ämnen, även dagboksanteckningar, som vittnar om stora kunskaper och mångsidiga intressen. Med en nybildad moderat-liberal ministär mötte Oscar sin första riksdag. Från den föregående vilade ett representationsförslag. Regeringen förhöll sig neutral, och förslaget förkastades. Kungen hade i själva verket inget djupare intresse för en grundlig omdaning av representationen.

De närmaste gjordes en rad reformer:

- Ny civillag och rättegångsordning**
- Några specialdomstolar upphävdes**
- Näringstvånget lindrades**
- Skråväsendet avskaffades**
- Den första fattigvårdsförordningen**
- Läroverksfrågan utreddes**
- Representationsfrågan utreddes**
- Grundskatteregler förenklades**
- Tulltaxan reformerades**

Nästföljande riksdag (1847–48) möttes av en rad viktiga propositioner: om en ny strafflag, om utsträckning av beväringsövningstid, om sjöförsvarets ordnande, om förhöjd **brännvinsbeskattning**, om ny tullagstiftning i frihandelsvänlig riktning, om grundskatteförenkling, om läroverksorganisationen.

Utrikespolitiken

Utrikespolitiken blev särskilt ett område för Oscar I:s verksamhet. Till viktigare depescher eller instruktioner uppsatte han själv gärna koncept och var Sveriges egentlige utrikesminister; de som officiellt bar den titeln var endast hans biträden. Redan efter ett par år sattes hans förmåga på prov. Den nyvaknade skandinavismens vågor hade gått högt på studentmötet i Köpenhamn 1845, och Oscar I omfattade snart denna rörelse med sympati. En konvention om hjälpsändning avslöts med Danmark. En svensk-norsk armékår sammandrogs, en mindre del överfördes till Fyn. Jylland utrymdes snart av de tyska trupperna, men från varje aktivt deltagande i kriget avhöll sig Oscar I, under förutsättning att de egentliga danska områdena inte hotades igen. Under tiden begav han sig själv ned till Malmö och skötte personligen de underhandlingar, som ledde till stilleståndsfördragen 2 juli och 26 augusti 1848. Kriget utbröt på nytt 1849, men en preliminär fred avslöts 10 juli, och under det nya vapenstilleståndet hölls norra Slesvig besatt av svensk-norska trupper. Sedan definitiv fred ingåtts, deltog därefter Sverige i de förhandlingar som ledde till uppsättande av de s.k. Londonprotokollen 1850 och traktaten 1852, som avsåg bevarande av det danska rikets integritet och ordnande av den danska tronföljden.

Trupper i Skåne

Infanteri

Första livgrenadjärregementet (2 bataljoner)

Andra livgrenadjärregementet (2 bataljoner)

Jönköpings regemente (2 bataljoner)

Smålands grenadjärbataljon (1 bataljon)

Kronobergs regemente (2 bataljoner)

Kalmar regemente (2 bataljoner)

Västerbottens fältjägarbataljon (2 kompanier)

Norska jägare (1 kår)

Fredrikstads musketerare (1 kår)

Laurvigiska jägarbataljon (1 kår)

Akershus musketerare (1 kår)

Österdalska musketerare (1 kår)

Kavalleri

Kronprinsens husarregemente (2 skvadroner)

Artilleri

Wendes artilleriregemente (3 batterier)

Norska artilleriregementet (2 batterier)

Totalt: 10 225 man

Totalt mobiliserade: 16 029 man

Sverige-Norge mobiliserade drygt **16 000 man** som samlades i Skåne under befäl av kronprins Karl. En svensk flotteskader med prins Oscar ombord löpte också ut och kryssade utanför de danska öarna. Av de mobiliserade trupperna skickades en styrka på 5 000 svenska soldater genast över till Fyn. Kåren hade order att endast ingripa i striderna om själva Danmark ifall tyskarna trängde in på danskt territorium. Svenskarna kom därför inte att bli inblandade i några krigshandlingar. Däremot var de till stor hjälp för lokalbefolkningen under skördetiden. Efter att Oscar I personligen medlat i konflikten slöts en **vapenvila i Malmö den 28 augusti 1848**, varpå de svenska förbanden skickades hem. **Strider blossade upp igen 1849. Fred slöts 1850. Kronprinsens husarregemente deltog med 116 man.**

Första och andra livgrenadjärregementet

Jönköpings regemente

Smålands
grenadjärkår

Kronobergs regemente

Kalmar regemente
(gamla)

Kronprinsens husarregemente

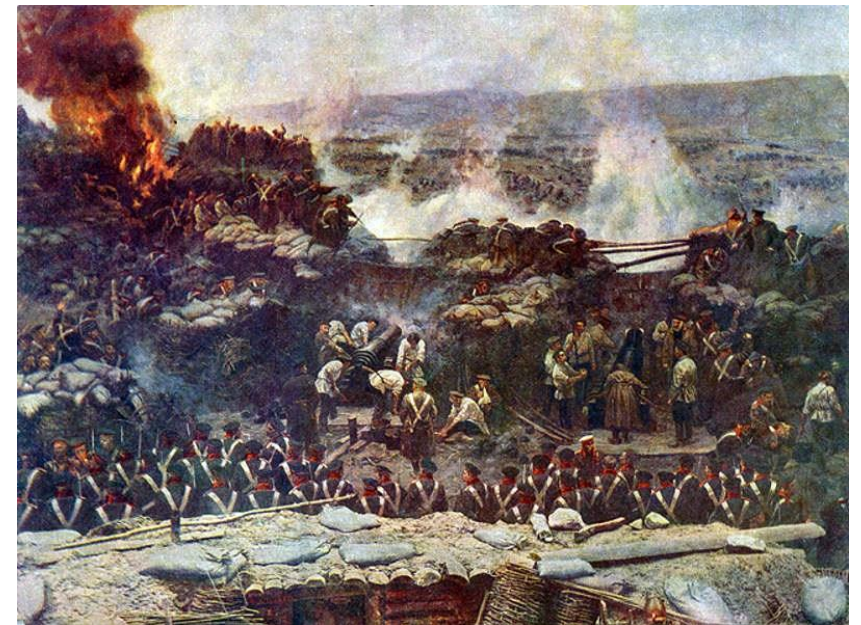
Uniform för det Mörnerska husarregementet, tidigt 1800-tal.

Kronprinsens husarregemente (K 7), var ett kavalleriförband inom svenska armén som verkade i olika former åren 1758–1927. Förbandsledningen var förlagd i Malmö garnison i Malmö.

Krimkriget

Krimkriget ställde ännu större krav på Oscar I:s diplomatiska förmåga. Visserligen avgavs för de förenade rikenas räkning i december 1853 en neutralitetsdeklaration (en lika lydande från Danmarks sida), men redan 1854 började påtryckningar från västmakternas sida i syfte att få Sverige-Norge med i kriget. Oscar I var i och för sig inte obenägen för saken, men uppställde som villkor, att kriget från att ha varit orientaliskt skulle bli europeiskt. Dessutom ställde han som villkor att Österrike skulle komma med, att Finland borde lösgöras från Ryssland med mera. De underhandlingar som nu följde leddes av kungen personligen.

Detalj av Franz Roubauds panoramiska målning Belägringen av Sevastopol (1904).

**Ägde rum:
oktober 1853 – februari 1856**

Sista åren

Oscar I:s hälsa hade aldrig varit stark, och redan tidigt visade han ögonblick av frånvaro då han kunde tystna mitt i en mening för att fortsätta en stund senare som om inget hade hänt. I början av 1850-talet framträdde sjukdomssymtomen starkare, och 1852 var han tvungen att göra en badresa till Bad Kissingen. Under hösten samma år drabbades han av en livsfarlig sjukdom (tyfoidfeber) som han blev frisk ifrån först året efter. Under sjukdomstiden hade en interimregering under två tillfällen varit tvungen att verka i regentens ställe. 1853 verkade Oscar I ha återhämtat sig och återkom till sin post som regent. 1857 bröt dock sjukdomen (hjärntumör) ut på nytt och övergick efterhand i en fullständig förlamning. Oscar I avled på Stockholms slott den 8 juli 1859; han hade då varit sängliggande i ett år. Vid obduktionen fann man en äggstor hjärntumör. Han ligger begravnen i Riddarholmskyrkan.

KARL XV

1826 - 1872

KARL XV

KARL XV, CARL LUDVIG EUGEN, FÖDD 3 MAJ 1826 PÅ STOCKHOLMS SLOTT I STOCKHOLM, DÖD 18 SEPTEMBER 1872 PÅ RESIDENSET I MALMÖ, VAR KUNG AV SVERIGE OCH NORGE FRÅN 8 JULI 1859 OCH FRAM TILL SIN DÖD 1872. FRAM TILL TRONTILLTRÄDET VAR HAN HERTIG AV SKÅNE. I NORGE ÄVEN KÄND UNDER REGENTNAMNET KARL IV, MEN KALLADES ÄVEN DÄR UNDER SIN LEVNAD KARL XV. HAN VAR SON TILL KUNG OSCAR I OCH DROTNING JOSEFINA. HAN GIFTE SIG 19 JUNI 1850 MED LOVISA AV NEDERLÄNDERNA. I FOLKMUN KALLADES HAN "KRON-KALLE

Fotografi av

Karl XV

av Mathias Hansen
(1823–1905) taget

cirka **1865.**

KARL XV

Karl blev liksom sina syskon uppfostrade under överinseende av Christina Ulrika Taube. Han utbildades av bland andra, professorerna Christopher Jacob Boström och Fredrik Ferdinand Carlson och tog en privat studentexamen i december 1843. 1845 var han inskriven vid Uppsala universitet och under våren 1844 studerade han i Christiania (Oslo). Agrén vid Konstakademien, genremålaren Lundqvist, var prinsens bildlärare, och kapten Johan Christian Berger undervisade honom i akvarellmålning. Kronprinsen visade sig ha känsla för konst och litteratur med särskilt intresse för fosterländska verk som till exempel Pehr Henrik Lings "Asarne", ett episkt diktverk som utkom i tre etapper.

KARL XV

Midsommaraftonen 1841 erhöill han sin första officersfullmakt av farfadern, kung Karl XIV Johan. Efter faderns trontillträde 1844 valdes han, enligt tradition från 1700-talet, i april samma år till kansler vid universiteten i Lund och Uppsala och 1853 även till kansler för Akademien för de fria konsterna. Först på hösten 1844 började han sina studier i Uppsala. Den 11 februari 1846 blev han förste hedersledamot av Kungliga Vetenskapsakademien. Inom svenska armén hade han underordnade befälstitlar vid Svea livgarde, Svea artilleriregemente och Kronprinsens husarregemente, men blev så småningom överste vid båda förbanden. 1849 blev han generalmajor och generalfälttygmästare, 1853 generallöjtnant. Liknande befordringar kom honom samtidigt till del även inom norska armén. Under en utländsk resa 1849 besökte han även hovet i Haag och den 19 juni 1850 gifte han sig med prinsessan Lovisa av Nederländerna. Bröllopet firades i Stockholm. Karl utnämndes 7 februari 1856 till vicekung av Norge. Under sina besök i Norge vistades han mycket i naturen där han ritade skisser som han senare utformade till tavlor. Han intresserade sig för politik och skrev en prosasaga, Fosterbröderne, som trycktes 1848. Den och en annan bok, Heidi, Gylfes dotter (1855) utgavs bara för vänner. 1852 tävlade han utan framgång hos Svenska akademien om dess pris i skaldekonsten. Den 8 juli 1859 avled kung Oscar och kronprins Karl blev kung Karl XV. Karl XV regerade Sverige och Norge från 25 september 1857 till sin död 18 september 1872. Karl XV försökte alltså skapa en internationell och utåt kraftfull nordisk maktställning utan att lyckas. Karl XV visade redan i unga år en viss brist på tålamod med hovlivet och dess regelverk, något som fortsatte att prägla honom. Han ansågs dessutom skrytsam, slösaktig och var en stor kvinnotjusare.

KALLE

Regeringstid
Kröning
Efterträdare
Kung av Norge

Företrädare
Efterträdare
Valspråk
Gemål
Barn
Ätt
Far
Mor
Född
Död

8 juli 1859–18 september 1872 (13 år och 72 dagar)

3 maj 1860 i Stockholm

Oscar II Valspråk Land skall med lag byggas

Regeringstid 8 juli 1859–18 september 1872
(13 år och 72 dagar) Kröning 5 augusti 1860 i Trondheim

Oscar I

Oscar II

Land skall med lag byggas

Lovisa av Nederländerna

Louise Carl Oscar

Bernadotteska ätten

Oscar I

Josefina

3 maj 1826 Sverige Stockholms slott, Stockholm, Sverige

18 september 1872 (46 år och 138 dagar)

Sverige Residenset i Malmö

KARL XV

KARL XV DOG I MÅLMÖ PÅ RESIDENSET 18 SEPTEMBER 1872

I början av 1871 insjuknade han allvarligt och hans tillstånd förvärrades efter drottning Lovisas död, den 30 mars 1871. Efter en badresa till Aachen, i augusti 1872, återkom kungen ännu svagare till hemlandet och hann inte hem till Stockholm. Han avled på **residenset i Malmö av tarmtuberkulos 18 september 1872.**

Då Karl XV dog saknade han en son i livet, varför han efterträddes som svensk kung av sin bror Oscar, sedermera Oscar II. De båda bröderna var ingalunda särdeles vänner, och när Karl XV på sommaren reste till Aachen för en brunnsskur bröt ett "telegramkrig" ut. Bakgrunden var att Karl var obotligt sjuk, men ville hemlighålla detta för brodern och andra.

In i det sista pågick telegramväxlingen, och först på Karl XV:s dödsdag fick prins Oscar besked om broderns hälsotillstånd, just när han skulle kliva på ett extratåg till sjuklägret i Malmö. Resan inställdes och Sverige hade fått en ny kung.

Karl XV hade 1872 planer på att gifta om sig med en medlem av den polska adeln, Graciosa Krasinska, för att ersätta Oscar som tronarvinge med en egen son. Dessa planer omintetgjordes dock av hans död. Eftersom Karl XV saknade manliga bröstarvingar försökte han flera gånger förmå riksdagen att ändra lagen så att kvinnor kunde ta över tronen, men något gehör för den saken fick han inte.

Älskarinna

Johanna (Hanna) Matilda Styrell (senare gift Tersmeden), född 21 januari 1842 i Stockholm, död 19 april 1904, var älskarinna till Karl XV.

Dotter

Louise av Sverige (ursprungligen Lovisa Josefine Eugenia), född 31 oktober 1851 i Stockholm, död 20 mars 1926 i Köpenhamn. Karl XV hennes far.

Son

Carl Oscar Wilhelm Fredrik, född den 14 december 1852 i Stockholm, död där den 13 mars 1854, var en svensk och norsk prins samt hertig av Södermanland. Han var ende son till kronprins Carl (senare Karl XV) av Sverige-Norge och kronprinsessan Lovisa.

LOVISA DROTTNING

Vilhelmina Fredrika Alexandra Anna Lovisa av Nederländerna, född 5 augusti 1828 i Haag, död 30 mars 1871 i Stockholm, var prinsessa av Nederländerna och drottning av Sverige och Norge som hustru till kung Karl XV.

Hon var dotter till prins Fredrik av Nederländerna (1797–1881) och Luise av Preussen (1808–1870).

K
A
R
L

X
V

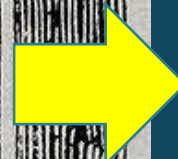

KRONPRINS KARL GIFTE SIG DEN
19 JUNI 1850 MED LOVISA AV
NEDERLÄNDERNA SOM DÅ BLEV
KRONPRINSESSA.

KARL XV IKLÄDD
FRIMURARDRÄKT
MÅLNING AV
JOHAN FREDRIK
HÖCKERT 1861.

Missväxtåren 1867–1869
27 500 svalt ihjäl
Regeringen gav inga
gåvor som hjälp
Karl XV inkompetent

Sverige lät folket svälta och endast lån mot säkerhet blev statliga hjälpen. Mat ruttnade i hamnar.

Statsmaktens hjälpåtgärder var koncentrerade på att skaffa de nödlidande antingen arbete eller kredit för att köpa utsäde, i stället för att dela ut direkt nödhjälp. Eftersom statens förmåga var begränsad kom den privata välgörenheten att spela en stor roll i lindrandet av hungersnöden.

Utdelning af nödhjelpsmedel i Norrland.

Under det att många välbergade, som förstå att hålla sig framme, bekomma så mycket undsättningsspanmål, att de till och med kunna *sälja* deraf, kastar man åt den verkligt nödställda, utsvultne, »lösa» personen, som icke har någon »talan» i kommunalstämman, en hand full att dermed lifnära sig och sin hungrande familj.

**Karl XV satt och målade medan maten
ruttnade i hamnarna
(mat från andra länder som nödhjälp)**

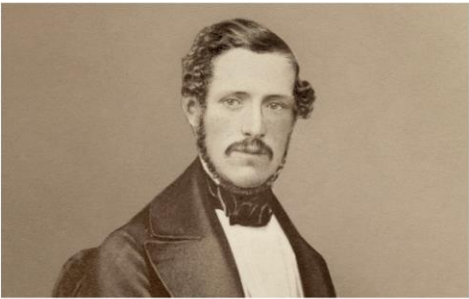
Karl XIV Johan

OM BILDEN —

Karl XIV Johan som kronprins. Olja på duk, utförd 1811 av Francois Gerard. Bilden är beskuren. Foto: Alexis Daflos/Kungl. Hovstaterna

Prins Gustav

OM BILDEN —

Porträtt av sångarprinsen Gustaf taget strax innan hans död år 1852. Bilden är beskuren. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Oskar I

OM BILDEN —

Kung Oskar I. Konstnär Arvid Julius Gottfried Virgins kopia efter Carl Theodor Staaff målning. Bilden är beskuren. Foto: Alexis Daflos/Kungl. Hovstaterna

Oskar II

OM BILDEN —

Oskar II, 1902. Bilden är beskuren. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Karl XV

OM BILDEN —

Karl XV, fotograferad av Mathias Hansen omkring 1865. Bilden är beskuren. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

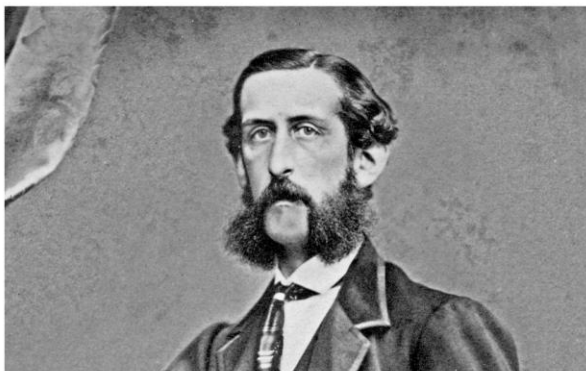
Prinsessan Eugenia

OM BILDEN —

Porträtt av prinsessan Eugénie, fotograferad av Bertha Valerius. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins August

OM BILDEN —
Prins August. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Frederik VIII av Danmark

OM BILDEN —
Frederik VIII av Danmark. Foto: Polfoto ©

Teresia av Sachsen- Altenburg

OM BILDEN —
Prinsessan Teresia. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins Karl Oskar

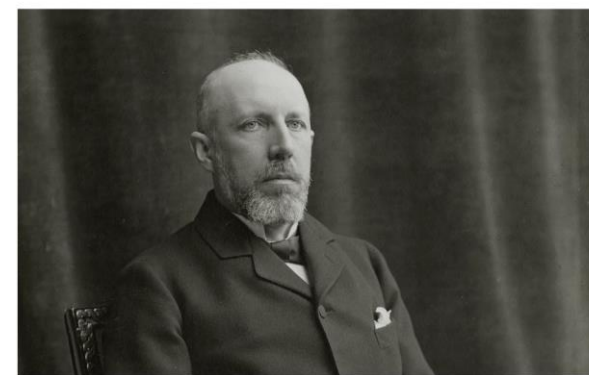
OM BILDEN —
Byst av prins Carl-Oskar, fotograferad av
Mathias Hansen. Prins Carl-Oskar var Karl
XV:s son som 1854 dog två år gammal i
sviterna efter mässlingen. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Drottning Lovisa av Danmark

OM BILDEN —
Prinsessan Lovisa. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins Oscar Bernadotte

OM BILDEN —
Prins Oscar porträtterad 1903 av fotograf
Ernest Florman. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins Eugen

OM BILDEN —

Porträtt av prins Eugen från 1938. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prinsessan Ingeborg

OM BILDEN —

Prinsessan Ingeborg. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Gustaf V

OM BILDEN —

Kronprins Gustaf (V) porträtterad 1906 av fotograf Ernest Florman. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins Wilhelm

OM BILDEN —

Porträtt av Prins Wilhelm från 1926. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins Carl

OM BILDEN —

Prins Carl porträtterad 1892. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Maria Pavlovna av Ryssland

OM BILDEN —

Prinsessan Maria fotograferad 1911. Prinsessan deltog i undervisningen av teckning och måleri på Konstindustriella skolan (dagens Konstfack). Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins Erik

OM BILDEN —

Prins Erik fotograferad av Ernst Florman 1907. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Gustaf VI Adolf

OM BILDEN —

Gustaf VI Adolf porträtterad 1951. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prinsessan Margaretha

OM BILDEN —

Porträtt av Margaretha från 1918, fotograf Jaeger. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prinsessan Märtha

OM BILDEN —

Prinsessan Märtha, 1928. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Prinsessan Astrid

OM BILDEN —

Porträtt av prinsessan Astrid. Bilden är beskuren. Foto: Alexis Daflos/Kungahuset.se

Prins Carl

OM BILDEN —

Prins Carl porträtterad 1931. Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

**Greve Lennart
Bernadotte**

OM BILDEN —
Prinsessan Maria Pavlovna med prins
Lennart. Foto ur Bernadottebibliotekets
arkiv.

**Greve Carl Johan
Bernadotte**

OM BILDEN —
Prins Carl Johan. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Prins Bertil

OM BILDEN —
Porträtt av Bertil från 1964, foto Bergne
porträttstudio AB. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Arvprins Gustaf Adolf

OM BILDEN —
Porträtt av Gustaf Adolf från 1933. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Lilian Davies

OM BILDEN —
Prinsessan Lilian. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

**Greve Sigvard
Bernadotte**

OM BILDEN —
Porträtt av greve Sigvard Bernadotte,
fotograf Jaeger. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Drottning Ingrid av Danmark

OM BILDEN —
Porträtt av Ingrid från 1947, foto Lindquist.
Foto ur Bernadottebibliotekets arkiv.

Frederik IX av Danmark

OM BILDEN —
Frederik IX av Danmark. Foto: Polfoto ©

Prinsessan Margaretha

OM BILDEN —
Prinsessan Margaretha porträtterad av
Herman Bergne 1964. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Prinsessan Birgitta

OM BILDEN —
Prinsessan Birgitta porträtterad av Herman
Bergne. Foto ur Bernadottebibliotekets
arkiv.

Prinsessan Désirée

OM BILDEN —
Prinsessan Désirée porträtterad av Herman
Bergne 1964. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

Prinsessan Christina

OM BILDEN —
Prinsessan Christina porträtterad av
Herman Bergne 1964. Foto ur
Bernadottebibliotekets arkiv.

H.M. Konungen

OM BILDEN —
H.M. Konungen. Foto: Linda
Broström/Kungl. Hovstaterna

Margrethe II av Danmark

OM BILDEN —
Prinsessan Margrethe. Foto:
Kongehuset.dk

Prinsessan Benedikte

OM BILDEN —
Prinsessan Benedikte. Foto: Kongehuset.dk

H.K.H. Kronprinsessan

OM BILDEN —
H.K.H. Kronprinsessan. Foto: Linda
Broström/Kungl. Hovstaterna

H.K.H. Prins Daniel

OM BILDEN —
H.K.H. Prins Daniel. Foto: Linda
Broström/Kungl. Hovstaterna

Anne-Marie av Grekland

OM BILDEN —
Drottning Anne-Marie. Foto: Kongehuset.dk

Silvia

Sophia of Nassau

Louise of the Netherlands

Josephine of Leuchtenberg

Désirée Clary

BERNADOTTE

Silvia

Louise Mountbatten

Margaret of Connaught

*Crown Princess of Sweden
Duchess of Scania*

Victoria of Baden

Désirée Clary

Josephine of Leuchtenberg

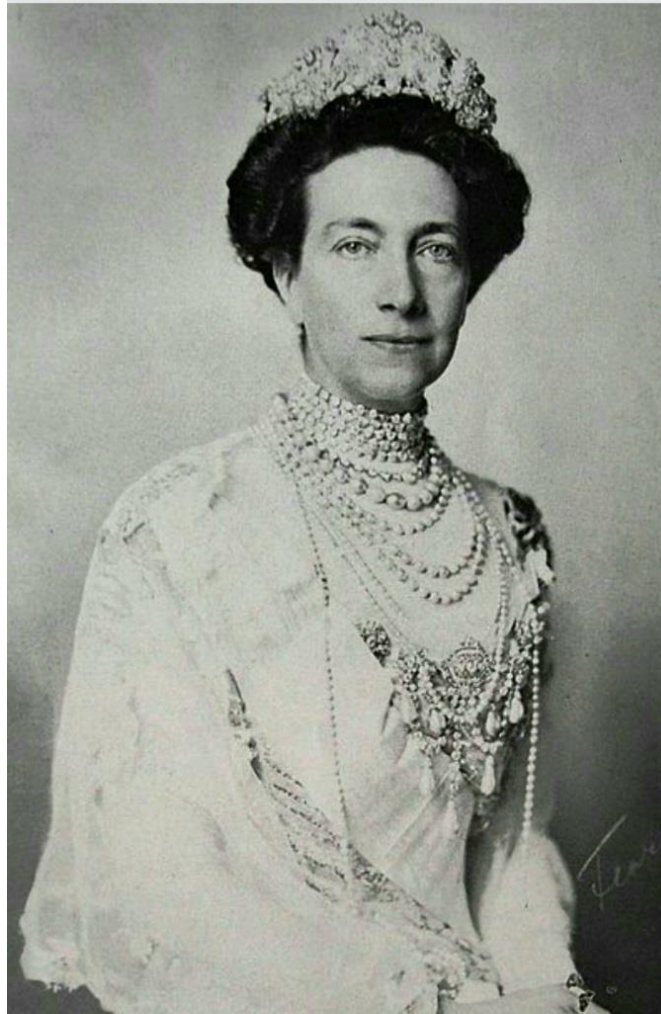
Louise of the Netherlands

Sophia of Nassau

Victoria of Baden

Louise Mountbatten

DROTTNING SILVIA

Silvia Renate, född Sommerlath 23 december 1943 i Heidelberg i Baden i Tyskland, är Sveriges drottning och gift med kung Carl XVI Gustaf.

Drottning Silvia är enda dotter till direktören Walther Sommerlath och dennes brasilianska hustru Alice Sommerlath, född Soares de Toledo

Familjen Sommerlath var bosatt i Brasilien, men flyttade till Tyskland 1938. Drottningen har haft tre bröder: Ralf, Walther och Jörg Sommerlath, varav den sistnämnde avled i februari 2006 i Tyskland. Efter det tyska nederlaget i andra världskriget 1945 flyttade familjen Sommerlath till Brasilien där de bodde 1947–1957 i São Paulo varefter de återvände till Västtyskland. Drottning Silvia tog studentexamen i Düsseldorf 1963 och under senare hälften av 1960-talet utbildade hon sig till tolk i München. Hon utexaminerades med behörighet i spanska, och arbetade därefter en tid på Argentinas konsulat i München. Åren 1971–1973 tjänstgjorde hon som utbildningsvärdinna i organisationskommittén för de Olympiska sommarspelen 1972 i München, och 1973 blev hon biträdande protokollchef i organisationskommittén för de olympiska vinterspelen 1976 i Innsbruck. Drottningen behärskar sju olika språk: svenska, portugisiska, tyska, franska, engelska, spanska samt svenskt teckenspråk.

Vid de olympiska sommarspelen 1972 träffade Silvia Sommerlath Sveriges dåvarande kronprins, Carl Gustaf. Den 12 mars 1976 eklaterades förlovningen mellan kung Carl XVI Gustaf och Silvia Sommerlath

Make

Carl XVI Gustaf, Carl Gustaf Folke Hubertus, född 30 april 1946 på Haga slott i Solna, Stockholms län, är Sveriges konung och statschef sedan 15 september 1973 då han efterträdde sin farfar Gustaf VI Adolf. Han är son till prins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla. Han gifte sig 1976 med Silvia Sommerlath.

Han är den sjunde regenten av huset Bernadotte, den sjuttiofjärde av Sveriges historiskt belagda monarker och sedan den 26 april 2018 den längst regerande monarken i Sveriges historia

Barn

Födde 14 juli 1977 kronprinsessan Victoria (född som prinsessa, blev kronprinsessa först i och med successionsordningens ändring 1980)

Födde 13 maj 1979 prins Carl Philip (född kronprins, men miste titeln i och med successionsordningens ändring 1980)

Födde 10 juni 1982 prinsessan Madeleine.

←
1944

1972

”Det sa klick”

Silvia blev Sveriges drottning kl. 12.18 den 19 juni 1976 då hon vigdes till äktenskap i Storkyrkan i Stockholm med kung Carl XVI Gustaf. Vigselförrättare var ärkebiskop Olof Sundby inför 1200 särskilt inbjudna gäster till kyrkan. Hon var iklädd en brudklänning från Dior, skapad av Marc Bohan, med släp som bars av två lakejer. Till denna bar hon samma kamédiadem som tillhört den framlidna kungamodern prinsessan Sibylla. I brudbuketten hade hon vita orkidéer.

1976-06-19

Kungligt besök i Sundsvall av kung Carl XVI Gustaf och drottning Silvia. Stort pådrag med körsång, folksamling, poliser och pressfotografer.

Fotografering 1976 - 1985 (Uppskattat.)

Kungligt besök på
Rygginstitutet i Sundsvall.

Foto: Norrlandsbild

Sundsvalls museum

Engelskt Statsbesök,
Wasa Museet.
1983

1993

Invigning av
utställningen "Den
Svenska Historien"
på Nordiska
museet.

Foto: Segemark, Peter

Nordiska museet

Foto: Odinger, Lennart

Bohusläns museum

Oslo 2007

Statsbesök Storhertig henri och
storhertiginnan Maria Teresa
År 2008

FOTOGRAF Ljunggren, Maria
Vasamuseets foton

Kronprinsessbröllopet den 19 juni 2010. Kronprinsessan Victoria och prins Daniel i vagn utanför Storkyrkan i Stockholm.

Foto: Segemark, Peter

Nordiska museet

Prins Charles och hertiginnan Camilla och det svenska kungaparet besöker Vasamuseet 2012.

FOTOGRAF Karlsson,
Anneli

Vasamuseets foton

Bilder från kungabesöket på
Länsmuseet den 6/6 2015 och
invigningen av utställningen "Vi blir
Örebro".

Kung Carl XVI Gustaf nyinviger Nationalmuseum i Stockholm 2018

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:HM_Konungen_nyinviger_Nationalmuseum_2018.jpg

https://sv.wikipedia.org/wiki/Drottning_Silvia#/media/File:Kungen_firar_40_%C3%A5r_p%C3%A5_tronen-2.jpg

https://sv.wikipedia.org/wiki/Drottning_Silvia#/media/File:Drottning_Silvia_under_nationaldagsfirande_vid_Skansen_2009.jpg

https://sv.wikipedia.org/wiki/Drottning_Silvia#/media/File:King_and_Queen_of_Sweden.jpg

https://sv.wikipedia.org/wiki/Drottning_Silvia#/media/File:Carl_XVI_Gustaf_birthday_in_2015-9.jpg

https://sv.wikipedia.org/wiki/Drottning_Silvia#/media/File:Three_generations_of_the_Swedish_Royal_Family.jpg

GUSTAF V

1858 - 1950

GUSTAF V

Far:

Oscar II, Oscar Fredrik, född
21 januari 1829 på
Stockholms slott i
Stockholm, död 8 december
1907 på Stockholms slott.

Mor:

Sofia av Nassau

Sofia Vilhelmina Mariana
Henrietta, född 9 juli 1836
på slottet Biebrich i Biebrich
i Wiesbaden i Hertigdömet
Nassau, död 30 december
1913 i Stockholm,

GUSTAF V

Sophia Maria Victoria av Baden, född 7 augusti 1862 i Karlsruhe, död 4 april 1930 i Rom, var drottning av Sverige från 1907 genom sitt äktenskap med kung Gustaf V, fram till sin död.

Victoria föddes som prinsessa av Baden och var dotter till storhertig Fredrik I. Då hon gifte sig med Sveriges kronprins Gustaf blev hon svensk kronprinsessa och så småningom svensk drottning. I Norge var hon kronprinsessa fram till unionsupplösningen 1905. Victoria var under större delen av sitt liv sjuklig och vistades mestadels utomlands, i Tyskland och Italien. Hennes relation med maken blev från 1890-talet allt sämre. Hennes relation till livläkaren Axel Munthe var mycket nära.

GUSTAF V

**Norsk generalsuniform
buren av Gustaf V som
kronprins**

→

**Victoria av Baden
(1862-1930) var
kronprinsessa och
sedemera drottning av
Sverige 1907-1930**

GUSTAF V

GUSTAF V

GUSTAF V

Gustaf V (fullständigt namn Oscar Gustaf Adolf), född 16 juni 1858 på Drottningholms slott i Lovö socken i Stockholms län, död 29 oktober 1950 på Drottningholms slott, var kung av Sverige från 1907, som den femte regenten av huset Bernadotte. Han var son till Oscar II och drottning Sofia, sonsons son till Karl XIV Johan samt farfars far till Sveriges nuvarande kung Carl XVI Gustaf.

Med en regeringstid på nästan 43 år är Gustaf V, näst efter Carl XVI Gustaf och Magnus Eriksson, den tredje längst regerande monarken i Sveriges historia och landets äldste regent någonsin. Gustaf V var Sveriges regent under de båda världskrigen, i vilka han gjorde smärre diplomatiska insatser. Han var också den förste svenske kung som avstod från kröning, vilket varit tradition i Sverige sedan 1210.

Bland Gustaf V:s personliga intressen fanns musik, konsthantverk samt idrott och som tennisspelare var han känd under pseudonymen Mr. G.

Royal
Monogram of
King Gustaf V
of Sweden

GUSTAF V

Strax efter klockan tio på förmiddagen den 16 juni 1858 kom prinsen till världen på Drottningholms slott av livmedikus Fritz Wästfelt. Han döptes i Slottskyrkan på Stockholms slott den 12 juli av ärkebiskop Henrik Reuterdahl med namnet Oscar Gustaf Adolf, och erhöll titeln hertig av Värmland. Prinsen bars till dopet av sin farfars mor änkedrottning Desideria. Som vid alla svenska kungliga dop användes dopfunten av Jean-François Cousinet, och den vagga av Niclas Heimen som Fredrik III av Holstein-Gottorp skänkte till Karl XI:s dop.

Året därefter föddes hans bror prins Oscar, 1861 prins Carl, och 1865 prins Eugen. De tre äldsta prinsarna började på Beskowska skolan i oktober 1869. Familjen var bosatt i Arvfurstens palats, och modern var den framträdande gestalten i prinsens uppfostran. Somrarna tillbringades på Sofiero slott som fadern lät införskaffa. Under sina första år ansågs prinsen ha svag kroppsconstitution, varför han 10 maj 1871 blev behandlad med elektricitet. Han blev som vuxen reslig och slank.

Den 18 september 1872 avled Karl XV utan någon manlig avkomma. Hans bror Oscar Fredrik blev då konung under namnet Oscar II. Som Oscars äldste son blev den fjortonårige Gustaf samtidigt Sveriges och Norges kronprins.

GUSTAF V

Familjen bosatte sig på Stockholms slott. I samband med detta avbröts skolgången vid Beskowska och kronprinsen påbörjade sin utbildning som tronföljare på slottet. År 1874 företog kronprins Gustaf, inkognito under namnet Gustaf Fredriksson, tillsammans med sin lärare Lundeberg sin första utlandsresa som gick till Schweiz och Italien. Kronprins Gustaf konfirmerades den 24 april och blev som 17-åring i augusti 1875 underlöjtnant i Svea livgarde, Livregementets dragonkår, Värmlands regemente, Norske jægercorps och Kavaleribrigaden. Han förklarades myndig som artonåring den 16 juni 1876, tog studentexamen på slottet 16 december 1876 och skrevs in vid Uppsala universitet 1877 vid Värmlands nation. Samma år fick han för första gången tjänstgöra som regent vid faderns Tysklandsresa. Vid universitetet läste han latin, nationalekonomi, nordisk historia, konsthistoria, processrätt och svensk statskunskap. 10 januari 1877 invaldes han som förste hedersledamot av Kungliga Vetenskapsakademien. Samtidigt med universitetsstudierna genomgick han militär utbildning med truppförband i Sverige och Norge samt vid Krigshögskolan. Han blev löjtnant i maj 1877, generalmajor 1884 och 1898 general. Den 13 oktober 1879 återkom kronprins Gustaf från en årslång utlandsresa, där han först gästade Danmarks kungafamilj, vistades därefter i Frankrike sex veckor och därefter i Rom och Italien under fyra månader. Hemfärden gick över Konstantinopel; därefter besöktes Österrike och England. På sommaren 1879 blev kronprinsen "Doctor of Civil Law" vid Oxford University den 18 juni och vistades därefter närmare fyra månader i England och Skottland.

GUSTAF V

**Från KSSS 100-årsjubileum
1930: kung Gustaf V i
Sandhamn 15 juli.**

GUSTAF V

Vidare gick resan till Belgien och Holland samt Tyskland. Resan var avgörande för resten av hans liv då det var i Tyskland han träffade sin blivande gemål för första gången, Victoria av Baden, som han friade till 2 mars 1881. Förlovningen eklaterades 14 mars samma år. Den 20 september 1881 förmäldes han med Victoria i slottskyrkan i Karlsruhe. Resan gick därefter med fregatten Vanadis till Göteborg och vidare mot Stockholm.

Kronprinsparet fick tre söner: Gustaf Adolf (1882–1973), hertig av Skåne, därefter kung, Wilhelm (1884–1965), hertig av Södermanland, samt Erik (1889–1918), hertig av Västmanland. Som familjefader var kronprinsen en "hemmets gentleman", men han kom även senare i livet, i egenskap av kung, att beröva tre sonsöner prinsvärdigheten på grund av deras äktenskap. Från 1890 och ett år framåt var kronprinsparet i utlandet och besökte Egypten. Kronprinsessan Victoria insjuknade 1898 och av hälsoskäl vistades hon därefter ofta på Capri och senare i Rom. Som kronprins blev Gustaf internationellt berömd för att anordna Stockholmsutställningen 1897. Hans första stora insats i den svenska politiken var i tullstriden 1887 då han höll två tal i Andra kammaren, och anses ha varit den som slutligen löste tvisten genom att föreslå en "kompromissministär" av två partier. De politiskt invecklade åren runt sekelskiftet, med krav på allmän rösträtt, försvarsreformer och upplösningen av den svensk-norska unionen, var kronprinsen en inflytelserik person i dagspolitiken.

GUSTAF V

Som kronprins var Gustaf den förste ordföranden i Sveriges centralförening för idrottens främjande, en förlaga till Riksidrottsförbundet, som bildades på slottet 1897 av honom själv, Viktor Balck, Sven Hermelin och Clarence von Rosen. Centralföreningen arrangerade Nordiska spelen och byggde Stockholms stadion till Olympiska sommarspelen 1912, som Gustaf invigde. Tidigt framgick det att kronprinsen var en helt annan karaktär än sin far, med ett annat förhållningssätt och modernare ledarstil. I utrikespolitiken var far och son båda ivriga förespråkare för nordisk enhet och broderlig anda. Kronprins Gustaf utmärkte sig dock genom att tidigt upprätta diplomatiska förbindelser i hela världen, och visade bortom den rent sociala förståelsen att han hade sinne för sammanhangen i internationell politik. Vid unionsupplösningen spelade han en central roll som handlingskraftig förhandlare med Storbritannien.

GUSTAF V

Gustaf V i uniform
med kronprins
Gustaf Adolf och
prins Bertil.

GUSTAF V

Tiden fram till första världskriget

Borggårdstalet orsakade en politisk kris när regeringen Staaff avgick.

Den 8 december 1907 efterträdde Gustaf V sin far som Sveriges konung. På eget initiativ meddelade han att han som förste svenska monark inte skulle krönas. Kung Gustaf blev den siste monarken i Sverige med öppen politisk makt, och hans regeringstid är präglad av vittgående samhällsförändringar, tekniska uppfinningar och nya vetenskapliga rön, som skapade en helt omdanad världsbild och roll för monarken. Det turbulenta storstrejksåret 1909 hade kung Gustaf statsbesök av ryska kejsarparet, vilket gav bekymmer då vissa socialister såg dem som en eftersökt måltavla.[källa behövs] Kung Gustaf hade dock gått samma skola som Socialdemokraternas ledare Hjalmar Branting och deras förhållande kännetecknades av ömsesidig respekt. För att få slut på strejken kallade kung Gustaf till sig båda parter, arbetsgivarnas Hjalmar von Sydow och strejkarnas Herman Lindqvist, och bad dem "i rikets namn" bli sams.[källa behövs] Motsättningarna med vänstern var inte över i och med detta; 1911 gick Karl Staaff emot Arvid Lindmans, riksdagens och kungens beslut om att bygga en pansarbåt, vilket till slut löstes genom en nationalinsamling och Svenska pansarbåtsföreningen.

Olympiska spelen i
Stockholm 1912.
Kungliga läktaren vid
invigningshögtidligh
eterna den 6 juli 1912.

STOCKHOLMS OLYMPIADEN 1912

GUSTAF V

Den 7 februari 1910 insjuknade kungen i blindtarmsinflammation. En operation utfördes av professor John Berg, professor Åkerman, doktor Edgren och doktor Hybbinette som tog 1 timme och 10 minuter. Kungen tillbringade mycket tid på Herrevads kloster och de fältläger som fanns där mellan 1911 och 1915. Han bodde på slottet då kallat Borgen.

Konflikten med vänsterregeringen eskalerade med det så kallade bondetåget 1914 och kungens borggårdstal, där kungen motsatte sig den nedrustningspolitik som bedrevs av Karl Staaffs vänsterliberala ministär. Som en följd av händelsen avgick regeringen eftersom Staaff ansåg att han först skulle ha blivit informerad om talet.

Den 25 juli 1914 emottog kung Gustaf statsbesök från Frankrikes president Raymond Poincaré, men redan efter den första kvällens galamiddag reste presidenten hem på grund av oroligheterna efter skotten i Sarajevo. Första världskriget var ett faktum en vecka senare.

Under år 1914 besökte kungen bygget av Porjus kraftverk i Lappland. Det var även från början planerat att kung Gustaf skulle närvara vid invigningen av kraftverket 1915, men efter utbrottet av första världskriget ändrades planerna och kungen fick istället inviga kraftverket fjärrstyrt genom att trycka på en knapp i Stockholms slott som skickade in signal via telefonledningarna till en siren i kraftverket.

GUSTAF V

**Från KSSS
jubileumsregatta 1930;
Gustaf V ombord på Erik
Åkerlunds motorjakt
STELLA MARINA utanför
Sandhamn 15 juli.**

**Fartyg: STELLA MARINA
Bredd över allt 4,53 meter
Längd över allt 27,90 meter**

**Rederi: Åkerlund, Erik
Byggår: 1927
Varv: Gustafsson & Anderssons
varv, Lidingö
Konstruktör: Pettersson, C. G.**

GUSTAF V

Första världskriget

På hemmafronten ledde första världskriget till att Branting omedelbart uppmanade arbetarklassen till borgfred. Den 18 december detta år samlade kungen till trekungamötet i Malmö med de andra regenterna i Norden. Tidigare under året hade kung Gustaf opererats för magsår. Sin hälsa till trots verkade kung Gustaf energiskt för ett nordiskt samförstånd i förhållande till andra makter.

Trekungamötet var en demonstration att länderna var enade, trofasta sinsemellan och förde en gemensam neutralitetspolitik gentemot varandra och mot stormakterna. Kungen hade också ett eget intresse av att avliva de ihärdiga ryktena som cirkulerade om att han skulle sluta upp på Tysklands sida,[8] att Sverige levererade krigsmateriel till Ryssland samt att Sverige hade planer på att anfälla Danmark. Åren 1911–1914 hade Sverige vacklat i frågan om man skulle alliera sig med Tyskland eller inte, vilket kung Gustaf och drottning Victoria antogs förespråka vilket troligen berodde på att Ryssland sedan länge betraktades som en fara och under denna tid hade ertappats med spioneriverksamhet i Sverige.

Drottningen var av tysk börd, kusin med kejsar Wilhelm II och hedersöverste i Stettin, och hennes band med hemlandet var starka. Åren före kriget hade hon påverkat kungen i både konservativ och protysk riktning.

GUSTAF V

De tre nordiska länderna hade före detta möte flerhundraåriga stridigheter djupt rotade i folkminnet med sina lojaliteter fästade vid olika stormakter: Tyskland och England. Med mötet förändrades den utrikespolitiska kompassen radikalt för alla dessa tre länder.

För Sveriges del innebar kriget svåra hungerår, spanska sjukan och vissa marina förluster, då svenska Hvalen besköts av tyska ubåtar 1916. Kung Gustaf drabbas även av personlig sorg, då hans son prins Erik avled 1918.

TRE KUNGAMÖTET

TREKUNGAMÖTET 1914

Trekungamötet 1914 var ett möte den 18–19 december 1914. Då samlades de tre nordiska kungarna Kristian X av Danmark, Håkon VII av Norge och Gustaf V av Sverige tillsammans med sina utrikesministrar på länsresidenset i Malmö för överläggningar efter första världskrigets utbrott. Ett resultat av mötet blev att man bekräftade sin enighet kring neutralitetslinjen.

Trekungamötet kom till stånd på initiativ av Gustaf V i syfte att, både inåt och utåt, tydligt manifestera nordisk samhörighet och den av regeringen utropade neutraliteten. Han föreslog Stockholm som mötesplats. Norske kung Haakon VII tyckte att Göteborg vore bättre, men Christian X i Danmark föreslog Malmö och så fick det bli. Christian var för övrigt motvillig och måste övertalas av sin regering att ställa upp.

Balkongen höll
Då 1914, men
den var så dålig
att tre kungar
kunde ha råkat
dö samtidigt

Fotografiet av tre långa, mustaschprydda herrar i cylinderhattar stående på residensets balkong är den bild av trekungamötet i Malmö som fastnat i medvetandet. Herrarna är påfallande lika varandra, vilket i och för sig inte var så konstigt då två av dem var bröder.

Balkongen höll
Då 1914, men
den var så dålig
att tre kungar
kunde ha råkat
dö samtidigt

Balkongen
Kunde ha rasat

GUSTAF V

Mellankrigstiden

Med tiden fick Gustaf V förtroende för den socialdemokratiske partiledaren Hjalmar Branting. De två hade varit klasskamrater i Beskowska skolan.

Drottning Victorias hälsa försämrades alltmera, och allt oftare måste hon vistas utomlands. Kungaparets relation var omvitnat kylig. Rom och Baden-Baden blev hennes andra hem. Drottningen avled i Villa Svezia i Rom den 4 april 1930, och hennes stoft begravdes i Riddarholmskyrkan.

Efter första världskriget blev Östersjöpolitiken kung Gustafs viktigaste engagemang – dels stressad av kommunismens utbredande, dels med en önskan om att införliva Åland med Sverige; jämför Ålandsfrågan. Han hade även blivit förknippad med sina reservationer emot de ekonomiska påföljderna för Tyskland vid Versaillesfreden, och uttryckte vid flera tillfällen sin oro för att detta skulle leda till att bolsjevismen spreds. När folkopinionen mot Tyskland förbyttes efter första världskriget drabbade detta kungen. I riksdagen hotade vänsterpolitikerna med revolution för att driva igenom författningsändringar – till Torsten Nothin sade kung Gustaf långt senare att läget varit så allvarligt omkring den 14 november 1918 att han då haft sitt bagage packat för att snabbt kunna ta sig ur landet om så skulle krävas.

GUSTAF V

Fartyg: DROTT

Bredd över allt 8,01 meter

Längd över allt 57,4 meter

Rederi: Kungliga Flottan, Marinen

Byggår: 1877

Varv: Bergsunds MV

**Övrigt: Kung Gustaf V ombord på kungliga jakten
DROTT**

Victoria på en målning av Otto Propheter omkring 1910.

GUSTAF V

Det var den blivande socialdemokratiska statsministern Hjalmar Branting och dennes liberala koalitionskamrater som löste krisen genom att införa 8-timmars arbetsdag, och en rösträttsreform och därefter förklara att republikkravet inte var aktuellt. 1918 var så parlamentarismen verklighet varvid monarkin försvagades markant.

Under Brantings andra ministär utfördes en reform av lagtexternas utformning. Alla Sveriges lagar hade dithills inletts med orden "Vi Gustaf, med Guds nåde, Sveriges Götes och Vendes konung etc.", vilket under början av 1920-talet ändrades till "Lag om etc." och "Kunglig förordning om etc." Detta tolkades som att regeringen hade revolutionära planer, och ledde till fräna protester i riksdagen. Självt hade dock kungen ingenting att erinra emot förändringen.

BORGGÅRDSTALET

GUSTAF V

Under 1930-talet skakades Sverige av den ekonomiska depressionen, vilket ledde till att kung Gustaf sänkte sitt apanage 1931. Samma år nekades Adolf Hitler och Goebbels att hålla föredrag i Stockholm, inbjudna av Birger Furugård.

” Kärleken och rättfärdigheten, ömsesidig tilltro och sanningskär redlighet samt det sinnelag, som fruktar Gud, men intet annat i världen, behöva vinna mera makt hos oss och ibland oss

– Gustaf V, midsommaren 1930, Gustaf V som människa och konung

Affisch 1930-talet.

Birger Furugård

Med radions intåg blev Gustaf V den förste svenske kung som kunde tala direkt till folket och han använde detta medium ofta. Ett berömt tal var Nordens dag 27 oktober 1936 då han manade till sammanhållning mellan de nordiska folken.

När andra världskriget bröt ut 1939 förklarade sig Sverige 3 september genom statsminister Per Albin Hansson genast neutralt vilket berömdes som "skötsamt" av den tyske utrikesministern Joachim von Ribbentrop 1940. Neutralitetspolitiken var i linje med kung Gustafs egen hållning, och han kallade de fyra statsöverhuvudena för Norden till möte 18 oktober 1939 där de antog en gemensam neutralitetsförklaring. Kungens inställning var att länderna skulle bistå varandra humanitärt och ekonomiskt men efter några få månader hade Norden kluvits mellan stormakterna. Konungen ansåg det som sin plikt att under hela kriget hålla löftet om att hjälpa de nordiska länderna, delvis i strid mot statsminister Hansson.

Med tiden fick Gustaf V förtroende för den socialdemokratiske partiledaren Hjalmar Branting. De två hade varit klasskamrater i Beskowska skolan.

Vid andra världskrigets utbrott hade Sverige en koalitionsregering bestående av socialdemokraterna och bondeförbundet. Från flera håll i riksdagen framfördes önskemål om en koalitionsregering i oktober 1939 och kungen ingrep genom att tillkalla Per Albin Hansson för att fråga om han kunde tänka sig att ingå i en ministär underställd överståthållaren Torsten Nothin. Hansson vägrade och bildade i december 1939 en samlingsregering med företrädare för alla riksdagspartier utom kommunisterna och med Christian Günther som utrikesminister. Till Tage Erlander har kung Gustaf sagt att han hade mycket besvär med Hansson i början då han innerst inne var republikan. Med tiden växte dock en vänskap fram, och de spelade ofta bridge tillsammans. På Gustaf V:s 85-årsdag kallade folkhemmets skapare Per Albin Hansson honom "den folkkäre" och han kallades därefter allmänt "folkhemmets kung."

Under kriget kallade kungen till flera urtima riksdagar men i praktiken hade utrikespolitiken förflyttats till Utrikesdepartementet och regeringskansliet, och kungens reella betydelse låg huvudsakligen på det personliga planet med täta kontakter, konseljer och samtal med statsministern och hans samlingsregering. Ett av de sista uttrycken för en svensk kungs uttryckliga politiska ingripanden var den diktamen om politiken gentemot Finland som Gustaf V fick införd i regeringsprotokollet. Efter Tysklands invasion av Norge 1940 krävde Tyskland den 15 juni att det norska kungahuset skulle avsättas och att socialdemokratiska ministären Nygaardsvold skulle avgå vilket oroade Gustaf V, bland annat genom de nära släktbanden kungahusen emellan. Samma dag krävde Tyskland transitering av trupper genom Sverige.

GUSTAF V

**Gustaf V i Sandhamn.
Det ligger nära till
hands att bilden tagits
under KSSS 100-
årsjubileum i juli 1930,
men detta har inte
kunnat bekräftas.**

17 juni 1940 sände kungen, efter samråd med en motvillig Per Albin Hansson, ett telegram till Hitler där han bad honom iakttaga "moderation" i frågan om att tvinga norske kungen att abdikera. Den 8 juli undertecknades permitteringsavtal med Tyskland vilket var ett beslut som togs av statsråden då ett avslag inte ansågs vara värt att kriga för.

Vid Midsommarkrisen lär kung Gustaf ha hotat med abdikation för att påverka regeringens beslut men uppgiften är ifrågasatt och grundas på ett dunkelt samtal kungen hade med Per Albin Hansson i juni 1941 med anledning av Tysklands krav om att deras soldater skulle transporteras genom Sverige. Enligt Hansson förklarade kungen att han "icke ville genom vägran ta risken av konflikt", men det är även känt genom utrikesminister Christian Günther att han var ensam i kungafamiljen i denna uppfattning.[20] Att beskriva händelseförloppet under Midsommarkrisen är mycket komplicerat då det förekommer olika samtida skildringar och tolkningar.

Kung Gustafs roll och skäl för transiteringen är betydelsefull för klargörandet av ansvarigheten. Till detta bör tillfogas det faktum att både kungen och kronprinsen uttalat sitt bifall till att även låta västmakternas trupper färdas genom Sverige eller åtminstone att kungen var ovillig att låta denna fråga leda till krig. När regeringen beslutade avslå västmakternas begäran ställde sig emellertid kungen bakom beslutet. Redan under hösten började grupper anklaga kungen för denna undfallenhet mot Tyskland.

GUSTAF V

Kung Gustaf V, drottning Victoria och kronprins Gustaf Adolf nedanför slottet; i bakgrunden Operan och Gustaf Adolfs torg.

Gustav V vägrade hjälpa den Norske kungen och Kronprinsen som ville söka skydd i Sverige bara kort före transport till England (1940) och de var jagade och beskjutna av tyskarna. Prinsessan Märta (svensk prinsessa fick komma över den svenska gränsen. Norske Kungen förlät aldrig Gustav V (kom inte till hans begravning)

När Norge 1940 ockuperas av Tyskland tvingas kronprinsessan Märtha och hennes barn att fly till USA. De blir gäster i Vita huset och hennes närvaro i USA påverkar president Roosevelts perspektiv på de tragiska händelser som utspelar sig i Europa. Med Sofia Helin i rollen som Märtha och Kyle MacLachlan som Roosevelt.

Det blev en TV serie kring händelsen och den tiden då Märta åkte till USA "Atlantic Crossing" Produktion 2020 och kan idag visas på TV Play

Kronprinsessan Märtha och kronprins Olav fruktar en tysk invasion av Norge, men den norska regeringen inser inte faran förrän det är för sent. Den kungliga familjen och regeringen tvingas fly med nazisterna hack i häl. Och för att rädda sin familj måste Märtha och Olav fatta ett hjärtskärande beslut. I rollerna: Sofia Helin, Tobias Santelmann, Kyle MacLachlan, Sören Pilmark, Anneke von der Lippe, Harriet Sansom Harris, m.fl. Del 1 av 8

Efter att Nazityskland invaderat Sovjetunionen den 22 juni 1941, skrev Gustaf V ett privat brev till Hitler i oktober 1941 i vilket **han tackade Hitler för att han beslutat slå ned den "bolsjevikiska pesthärden"** och gratulera honom till "den redan uppnådda framgången" på östfronten. Emot majoriteten i riksdagen och regering förklarade kungen också i brevet att han hoppades att Sveriges Kommunistiska Parti snart förbjöds, samt att bolsjevismen var en fara för hela Europa. Brevet skickades efter att han meddelat statsminister Hansson om saken, i anslutning till nya krav från Tyskland om transitering, som kungen deltog i att neka dem – det senare brukar kallas "februarikrisen 1942".

Vidare bjöd Gustaf V in den svenska naziströrelsens ledare Sven Olov Lindholm till audiens i kungliga slottet i Stockholm, vilket förstärkte oron inför kungahusets tyskvänlighet i bland annat svensk press.

Kung Gustaf, som av tidningen Social-Demokraten betecknats som "folk- och fredskungen" erbjöd Tyskland och Storbritannien i augusti 1940 sina tjänster för fredsförhandlingar. Storbritanniens premiärminister Winston Churchill undanbad sig dock den som han uttryckte det, "föraktlige kungen av Sveriges" tjänster. Gustaf V tydliggjorde sin egen syn på sin funktion på sin 85-årsdag 1943, då han i ett tal på borggården sa att i normala fall ska en konstitutionell kung inte ta ställning och leda i en viss riktning men i undantagsfall som detta krig hade han personligen försökt hjälpa landet ur omedelbara svårigheter.

GUSTAF V

Gustaf V i Berlin den 2 februari 1939 på genomresa till Franska rivieran. Riksmarskalk **Hermann Göring** erhöll vid besöket på den svenska ambassaden ur kungens hand **Svärdssorden** - Kommendör med stora korset. Längst till vänster **arvprinsen Gustaf Adolf**, som var i Berlin i anledning av en ryttartävling.

**Tysk militär i Järvsö 1943.
Transit tiden**

**2 miljoner resor för tyskar under
Andra Världskriget ca 10 % av hela
det svenska järnvägsnätet upptogs
och man fick sjukvård längs med
vägen**

Den 30 juni 1944 bad kung Gustaf Ungerns statschef i mänsklighetens namn att rädda de ungerska judarna. Redan våren 1933 hade kung Gustaf vid ett besök i Berlin försökt få Hitler att mildra förföljelserna mot judar. Efter författningsändringen 1918 blev dessa personliga vädjanden återkommande inslag i kung Gustafs utrikespolitiska delaktighet. När USA:s president Franklin D. Roosevelt 1938 sökte fredsförhandlingar med Hitler och kallade till internationell fredskonferens, vände han sig till kung Gustaf, som 27 september riktade en personlig vädjan till den tyske rikskanslern "i fredens intresse".

Kanske var det därför kung Gustaf var adressaten när Theodor Wanner överlämnade en bild till Arvid Fredborg under hösten 1942 som föreställde en massavrättning av judar, och var det första beviset, eller ett av de första, för nazisternas folkmord. Efter flera äventyr nådde fotografiet kung Gustaf som skickade det vidare till kung Georg VI av Storbritannien, och strax därefter blev dessa övergrepp kända för allmänheten.

**Kristallnatten
1938-november**

GUSTAF V

Gustaf V i Berlin den 2 februari 1939 på genomresa till Franska rivieran. Riksmarskalk **Hermann Göring** erhöi vid besöket på den svenska ambassaden ur kungens hand **Svärdssorden** - Kommendör med stora korset. Längst till vänster **arvprinsen Gustaf Adolf**, som var i Berlin i anledning av en ryttartävling.

VICTORIA OCH AXEL MUNTHE

Under de nära 40 år Munthe och Victoria kände varande måste de ha utväxlat hundratals brev men endast 16 finns bevarade. Att deras relation inleddes med en blixtförälskelse står dock klart. Victoria skriver i ett brev till honom 1893: Vet Du, jag börjar tro att det är helt naturligt & precis som det skall vara, att jag inte kan sova, då Du inte heller kan det! Och eftersom det finns en viss kommunikation mellan våra själar, antar jag att det är en naturlig konsekvens. Hadenius (2010) menar att det finns skäl att tvivla på ett kärleksförhållande eller åtminstone en erotisk relation mellan de två medan von Platen (2002) benämner henne som Munthes älskarinna. Jarlert menar att det är svårt att anta Victoria skulle ha haft ett långvarigt, sexuellt förhållande med sin läkare.

Queen Victoria

Text wikipedia
Slide show
Anders Dornback
2019

Capri
And San Michele

CAPRI

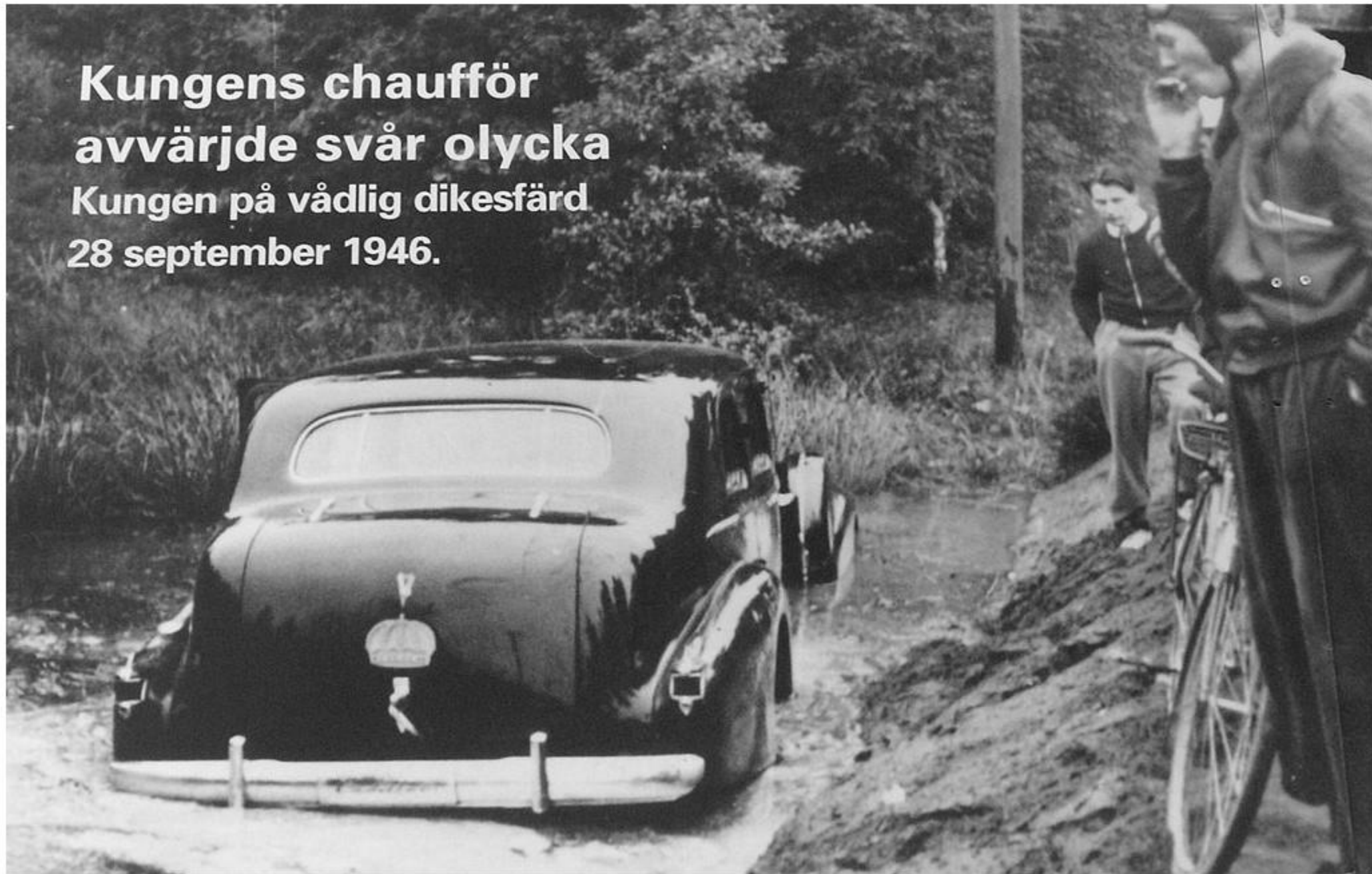
Queen Victorias photos

Efter andra världskriget begärde Sovjetunionen och de västallierade att Sverige skulle utlämna baltiska soldater som stridit för Nazityskland vilka flytt till Sverige, och samlingsregeringen samtyckte. Detta väckte en stark opinion mot beslutet, och kung Gustaf ingrep en sista gång i en inflammerad utrikespolitisk fråga. Han riktade en vädjan till Stalin att vänta med baltutlämningen men Stalin avslog kungens vädjan. Även i efterhand har det diskuterats huruvida det var rätt att genomföra den så kallade baltutlämningen. År 1946 körde kungens chaufför i diket, kurvan kom att kallas för Kungens kurva.

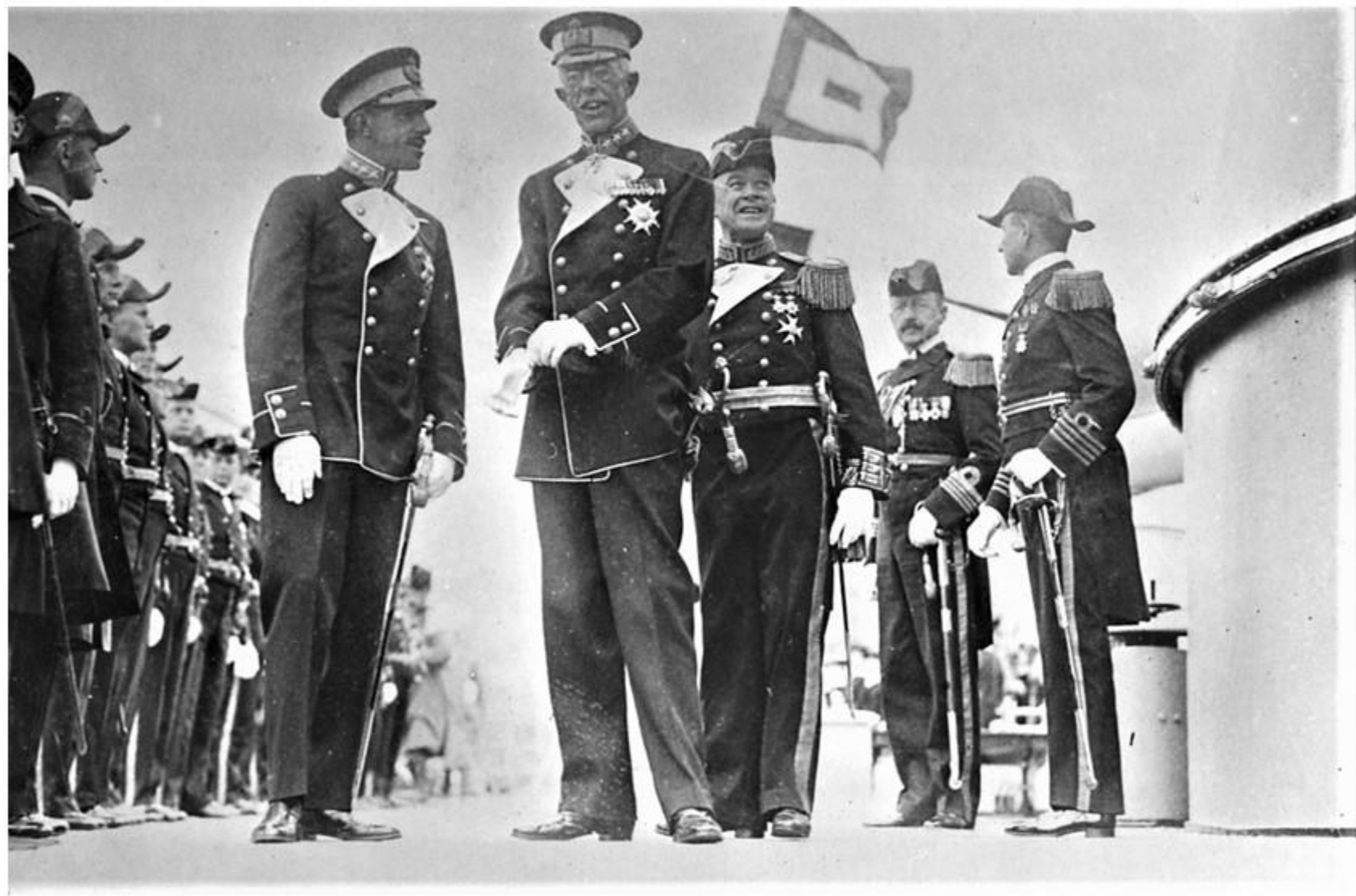
Med tilltagande ålder började kung Gustaf varje vår vistas i Nice på Rivieran. År 1948 fyllde han 90 år och firades storstilat, men orken minskade och kronprinsen fick rycka in och ersätta honom, till exempel vid utdelningen av Nobelpriset 1948 och vid riksdagens högtidliga öppnande 1950. Inte heller kunde han medverka vid firandet av Svenska flaggans dag 1950. Sina offentliga plikter utövade han alltid om det var möjligt och sin sista regeringskonselj ledde han den 27 oktober 1950. Under sina sista år hade kungen problem med återkommande luftrörskatarr.

**Kungens chaufför
avvärjde svår olycka
Kungen på vådlig dikesfärd
28 september 1946.**

GUSTAF V

Från spanske kungen Alfonsos besök i Stockholm 1928; ombord på pansarskeppet Sverige med kung Gustaf V och sjöofficerare.

Privatliv och intressen

Gustaf V var en tämligen framstående tennisspelare och tävlade under pseudonymen Mr. G. Som tennisspelare och gynnare av sporten blev han internationellt känd och han invaldes 1980 som hittills ende monark i International Tennis Hall of Fame. Han var en av pionjärerna inom svensk tennis och bidrog aktivt runt 1880 till att introducera spelet i Sverige. Som dåvarande kronprins lärde han sig spelets grunder i England, och lät 1881 tillsammans med hovstallmästare Edward Sager anlägga en tennisplan på Tullgarn. Under 1890-talets första år anlades flera banor runt om i landet, såväl ute som inne. Kronprins Gustaf instiftade 1896 i Stockholm, "Kronprinsens Lawn-tennisklubb", sedermera Kungliga Lawntennisklubben (KLTK), en av de ledande klubbarna i Sverige. Han var också en generös donator av tennispriser, och satte 1936 upp vandringspriset King's Cup som kan sägas vara en europeisk motsvarighet till Davis Cup.

Att spela tävlingstennis ansågs under 1900-talets första årtionden vara en synnerligen opassande sysselsättning för en monark, och då kung Gustaf ville ställa upp i en mixed dubbelturnering på Rivieran tillsammans med den svenska elitspelaren Sigrid Fick, var det flera personer som med Karl Gerhards ord satte "kungssången i vrångstrupen". Kungens intresse bidrog dock snart till en omvärdering av tennisen. Genom åren tävlade han i olika mindre tävlingar i dubbel med framstående spelare som fransmännen Jacques Brugnon och Jean Borotra samt tysken Gottfried von Cramm, ofta inför mycket publik. Vid ett besök i Berlin gick kung Gustaf direkt från ett möte med Hitler, till en tennismatch med den judiske spelaren Daniel Prenn.[

Under andra världskriget vädjade kungen till Tyskland att ge de fängslade Davis Cup-spelarna, fransmannen Jean Borotra och tysken Gottfried von Cramm en bättre behandling, vilket kan ha räddat deras liv. Kung Gustaf spelade också mycket tillsammans med svenska elitspelare som Gunnar Setterwall och Kalle Schröder. Tillsammans med Setterwall vann han 1906 dubbeltiteln i den stora "Majtävlingen" i Skåne genom finalseger över Carl Kempe och engelsmannen Dehring. Kung Gustaf spelade också tennis tillsammans med bland andra Sven Jerring och Karl Gerhard.

Hans spelstil har karakteriserats som "hemvävd", men han hade med tanke på sin stigande ålder en god spelstyrka långt upp i åren. Hans absolut bästa slag var lobben som han sägs ha spelat med nästan mästerlig precision, och bättre än många elitspelare. Kungens livmedikus försökte få honom att minska på tennisspelandet när han började närma sig åttiofem år. År 1946, bara några år före sin död, upphörde han självmant med tennisspel. Han beklagade då att hans krafter inte längre räckte till och att hans ögon blivit så svaga att han inte längre kunde fixera bollen.

Kung Gustaf tillbringade ofta juli månad i Villa Gövik på Särö söder om Göteborg hos James Keiller där han ofta spelade tennis på ortens tennisbana. Särö var under lång tid en societetsplats och badort med kunglig glans, vilken kom att präglas av kungens närvaro. Kung Gustaf var en kunnig och hängiven samlare av konsthantverk, i synnerhet svenskt silversmide 1650–1850. Föremålen i hans samling uppgår till över tusen nummer. Ett annat livaktigt intresse var jakt, där han ibland jagade vid Skabersjö slott i Skåne. Han jagade till så sent som vid 91 års ålder i parken på Drottningholm.

Haijbyaffären

Haijbyaffären var en uppmärksammas svensk rättsaffär i början av 1950-talet, den andra av de så kallade rättsröteaffärerna. Affären kretsade kring påstådda rättsövergrepp, initierade av överståthållare Torsten Nothin, till följd av en påstådd tidigare homosexuell relation mellan den då avlidne kung Gustaf V och restauranginnehavaren Kurt Haijby.

Anklagelserna mot Kurt Haijby resulterade i en fällande dom för utpressning i Svea hovrätt den 14 mars 1953. I debatten som följde framträdde särskilt författaren Vilhelm Moberg som från samhällskritiker och menade att just detta faktum, att Haijby dömdes, var så kallad "rättsröta". I den allmänna debatten ifrågasattes det försvarliga i de åtgärder, som myndigheterna vidtagit för att förmå Haijby att inte offentliggöra sin berättelse.

GUSTAF V

Död

Den 29 oktober 1950 på morgonen avled kung Gustaf, och riksmarskalk Birger Ekeberg meddelade kl. 09.03 från Drottningholms slott:

” Hans Majestät Konung Gustaf V, Sveriges, Götes och Vendes konung, har i dag, den 29 oktober 1950, kl. 08.35 förmiddagen i en ålder av 92 år och i sitt 43:e regeringsår lugnt och stilla avlidit på Drottningholms Slott. Djup sänker sig konungssorgen över landet, varm och innerlig är tacksamheten för den bortgångne landsfaderns av ridderlighet, klokhet och levande ansvarskänsla präglade konungagärning.

Kronprins Carl Gustaf med drottning Louise (till vänster) och prinsessan Sibylla vid Gustaf V:s begravning i november 1950.

GUSTAF V

Gustaf V är den senaste svenska kunglighet som gravsatts i Riddarholmskyrkan. Ovanpå hans sarkofag vilar den 20 år tidigare avlidna drottning Victorias stoft.

Sofia "Sophie" Wilhelmina Katarina Maria Lovisa Charlotta Anna av Sverige, född 21 maj 1801 på Stockholms slott, död 6 juli 1865 i Karlsruhe, var en svensk prinsessa (fram till 1809), och som gift storhertiginna av Baden. Hon var dotter till kung Gustav IV Adolf av Sverige och drottning Fredrika.

Fredrik I, född 9 september 1826 i Karlsruhe, död 28 september 1907 på slottet Mainau, var regerande storhertig av Baden från 1856 till 1907. Han stödde ett enande av Tyskland under Preussens ledning. Fredrik var son till Leopold av Baden och Sofia av Sverige.

Victoria av Baden

**Storhertigdömet Baden
1871 i Kejsardömet
Tyskland**

Storhertigdömet Baden var en historisk stat vid Rhens högra strand i nuvarande sydvästra Tyskland. Det existerade mellan 1806 och 1918. Numera är dess område en del av det tyska förbundslandet Baden-Württemberg. Baden fanns redan på 1100-talet och då som Markgrevskapet Baden. Sedan splittrades det i flera olika linjer, vilka förenades 1771. 1803 fick Baden kurfurstvärdighet inom det Tysk-romerska riket. Baden blev Storhertigdömet Baden 1806, när det Tysk-romerska riket upplöstes. Det blev då även mycket större. 1806-1813 var det med i Rhenförbundet och 1815 blev det en av medlemsstaterna i Tyska förbundet.

Storhertigdömet Baden förblev ett suveränt land tills det gick med i det Tyska riket 1871.

Efter revolutionen 1918 blev Baden en del av Weimarrepubliken och då under namnet Republiken Baden.

Victoria var enda dotter till storhertig Fredrik I av Baden och hans hustru Louise av Preussen och därigenom dotterdotter respektive kusin till de tyska kejsarna Vilhelm I och Vilhelm II. Hon växte upp på slottet i Karlsruhe med sina två bröder Fredrik och Ludvig. På somrarna flyttade familjen ut till sommarslottet i Mainau. Regelbundet besökte man den tyske kejsarens slott Babelsberg utanför Berlin. Ibland gjorde man resor till St Moritz i Schweiz, Frankrikes västkust eller någon engelsk badort. Det har sagts att Louise var mycket sträng mot sina barn och lät dem sova i kalla rum på hårda sängar för att de skulle hårdas vilket i sin tur kan ha grundlagt Victorias dåliga hälsa.

Victoria av Baden

Frågan om kronprins Gustafs giftermål hade sysselsatt hans föräldrar från slutet av 1870-talet. Kung Oscar ansåg det lämpligt att närmare knyta banden till Tyskland och att en tysk prinsessa då vore lämplig, till exempel den tyske kronprinsens dotter Charlotte av Preussen. I februari 1881 skickades kronprins Gustaf att närvara vid giftermålet mellan kronprins Vilhelm av Tyskland, och Auguste Viktoria av Schleswig-Holstein den 27 februari 1881. På besök hos kejsarinnan Augusta träffade kronprinsen första gången Victoria.

Sophia Maria Victoria av Baden, född 7 augusti 1862 i Karlsruhe, död 4 april 1930 i Rom, var drottning av Sverige från 1907 genom sitt äktenskap med kung Gustaf V, fram till sin död.

Kronprinsessan Victoria och kammarherre
Ossbahr på Capri omkring 1905

V
I
C
T
O
R
I
A

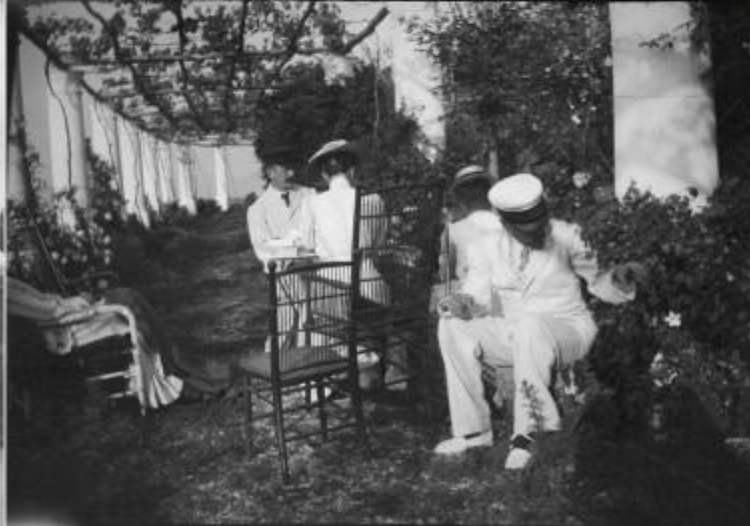
Axel Munthe

Queen Victoria

Axel Munthe

Queen Victoria

Queen Victorias photos

Sophia Maria Victoria av Baden, född 7 augusti 1862 i Karlsruhe, död 4 april 1930 i Rom, var drottning av Sverige från 1907 genom sitt äktenskap med kung Gustaf V, fram till sin död.

Drottning Victorias bilder. Fredrik I av Baden (Victorias fader), Drottning Victoria, Gustaf V och Max av Baden, vid Tullgarns slott.

Drottning Victorias bilder. Storhertig och hertiginnan Friedrich och Luise av Baden. Victorias föräldrar.

Drottning Victorias bilder.
Drottningen Victoria.
Förlovningsporträtt. 1881

V
I
C
T
O
R
I
A

Victoria av Baden

GUSTAF VI ADOLF

GUSTAF VI ADOLF

Gustaf VI Adolf, Oscar Fredrik Wilhelm Olaf Gustaf Adolf, född 11 november 1882 på Stockholms slott i Stockholm, död 15 september 1973 på Helsingborgs lasarett i Helsingborg, Malmöhus län, var Sveriges kung från den 29 oktober 1950 och fram till sin död. Han var son till Gustaf V och Victoria av Baden och farfar till Carl XVI Gustaf. Han ingick äktenskap 1905 med den brittiska prinsessan Margaret (1882–1920) och gifte sig för andra gången 1923 med Louise Mountbatten (1889–1965).

Han föddes som prins av Sverige och Norge samt hertig av Skåne (efter unionsupplösningen 1905 var han inte längre prins av Norge) och var Sveriges kronprins 1907–1950 efter faderns tronbestigning. Gustaf VI Adolf var den siste svenske kungen som brukade titeln ”med Guds Nåde Sveriges, Götes och Vendes konung”.

Uppväxt – Barndom

Lördagen den 11 november 1882 kl. 16.25 nedkom kronprinsessan Victoria av Baden med kronprins Gustafs äldste son. Vittnen var statsministern greve Arvid Posse och utrikesministern friherre Carl Fredrik Hochschild med respektive fruar. Strax därefter meddelades prinsfödseln på Artilleriplan och salut avlossades med 42 skott. Hertigen av Skåne, prins Oscar Fredrik Wilhelm Olaf Gustaf Adolf, döptes i Vita havet på Stockholms slott den 25 november samma år av ärkebiskop Anton Niklas Sundberg, i vatten som påstods vara hämtat från floden Jordan men i själva verket kom från slottets brunn.

GUSTAF VI ADOLF

Louise Rinman var kronprinsbarnens sköterska, och kallades av dessa för "Vass". Den första guvernanten var mamsell Ida Borin, men hon avlöstes 1890 av informatorn doktor Carl Svedelius. I träslöjd hade prinsarna undervisningsrådet Hjalmar Berg.

En stor del av barndomens somrar tillbringades antingen på Tullgarns slott eller på slottet Mainau hos morföräldrarna. Farmor drottning Sofia lät ofta skicka efter prinsarna till Ulriksdals slott som var hennes favoritresidens.

GUSTAV ADOLF
OCH VILHELM,
FOTOGRAFERADE
1885.

GUSTAF VI ADOLF

Gustaf Adolf åtnjöt privat undervisning och avlade studentexamen 1900.[4] Vårterminen 1901 skrevs arvfursten in vid Uppsala universitet och vid Stockholms nation den 8 februari 1901. Hans lektorer var historikern Harald Hjärne, statsvetaren Simon Boëthius, nationalekonomen David Davidsson och arkeologen Oscar Almgren. Från denna tid kommer de omtalade bronsåldersfynd som hertigen av Skåne fann i utgrävningen av Hågahögen, numera på Statens historiska museum. I Uppsala hann Gustaf Adolf även med studentlivet på sin fritid och var med i studentföreningen Philochorus som vurmade för folkmusik och folkdans. Under sin utbildning i Uppsala erhöll han samtidigt militär utbildning och tog officersexamen 1902. Efter genomgången kurs vid Krigshögskolan blev han 1909 kapten (ryttmästare), 1913 major, 1916 överstelöjtnant, 1918 överste, 1923 generalmajor och 1928 generallöjtnant. Gustaf VI Adolf talade, förutom sitt modersmål, engelska, franska och tyska flytande. Han läste även italienska helt obehindrat och förstod latin. 10 maj 1906 invaldes han som hedersledamot i Kungliga Vetenskapsakademien.

Den 26 januari 1905 befann sig Gustaf Adolf i Kairo, Egypten, och där mötte han brittiske prins Arthurs äldsta dotter Margaret på en födelsedagsbankett för khediven Abbās Hilmi Pascha av Egypten. Till bordet skulle prinsen egentligen ha haft Margarets yngre syster Patricia, som ryktades vara hans blivande gemål, men i stället tog han Margaret som sin bordsdam. De förlovade sig den 26 februari 1905 i Kairo och gifte sig 15 juni i Saint Georges Chapel i Windsor Castle.

Som bröllopgåva fick prinsparet Sofiero slott av Gustaf Adolfs farfar, Oscar II. Gustaf VI Adolf behöll Sofiero slott livet ut som rekreations- och sommarbostad och bodde större delen av sitt liv i Kansliflygeln på Stockholms slott.

Barn

Med kronprinsessan Margareta:

Gustaf Adolf (1906–1947), hertig av Västerbotten, kung Carl XVI Gustafs far

Sigvard (1907–2002), hertig av Uppland till 1934, greve af Wisborg

Ingrid (1910–2000), drottning av Danmark från 1947, danska drottningen Margrethe II:s mor

Bertil (1912–1997), hertig av Halland

Carl Johan (1916–2012), hertig av Dalarna till 1946, greve af Wisborg

GUSTAF VI ADOLF

MARGARETA AV STORBRITANNIEN OCH IRLAND

Margareta av Storbritannien och Irland eller Margaret av Connaught (Margaret Victoria Augusta Charlotte Norah), född 15 januari 1882 på Bagshot Park i Surrey i England, död 1 maj 1920 på Stockholms slott, var kronprinsessa av Sverige och hertiginna av Skåne genom sitt äktenskap med den svenske kronprinsen Gustaf VI Adolf.

Hon var dotter till prins Arthur, hertig av Connaught och Strathearn och Luise av Preussen. Hennes farmor var drottning Viktoria av Storbritannien. Hon fick fem barn, varav det äldsta (arvprins Gustaf Adolf) blev far till kung Carl XVI Gustaf och dottern Ingrid blev dansk drottning och mor till drottning Margrethe II av Danmark.

Margaretas smeknamn var Daisy.

Hon gifte sig 1905 med den blivande Gustaf VI Adolf av Sverige. Parets första möte ägde rum i Kairo i början av 1905. Frieriet skedde bara några dagar efter det första mötet, och bröllopet firades i England 15 juni i S:t Georges kapell på Windsor Castle, åtta dagar efter unionsupplösningen. Paret tillbringade sin smekmånad på Irland och anlände till Sverige den 8 juli 1905. Margareta fick efter sin ankomst studera svenska språket, svensk historia och socialpolitik, de sistnämnda ämnena på hennes egen begäran, och väckte förvåning då hon efter två års studier kunde tala språket flytande. Den första tiden i Sverige uppträdde Margareta med stort allvar och uppfattades som stel och reserverad, men bilden av henne förändrades av hennes sportintresse, som visade henne i en mer avslappnad och naturlig attityd. Margareta var intresserad av idrott och spelade bland annat hockey (av den sort som numera kallas bandy), skridskoåkning och skidor under vintern och tennis och golf under sommaren. Hon drev dambandyklubben Kronprinsessans Hockeyklubb. Hon ägnade sig också mycket åt brevskrivning med sina släktingar.

GUSTAF VI ADOLF

**BRUDPARET
1905**

GUSTAF VI ADOLF

Margareta beskrivs som en konstnärssjäl och tyckte om att fotografera och måla. Flera av hennes målningar pryder idag drottning Silvias arbetsrum på Stockholms slott.

Margareta intresserade sig också mycket för trädgårdskonst, och efter det att kronprinsparet fått det nedgångna slottet Sofiero med trädgård i bröllopgåva lade hon och maken Gustaf Adolf ner mycket tid och möda på att få trädgården att blomma igen. Familjen tillbringade somrarna på Sofiero.

Trädgårdsanläggningen skapades utifrån engelskt mönster, och även barnen inkluderades i arbetet. Margareta utgav böckerna "Vår trädgård på Sofiero" år 1915 och "Från blomsterträdgården" några år senare, illustrerade med hennes egna teckningar och fotografier, som såldes till förmån för "husmodersskolor med barnavård". Hon odlade blommor även i biljardrummet på slottet i Stockholm och på Rosendal.

År 1917 organiserade hon också "Margaretainsamlingen för de fattiga", under vilken hon höll sitt enda tal under sin tid i Sverige. Vid krigsslutet ska Margaretas reformvänliga åsikters inflytande på maken, i motsats till hennes svärmors preussiskt reformfientliga åsikters inflytande på kungen, ha spelat en viss politisk roll då demokratin fick sitt genombrott och man avstod från att avskaffa monarkin.

GUSTAF VI ADOLF

Under vintern 1919–1920, då den trettiosjuåriga kronprinsessan väntade sitt sjätte barn, hade hon varit sjuk ett flertal gånger, vilket nedsatte hennes krafter. I november 1919 fick hon en häftig öroninflammation, som i mitten av december krävde en operation. I mars 1920 insjuknade hon i elakartade vattkoppor. Vid ett besök i Leksand ådrog hon sig en svår förkylning, som medförde varbildning i käkhålorna. På kvällen den 29 april fick hon värk kring högra ögat och hade då en temperatur på 39,8 grader. På morgonen dagen efter drabbades hon av en allmän blodförgiftning samt hjärtsvikt som snabbt tilltog. Trettioåtta år gammal avled Margareta, som nu var i åttonde månaden, den 1 maj 1920, klockan 14. Nyheten spred sig snabbt ut till statsminister Hjalmar Branting, som just då höll sitt förstamajtal på Gärdet i Stockholm.

**KUNGLIGA
BEGRAVNINGSPLATSEN**

GUSTAF VI ADOLF

**GUSTAF V, KRONPRINS GUSTAF
ADOLF OCH PRINS BERTIL I
BÖRJAN AV 1940-TALET**

GUSTAF VI ADOLF

Efter fadern Gustaf V:s bortgång den 29 oktober 1950 svor kung Gustaf VI Adolf den kungliga eden och höll minnestal över den döde monarken i rikssalen den 30 oktober.

Gustaf VI Adolf var känd som en ivrig och även kunnig amatörarkeolog, som vid flera tillfällen begav sig till bland annat Italien för att delta i utgrävningar, och då inte minst från etruskernas gamla samhällen runt Viterbo utanför Rom. Han besökte även Grekland och Främre Orienten. Sin första utgrävning var han med om som sextonåring, under riksantikvarien Hans Hildebrand vid Tullgarns slott. Bland hans utmärkelser kan nämnas att han invaldes som hedersmedlem av British Academy 1953. Han blev hedersdoktor vid Kungliga Tekniska högskolan 1944[9] och vid Londons universitet den 22 juli 1960, samt hedersledamot av den Påvliga arkeologiska akademien i juli 1960. Ett annat intresse var kinesisk konst och hans samling av ostindiskt porslin finns nu på Östasiatiska museet i Stockholm.

GUSTAF VI ADOLF

Han reste som kronprins till USA på "den stora resan" 1926–1927, var ordförande i Riksidrottsförbundet, reste till svenskborna i Estland 1931, företog årliga stora manövrar med armén. Det har sagts att han skrev 7 000 namnteckningar per år, och var värd för 3 000 gäster per år. Han var beskyddare för cirka 200, huvudsakligen ideella, vetenskapliga och idrottsliga sammanslutningar samt konstföreningar.

Gustaf VI Adolf var den förste svenske monarken efter frihetstiden som inte i någon högre grad brukade sin politiska makt. Enda egentliga undantaget var regeringskrisen 1957. Detta första och enda elddop inom politiken skötte han ur parlamentarisk synvinkel korrekt. Det har påståtts att han liksom fadern varit "sina rådgivares rådgivare", men det har inte bekräftats. Han hade ändå en så stark ställning, att riksdagen trots de starka vänstervindar som blåste i början av 1970-talet inte ville låta den nya regeringsformen träda ikraft förrän efter Gustaf Adolfs frånfälle.

År 1962 medverkade kungen i filmen Nils Holgerssons underbara resa som sig själv.

Redan 1907 hade Gustaf Adolf blivit "Alk:s beskyddare och förste hedersledamot", en roll som övertogs av Sveriges nuvarande kung, hans sonson, Carl XVI Gustaf 1974.

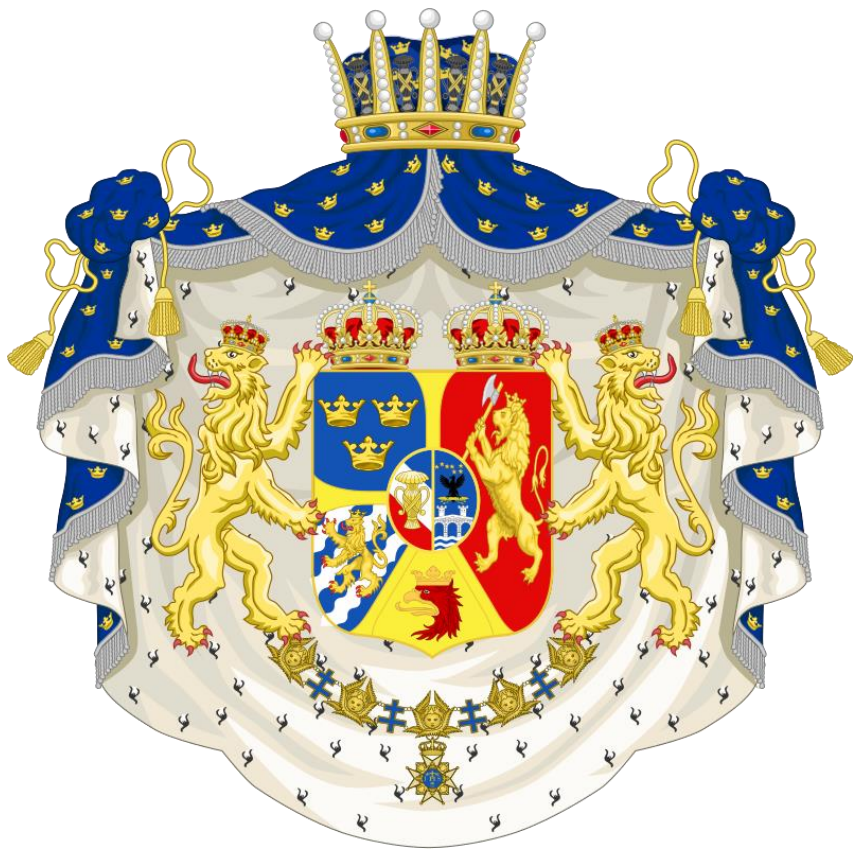
GUSTAF VI ADOLF

Den 18 augusti 1973 insjuknade Gustaf VI Adolf i blödande magsår i sitt sommarresidens, Sofiero slott strax norr om Helsingborg. Han opererades den 21 augusti av Albert Broomé. Efter operationen drabbades kungen av lunginflammation, hjärtflimmer, försämrad njurfunktion och återkommande magsår. Han avled stilla klockan 20:35 den 15 september 1973 på Helsingborgs lasarett i kretsen av de närmaste. Den direkta dödsorsaken var lunginflammation. Han hade valt att inte låta sig begravas i Riddarholmskyrkan, utan gravsattes på Kungliga begravningsplatsen i Solna. Det var första gången sedan 1689 som en svensk monark inte gravsattes på Riddarholmen i Stockholm.

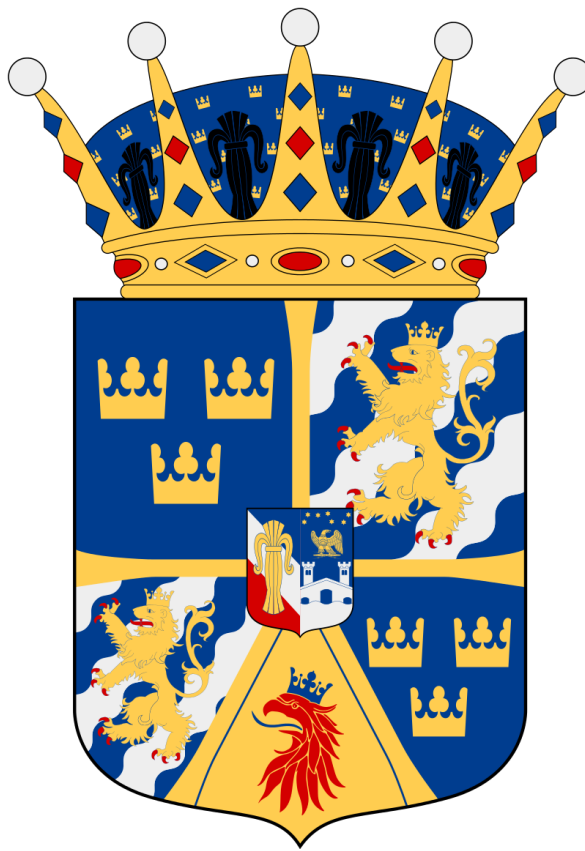
I jämna steg med kungens tillstånd i början av hans sjukdomsperiod (23–28 augusti) ägnades intensiv svensk massmediebevakning även åt Norrmalmstorgsdramat i Stockholm; direktsändningar i televisionen växlade då mellan kungens tillstånd och läget vid Norrmalmstorg.

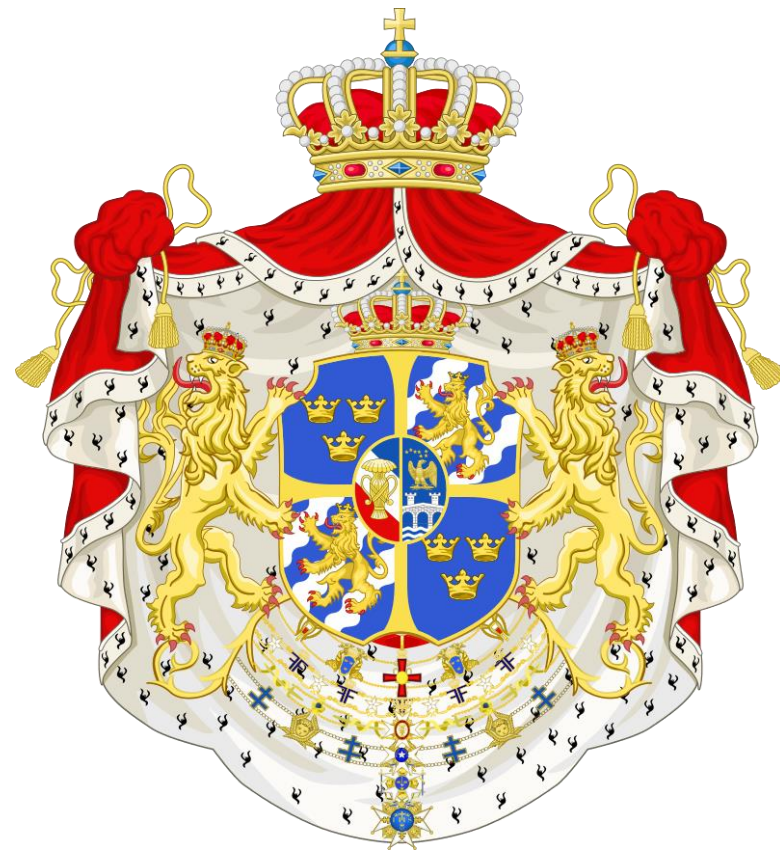
GUSTAF VI ADOLF

Gustaf VI Adolfs vapen som svensk och norsk arvfurste, samt som hertig av Skåne – 1882–1905

Gustaf VI Adolfs vapen som svensk kronprins, samt som hertig av Skåne – 1907–1950

Kungens personliga vapen, lika med Stora Riksvapnet.

GUSTAF VI ADOLF

Kronprinsessan Margareta insjuknade och avled våren 1920 i akut blodförgiftning, gravid i åttonde månaden. Kronprins Gustaf Adolf reste mycket under sin änklings tid, bland annat till England 1923 där han bland vänner mötte sin andra gemål, Louise Mountbatten, på en middagsbjudning.

Förlovningen med lady Louise Mountbatten eklaterades den 1 juli 1923, och paret vigdes den 3 november samma år i Chapel Royal i St. James's Palace i London av ärkebiskopen av Canterbury. Makarna fick tillsammans ett dödfött flickebarn 1925.

Louise Mountbatten tillhörde genom drottning Victoria av Storbritannien samma familjekrets som Margareta. (Louises farbror var gift med Margaretas faster, och en annan faster till Margareta var mormor till Louise.)

Drottning Louise avled i mars 1965 på Sankt Görans sjukhus.

GUSTAF VI ADOLF

Målning av Sydney Prior Hall föreställande vigseln mellan Storbritanniens kung Edvard VII:s brorsdotter, prinsessan Margaret, och arvprins Gustaf Adolf, 15 juni 1905 i St. George's Chapel, Windsor.

GUSTAF VI ADOLF

Louise Alexandra Marie Irene av Battenberg, även kallad lady Louise Mountbatten, född 13 juli 1889 på Heiligenberg nära Darmstadt i Hessen i Tyskland, död 7 mars 1965 i Stockholm, var mellan 1923 och 1950 Sveriges kronprinsessa och hertiginna av Skåne, från 1950 drottning av Sverige. Hon var kung Gustaf VI Adolfs andra hustru.

Prinsessan Louise av Battenberg var dotter till prins Ludvig (Louis) av Battenberg och prinsessan Viktoria av Hessen och barnbarnsbarn till drottning Victoria av Storbritannien. Hon var även moster till prins Philip, hertigen av Edinburgh (gemål till drottning Elizabeth II av England och far till nuvarande kung Charles III av England), syster till lord Mountbatten samt systerdotter till kejsarinnan Alexandra Feodrovna (som var hustru till kejsar Nikolaj II). Louise var född i Tyskland, men växte upp i England. Fadern var under flera år amiral och förste sjölord i den engelska flottan. Föräldrarna levde i ett lyckligt kärleksäktenskap och familjen beskrivs som harmonisk. Louise stod särskilt nära sin yngste bror, och syskonen brevväxlade till sin död. På grund av faderns arbete flyttade familjen runt mellan olika brittiska sjöbaser, och var bland annat under en tid bosatta på Malta. Louise besökte också ofta drottning Viktoria på Isle of Wight.

GUSTAF VI ADOLF

Familjens fasta punkt mellan deras olika brittiska sjöbaser var dock det hessenska sommarslottet Heiligenberg utanför Darmstadt. Louise och hennes syster undervisades av en guvernant men gick en tid i Texters flickpension i Darmstadt. År 1909 mottog hon ett frieri från kung Manuel av Portugal. Edvard VII försökte övertala henne att tacka ja, men Louise avböjde eftersom hon inte ville ingå ett arrangerat äktenskap. Vid samma tidpunkt var hon hemligt förlovad med prins Christopher av Grekland, men eftersom paret saknade pengar och deras föräldrar inte ville ta ekonomiskt ansvar för dem avbröts förlovningen.

Trots att familjen såg sig som engelsk och bodde i England, blev fadern på grund av allmän tyskfientlighet under första världskriget tvungen att avgå från sin post år 1914. Under första världskriget arbetade Louise först inom Soldiers and Sailors Families Association, därefter Smokes for Soldiers and Sailors. Hon anmälde sig sedan som frivillig för Röda Korset, och hon tjänstgjorde sedan som sjuksköterska från mars 1915 till juli 1917, först i ett franskt militärsjukhus vid Nevers, och därefter vid ett krigssjukhus vid Palaves nära Montpellier. Louise skall ha gjort ett bra arbete, och hedrades med The British war- and Victory-ordnarna, hederstecknet Royal Red Cross från brittiska Röda korset och den franska utmärkelsen "Médaille de la Reconnaissance française". Genom proklamationen av den 17 juli 1917, då det engelska kungahuset antog familjenamnet Windsor, angliserades namnet Battenberg till Mountbatten och huvudmannen förlänades värdigheterna markis av Milford Haven, earl av Medina och viscount Alderney.

GUSTAF VI ADOLF

Hennes far måste alltså avsäga sig alla tyska titlar och fick ändra det tyska släktnamnet Battenberg till det mer engelskklingande Mountbatten. Prinsessan Louise av Battenberg blev därmed "Lady Louise Mountbatten", vilket hon hette fram till sitt giftermål 1923.

Familjen förlorade sin förmögenhet under kriget eftersom den varit placerad i ryska värdepapper och tillgångar, och efter kriget flyttade familjen till ett litet hus i Fishponds vid Southampton. Louise var aktiv inom välgörenhet för att hjälpa barnen i slumdistrikten i Battersea i London. Hennes far hade på sin dödsbädd sagt att kronprinsen av Sverige nog var den ende som passade hans dotter Louise, och att hon var den enda som passade honom. Något år efter hans död sammanförde dåvarande drottning Mary dem under en hästkapplöpning.

Första gången Louise Mountbatten besökte Sverige (efter bytet av familjenamn) var den 10 december 1923, då hon ombord på S/S Patricia tillsammans med kronprinsen anlände till Göteborg.

GUSTAF VI ADOLF

**KUNG GUSTAV VI
ADOLF SKRIVER
AUTOGRAF,
GÄSTRIKLAND 1952**

GUSTAF VI ADOLF

HM Konungen skriver sitt namn i kungliga örlogsmannasällskapets material år 1954

Kungabesöket på tåg färjan "Trelleborg" i Stockholm, Gustav VI Adolf och kronprins Carl Gustaf sedemera Carl XVI Gustaf foto 1958

GUSTAF VI ADOLF

Kungaparet ombord M/S Trelleborg Kung Gustav VI Adolf år 1958

Foto år 1953

DROTTNING MARGERETHE II

MARGRETHE II AV DANMARK

Margrethe II av Danmark (danska: Margrethe 2. af Danmark), född 16 april 1940 på Amalienborg i Köpenhamn, är regerande drottning av Danmark sedan 1972. Hon är äldsta dottern till kung Fredrik IX av Danmark och Ingrid av Sverige. Hennes kungliga valspråk lyder: "Guds hjälp, folkets kärlek, Danmarks styrka. Drottning Margrethe är den danska monark näst efter Kristian IV som suttit längst på den danska tronen genom tiderna.

Prinsessan Margrethe föddes den 16 april 1940 i sina föräldrars residens Frederik VIII:s palats på slottsanläggningen Amalienborg, danska kungafamiljens huvudresidens i stadsdelen Frederiksstaden i centrala Köpenhamn. Hon var kronprins Fredriks och kronprinsessan Ingrids första barn. Hennes far var äldste son till kung Kristian X och drottning Alexandrine, medan hennes mor var enda dotter till kronprins Gustaf Adolf av Sverige (den senare blev 1950 kung Gustaf VI Adolf) och hans första framlidna hustru kronprinsessan Margareta.

Vid födseln var hon även prinsessa av Island, och fick därför ett isländskt namn, Þórhildur (Thorhildur). Hennes andranamn, Alexandrine, kommer från hennes farmor, Alexandrine av Mecklenburg-Schwerin.

MARGRETHE II AV DANMARK

Margrethe döptes i Holmens Kirke 14 maj 1940 och konfirmerades 1 april 1955 på Fredensborgs slott. Margrethe II hade flera gudföräldrar: kung Kristian X av Danmark, prins Knud av Danmark, prins Axel av Danmark, kung Gustaf V, kronprins Gustaf Adolf, prins Gustaf Adolf och prins Arthur, hertig av Connaught och Strathearn. Hon har två systrar: prinsessan Benedikte av Danmark som idag bor i Tyskland och Anne-Marie av Danmark som är gift med den grekiska ex-kungen Konstantin II. Drottningen är kusin (även brylling, trippel femmanning och mors femmanning) till den svenska regenten Carl XVI Gustaf.

Margrethe II gick i skolan i N. Zahles Skole 1946–1955 och var internatelev vid North Foreland Lodge i England 1955–1956. Hon tog studentexamen 1959. Hon studerade arkeologi vid Girton College i Cambridge 1960–1961, statsvetenskap vid universitetet i Århus 1961–1962, Sorbonne 1963 och vid London School of Economics 1965. Hon talar franska, engelska, svenska och tyska flytande. Prinsessan Margrethe var i unga år inte landets tronföljare då lagen från 1850-talet stipulerade manlig arvsföljd och eftersom hennes far inte hade någon son var dennes yngre bror, prins Knud, presumtiv tronföljare.

MARGRETHE II AV DANMARK

Som en följd av att prins Knud, liksom hans äldste son Ingolf, allmänt ansågs lite tafatt samt på grund av den dåvarande kungafamiljens popularitet påbörjades en ändring: som i enlighet med grundlagen krävdes två beslut i Folketinget och en genomförd folkomröstning. Detta fullbordades den 5 juni 1953 då en ny tronföljarlag med kognatisk tronföljd infördes.

Hon gifte sig den 10 juni 1967 med den franske diplomaten Henri de Laborde de Monpezat (1934–2018) i Holmens Kirke i Köpenhamn. Efter giftermålet titulerades han prins Henrik. De har sönerna kronprins Frederik (f. 1968) och prins Joachim (f. 1969). De officiella residensen är Amalienborg och Fredensborg. Kungafamiljen har även ett sommarresidens i Gråstens slott utanför Sønderborg. Margrethe besteg Danmarks tron den 14 januari 1972, efter sin fars bortgång. Hon blev därmed den första kvinnliga monarken i Danmark sedan drottning Margareta (Margrethe I) under Kalmarunionen 1388–1412.

Hon har allt sedan sitt trontillträde åtnjutit hög popularitet hos det danska folket, vilket visades under 25-årsjubileet på tronen 1997. Som drottning har hon haft ambitionen att besöka hela riket, inklusive Färöarna och Grönland som ofta varit destinationer under sommarresor med Kungaskeppet Dannebrog.

MARGRETHE II AV DANMARK

Som regerande monark ger drottning Margrethe Folketingets majoritetsledare uppdraget att bilda dansk regering efter genomfört val. Det sker genom kungligt dekret efter den så kallade Dronningerunden, där partiledarna besöker slottet för att ge besked om vilken politik de kan tänka sig att stödja. Det är också formellt drottningen som utser den nya statsministern och alla ministrar på statsministerns förslag, och leder statsrådet som promulgerar dansk lag.

MARGRETHE II AV DANMARK

Drottningen kan formellt sett upplösa folkettinget genom att utlysa folketingsval. I praktiken är det dock statsministern som utlyser val, då Folketinget inte har någon fastställd mandattid utöver att val enligt grundlagen ska utlysas senast fyra år efter föregående val.

Konstnärlig utövning

Margrethe har även gjort sig känd som en begåvad konstnär; bland annat har hon under pseudonymen Ingahild Grathmer illustrerat en dansk utgåva av J.R.R. Tolkiens berättelse Sagan om ringen som utgavs 1977 och 2002. Drottningen har tillsammans med maken prins Henrik, under pseudonymen H.M. Vejerbjerg, översatt Simone de Beauvoirs Ingen är odödlig.

Den 1 mars 1988 blev drottning Margrethe hedersledamot av Kungliga Vitterhets Historie och Antikvitets Akademien. Drottning Margrethe firade sitt 50-årsjubileum som dansk regent den 14 januari 2022. Tillsammans med kronprins Frederik ledde hon ett särskilt statsrådssammanträde, innan hon tillsammans med sina båda söner, svärdöttrar och sin syster deltog i Folketingets firande på Christiansborgs slott.

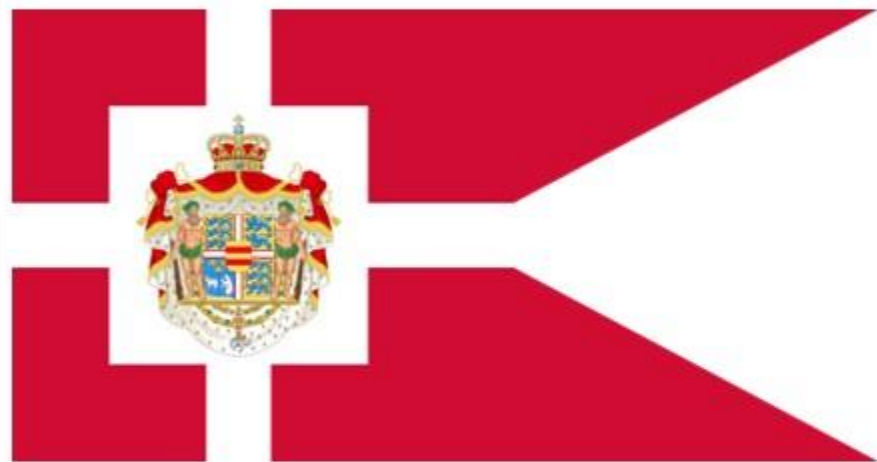
MARGRETHE II AV DANMARK

Vid högtiden talade Folketingets talman Henrik Dam Kristensen, Danmarks statsminister Mette Frederiksen och Färöarnas lagman Bárður á Steig Nielsen.[8] En av de gåvor som överräcktes var 50 plantor av ishavsvide, som ska planteras på ön Koltur i samband med att ön inrättas som Färöarnas första naturreservat.

Med anledning av den pågående Covid-19-pandemin har hela det övriga firande som planerats till mitten av januari skjutits upp, för att undvika att samla stora folksamlingar. Högtidlighållandet planeras i stället att genomföras i september 2022. Det gäller bland annat en festgudstjänst i Vor Frue Kirke, en utställning av kungliga smycken, mottagningar och galamiddag, parad genom Köpenhamn samt mottagande av folkets hyllningar vid Amalienborgs slott. Inför jubileet gav Post Nord ut tre nya frimärken, som porträtterar drottningen vid 31 respektive 81 års ålder.

Efter att ha varit rökare i 66 år meddelas att hon efter sin andra ryggoperation i februari 2023 inte börjat röka igen.

MARGRETHE II AV DANMARK

Kungligt standar.

Kunglig vapensköld.

Personligt monogram.

Picture showing the Royal Family of Denmark during Queen Margrethe II 70th birthday, 16 April 2010

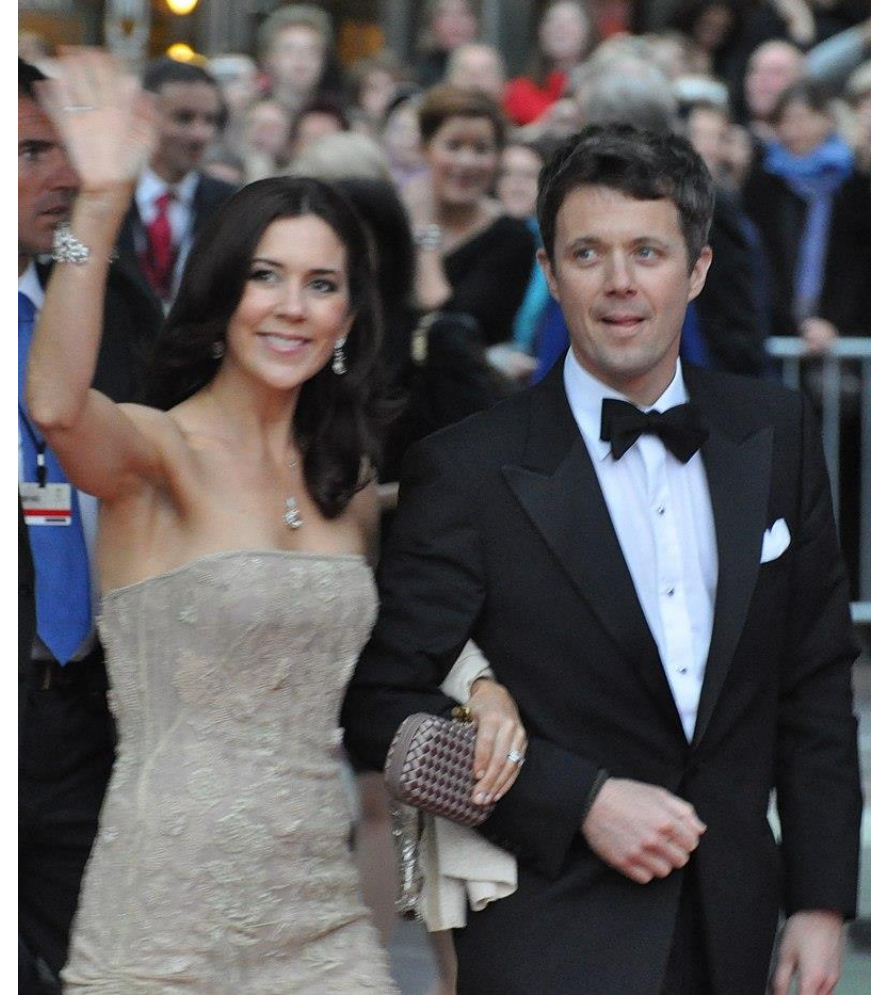

Egyptian president Gamal Abdel Nasser & wife Tahia Kazem with Denmark crowne princess Margrethe Alexandrine Þórhildur Ingrid in Abdeen Palace in Cairo, Egypt

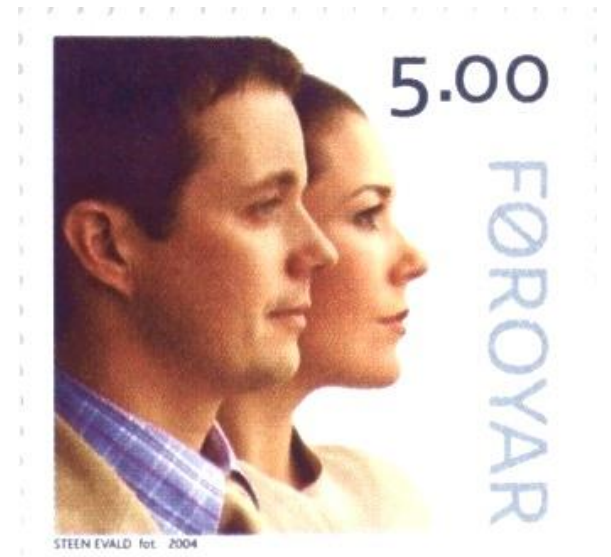

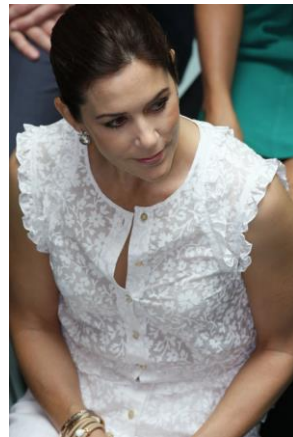
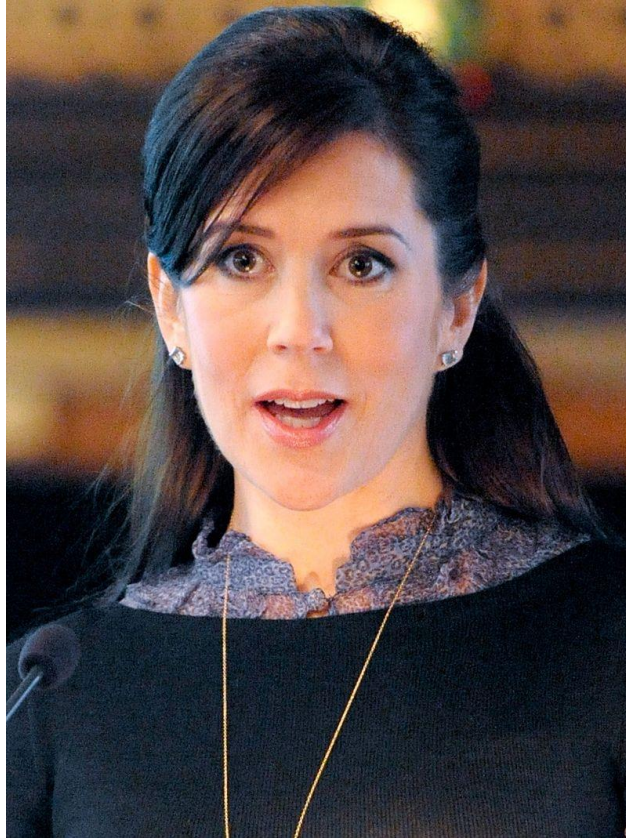

FÖRÄLDRAR

During a Council of State on 8 October 2003, Queen Margrethe gave her consent to the marriage of Crown Prince Frederik to Mary Elizabeth Donaldson, an Australian marketing consultant whom the prince had met while attending the Sydney Olympics in 2000. Their wedding took place on 14 May 2004 at Copenhagen Cathedral, Copenhagen.

KRONPRINSESSAN MARY AV DANMARK

Kronprinsessan Mary av Danmark, grevinna av Monpezat, ursprungligen Mary Elizabeth Donaldson, född 5 februari 1972 i Hobart på Tasmanien i Australien, är kronprinsessa av Danmark sedan 2004.

Mary är dotter till professor John Dalglish Donaldson (född 1941) och Henrietta Clark (1942–1997), båda från Skottland. Fadern är omgift med författaren Susan Moody (född Horwood 1940). Mary har tre syskon: Jane Alison Stephens (född 1965), Patricia Anne Bailey (född 1968) och John Stuart Donaldson (född 1970).

Mary studerade juridik och handel vid University of Tasmania och har en examen, Bachelor of Commerce and Law (BCom.LLB). Hon arbetade med marknadsföring och reklam för DDB Needham, Young & Rubicam, Microsoft Business Solutions och andra företag.

Mary träffade Danmarks kronprins Frederik under olympiska sommarspelen 2000 i Sydney. Den 8 oktober 2003 eklaterades förlovningen. Den 14 maj 2004 gifte de sig i Köpenhamns domkyrka Vor Frue Kirke.

Kronprinsparet fick 15 oktober 2005 en son, Christian Valdemar Henri John. Han döptes den 21 januari 2006. Den 21 april 2007 fick kronprinsparet sitt andra barn, en dotter som har fått namnen Isabella Henrietta Ingrid Margrethe.

Prinsessan Isabella döptes den 1 juli 2007. Den 8 januari 2011 fick paret tvillingar, sonen Vincent Frederik Minik Alexander och dottern Josephine Sophia Ivalo Mathilda, på Rigshospitalet i Köpenhamn. De döptes 14 april 2011.

KRONPRINS FREDERIK AV DANMARK

Kronprins Frederik av Danmark, greve av Monpezat (Frederik André Henrik Christian), född 26 maj 1968 i Köpenhamn, är Danmarks kronprins. Han är son till drottning Margrethe II och prins Henrik av Danmark.

Kronprins Frederik är Danmarks nuvarande tronföljare. Om han efterträder sin mor kommer han vid tillträdet som kung att få kunganamnet Frederik X av Danmark. Han är syssling till kronprinsessan Victoria.

Kronprinsen var med början 1974 elev i privatskolan Krebs' Skole(da) i Köpenhamn tillsammans med sin bror Prins Joachim med ett läsår i Frankrike 1982–83. År 1986 fick han studentexamen och påbörjade sedan militärutbildning. Han har gjort militärtjänst inom armén, flygvapnet och marinen och är officer i alla vapenslagen. Han är utbildad attackdykare inom Frømandskorpset(da), vilket är ett danskt specialförband i Danmarks flotta. Han har studerat statskunskap vid Harvard University 1992–93 och vid Aarhus universitet. 1994 gjorde han en tremånaders praktik vid Danmarks FN-beskickning i New York

**Oscar II of
Sweden
1829 - 1907**

Oscar II of Sweden

Oscar II (Oscar Fredrik 21 January 1829 – 8 December 1907) was the King of Sweden from 1872 until his death, and was also the final King of Norway from the House of Bernadotte.

Portrait of Oscar II by Anders Zorn 1898

Father

Oscar I of Sweden

Oscar I (4 July 1799 – 8 July 1859) was King of Sweden and Norway from 8 March 1844 until his death. He was the second monarch of the House of Bernadotte.

The only child of King Charles XIV & III John, Oscar inherited the thrones upon the death of his father. Throughout his reign he would pursue a liberal course in politics in contrast to Charles XIV, instituting reforms and improving ties between Sweden and Norway. In an address to him in 1857, the Riksdag declared that he had promoted the material prosperity of the kingdom more than any of his predecessors

Mother

Josephine of Leuchtenberg

Joséphine of Leuchtenberg or Joséphine de Beauharnais (Joséphine Maximilienne Eugénie Napoléone de Beauharnais; 14 March 1807 – 7 June 1876) was Queen of Sweden and Norway as the wife of King Oscar I, as well as Princess of Bologna from birth and Duchess of Galliera from 1813. She was known as Queen Josefina, and was regarded to be politically active during the reign of her spouse. She acted as his political adviser and actively participated in state affairs. She was particularly active within the laws of religion in Sweden and Norway, and is attributed to have introduced more liberal laws regarding religion.

Wife

Sophia of Nassau

Sophia of Nassau (Sophia Wilhelmine Marianne Henriette, Swedish: Sofia; 9 July 1836 – 30 December 1913) was Queen consort of Sweden and Norway. Sophia was Queen of Sweden for 35 years, longer than anyone before her. She was the longest-serving queen until 2011, when she was surpassed by Queen Silvia. She is also the most recent woman to have been officially Dowager Queen of Sweden.

Marriage and children

On 6 June 1857 he married in Wiesbaden-Biebrich, Duchy of Nassau (located in present-day Rhineland-Palatinate, Germany) Princess Sophia Wilhelmina, the youngest daughter of Duke William of Nassau and Princess Pauline of Württemberg. They had four sons:

King Gustaf V (1858–1950)

Prince Oscar, Duke of Gotland, later known as Prince Oscar Bernadotte, Count of Wisborg (1859–1953)

Prince Carl, Duke of Västergötland (1861–1951)

Prince Eugén, Duke of Närke (1865–1947)

Carl, Prince of Sweden

Erik, Prince of Sweden/Norway

Gustav V, King of Sweden

Gustav VI Adolf, King of Sweden

Ingeborg of Denmark, princess of Sweden

Margaretha, princess of Sweden

Prince Eugen of Sweden

Teresia, princess of Sweden and Norway

Victoria, Queen of Sweden

Oskar II, King of Sweden/Norway
Queen of Sweden

**King Gustav V
of Sweden
(1858-1950).**

**Gustaf Adolf as Crown
Prince and Duke
of Scania**

Alleged extramarital children

Oscar II is also suspected to have had several extramarital children,[10] of which at least five are named:

Anna Hofman-Uddgren (1868–1947) by Emma Hammarström (1849–1910)

Elin Esping Smitz (1878–1960) by Paulina Mathilda Esping (1858–1878)

Knut August Ekstam (born 1878, in U.S.A. 1903, death unknown) by Marie Friberg (1852–1934)

Nils Teodor Ekstam (1889–1954) also by Friberg above

However, unlike his father, Oscar II, never officially recognized any illegitimate children of his.

Oscar II was King during a time when both Sweden and Norway were undergoing a period of industrialization and rapid technological progress. His reign also saw the gradual decline of the Union of Sweden and Norway, which culminated in its dissolution in 1905. He was subsequently succeeded as King of Norway by his grandnephew Prince Carl of Denmark under the regnal name Haakon VII, and as King of Sweden by his eldest son, Gustaf V.

Oscar II is the paternal great-great-grandfather of Carl XVI Gustaf, King of Sweden since 1973. Harald V, King of Norway since 1991, is a great-grandson of Oscar II, through his third son Prince Carl, Duke of Västergötland.

Early life

Oscar Fredrik was born in Stockholm on 21 January 1829, the third of four sons of Crown Prince Oscar and Josephine of Leuchtenberg. Upon his birth, he was created Duke of Östergötland. During his childhood he was placed in the care of the royal governess, Countess Christina Ulrika Taube.

Prince Oscar entered the Royal Swedish Navy as a midshipman at the age of eleven, and was appointed junior lieutenant in July 1845. Later he studied at Uppsala University, where he distinguished himself in mathematics. On 13 December 1848, was made an honorary member of the Royal Swedish Academy of Sciences.

OSCAR II
Foto Bernadottebiblioteket, Sthlm

OSCAR II
Foto Bernadottebiblioteket, Sthlm

OSCAR II
Foto Bernadottebiblioteket, Sthlm

A distinguished writer and musical amateur himself, King Oscar proved a generous friend of learning, and did much to encourage the development of education throughout his dominions. In 1858 a collection of his lyrical and narrative poems, *Memorials of the Swedish Fleet*, published anonymously, obtained the second prize of the Swedish Academy. His "Contributions to the Military History of Sweden in the Years 1711, 1712, 1713", originally appeared in the *Annals of the Academy*, and were printed separately in 1865. His works, which included his speeches, translations of Herder's *Cid* and Goethe's *Torquato Tasso*, and a play, *Castle Cronberg*, were collected in two volumes in 1875–76, and a larger edition, in three volumes, appeared in 1885–88.

In 1859, Prince Oscar became heir-presumptive to the thrones of Sweden and Norway, as his eldest brother King Charles XV of Sweden/Charles IV of Norway was without a legitimate heir, having lost his only son, Prince Carl Oscar, Duke of Södermanland, to pneumonia in 1854. His second elder brother, Prince Gustaf, Duke of Uppland, had before died of typhoid fever in 1852.

Charles XV photographed by Mathias Hansen around 1865

King of Sweden and Norway

Oscar II became King on 18 September 1872, upon the death of his brother, Charles XV. At his accession, he adopted as his motto Brödrafolkens väl / Broderfolkenes Vel ("The Welfare of the Brother Peoples"). While the King, his family and the Royal Court resided mostly in Sweden, Oscar II made the effort of learning to be fluent in Norwegian and from the very beginning realized the essential difficulties in the maintenance of the union between the two countries.

Foreign and domestic statecraft

His acute intelligence and his aloofness from the dynastic considerations affecting most European sovereigns (both his paternal and maternal grandfathers were French military commanders who served under Napoleon I) gave the king considerable weight as an arbitrator in international questions. At the request of Great Britain, Germany and the United States in 1889 he appointed the Chief Justice of Samoa under the Treaty of Berlin, and he was again called on to arbitrate in Samoan affairs in 1899.

In 1897 he was empowered to appoint a fifth arbitrator if necessary in the Venezuelan dispute, and he was called on to act as umpire in the Anglo-American arbitration treaty that was quashed by the United States Senate. He won many friends in the United Kingdom by his outspoken and generous support of Britain at the time of the Second Boer War (1899–1902), expressed in a declaration printed in *The Times* of 2 May 1900, when continental opinion was almost universally hostile

He remained a strong supporter of the Navy throughout his life, and frequently visited ships of the fleet. When the coastal defence ship Oscar II was launched, he even signed his name on the vessel's aft main gun tower.

The office of Prime Minister of Sweden was instituted in 1876. Louis De Geer became the first head of government in Sweden to use this title. The most known and powerful first minister of the Crown during the reign of Oscar was the conservative estate owner Erik Gustaf Boström. Boström served as Prime Minister in 1891–1900 and 1902–1905. He was trusted and respected by Oscar II, who had much difficulty approving someone else as prime minister. Over a period of time, the King gave Boström a free hand to select his own ministers without much royal involvement. It was an arrangement (unintentional by both the King and Boström) that furthered the road to parliamentarism.

Science and the arts

His Easter hymn and some other of his poems are familiar throughout the Scandinavian countries. His work on Charles XII of Sweden were translated into English in 1879. In 1881 he founded the world's first open-air museum, at Bygdøy, located next to his summer residence near Oslo (back then known as Christiania). In 1885 he published his Address to the Academy of Music, and a translation of one of his essays on music appeared in Literature in May 1900. He had a valuable collection of printed and manuscript music, which was readily accessible to the historical student of music.

Aides Daniel Nordlander (upper left) and Fritz von Dardel, Ordonnance Officer Ferdinand-Alphonse Hamelin, General Henri-Pierre Castelnau, King Charles XV of Sweden and Prince Oscar, future King Oscar II of Sweden, at the 1867 International Exposition in Paris, France.

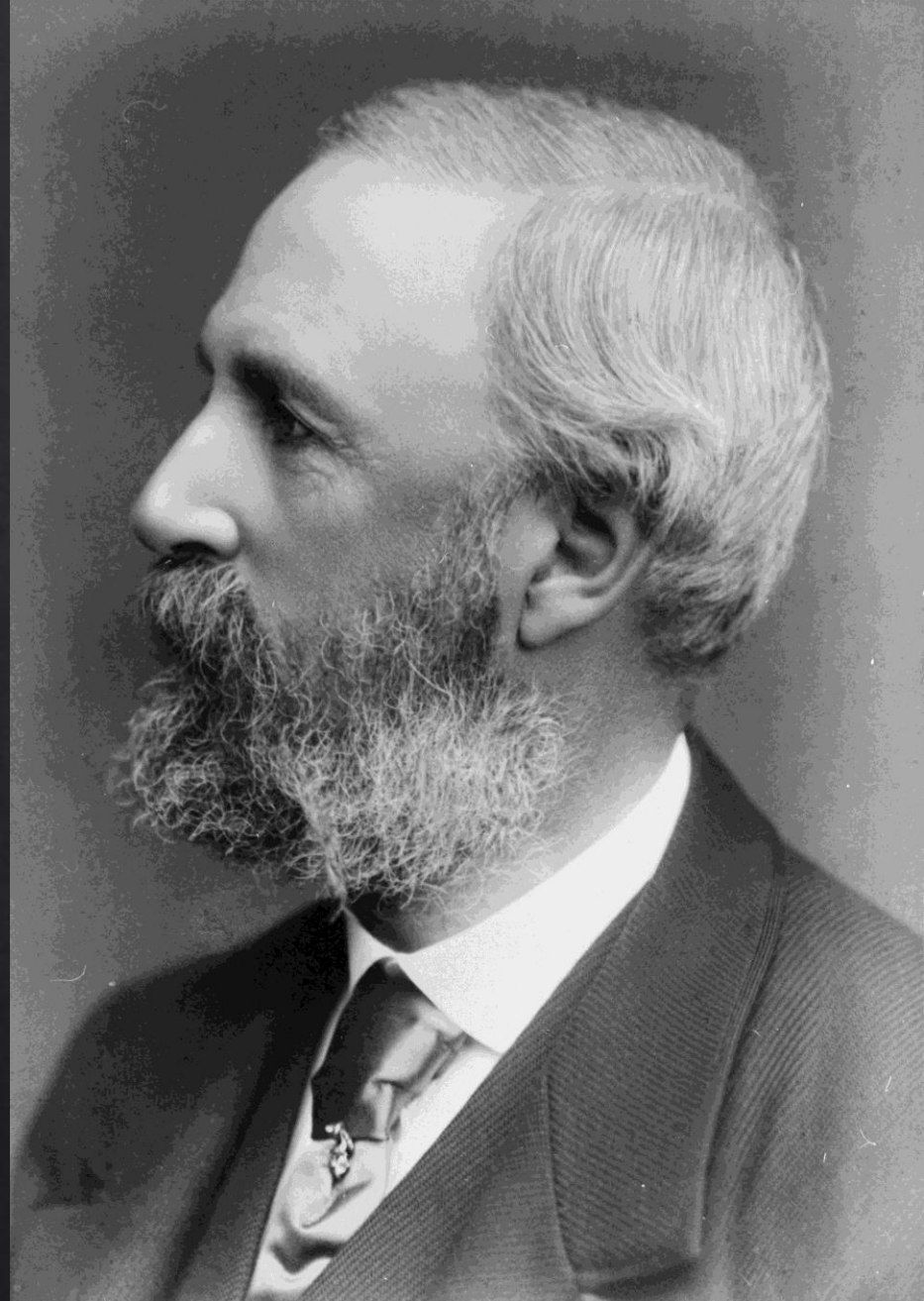
Being a theater lover, he commissioned a new opera house to be built by Axel Anderberg for the Royal Swedish Opera which was inaugurated on 19 September 1898. It remains as the home of that institution. Oscar II once told playwright Henrik Ibsen that his Ghosts was "not a good play". As he was dying, he requested that the theatres not be closed on account of his death. His wishes were respected.

King Oscar II was an enthusiast of Arctic exploration. Along with Swedish millionaire Oscar Dickson and Russian magnate Aleksandr Mikhaylovich Sibiriyakov, he was the patron of a number of pioneering Arctic expeditions in the 1800s. Among the ventures the king sponsored, the most important are Adolf Erik Nordenskiöld's explorations to the Russian Arctic and Greenland, and Fridtjof Nansen's Polar journey on the Fram

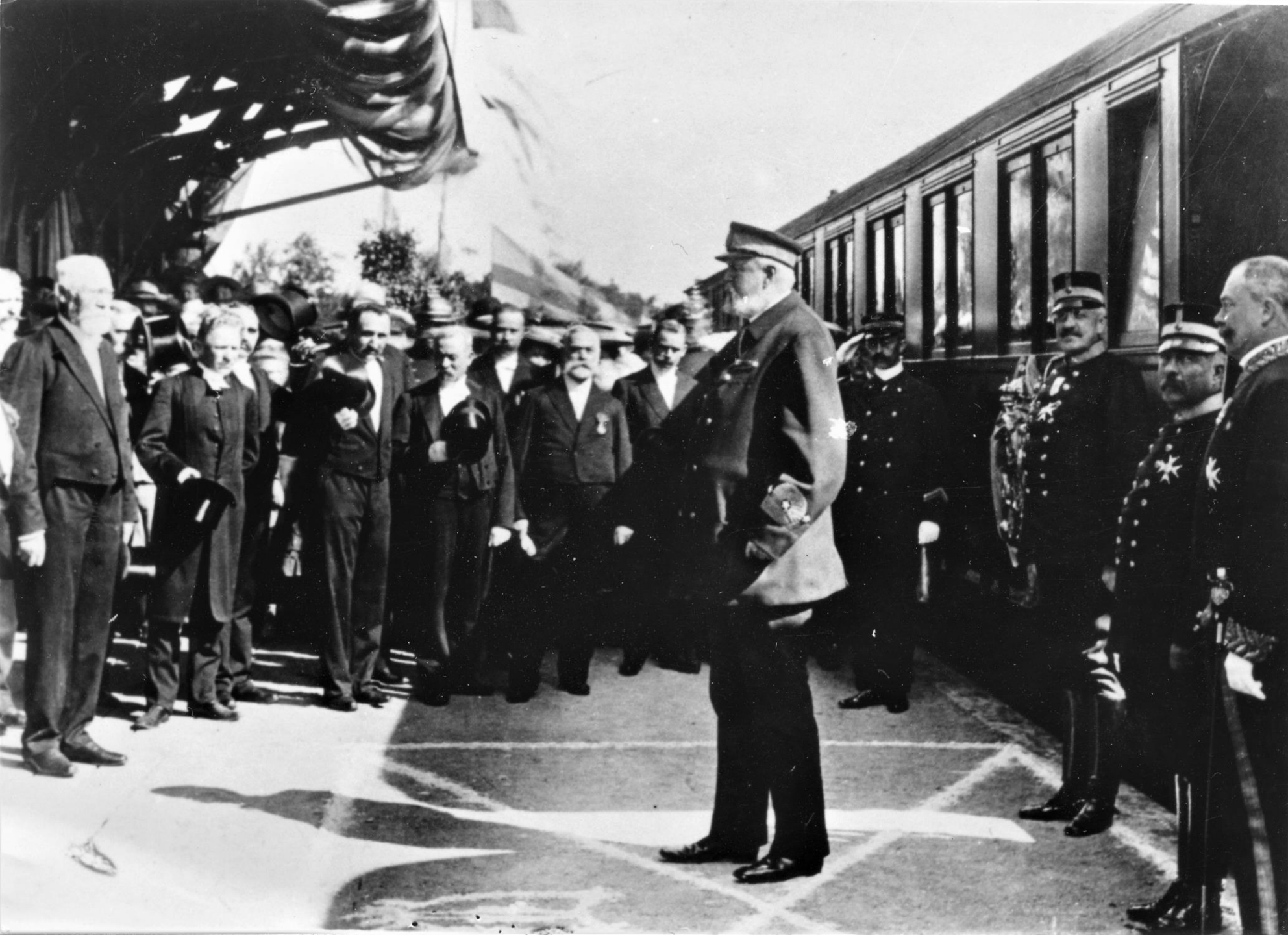

1889 - 1901

Gösta Florman
28 A. REGERINGSGATAN 28 A.
STOCKHOLM

Gösta Florman
28 A. REGERINGSGATAN 28 A.
STOCKHOLM.

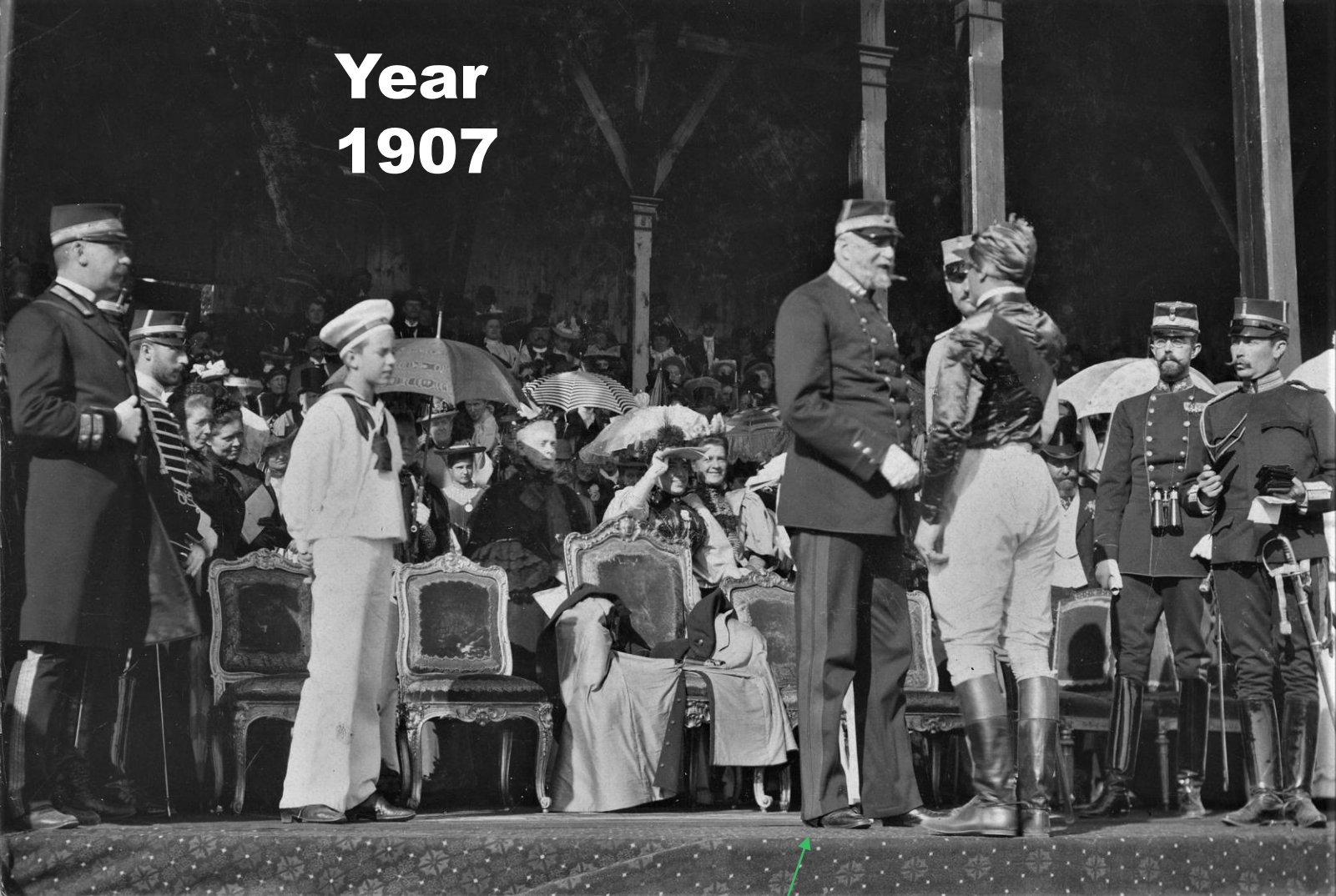
**City
Sölvesborg**

Year 1900

1902

Oscar was also a generous sponsor of the sciences and personally funded the world famous Vega Expedition which was the first Arctic expedition to navigate through the Northeast Passage, the sea route between Europe and Asia through the Arctic Ocean, and the first voyage to circumnavigate Eurasia. Oscar was also particularly interested in mathematics. He set up a contest, on the occasion of his 60th birthday, for "an important discovery in the realm of higher mathematical analysis"

**Year
1907**

King Oscar II

Death

The political events which led up to the peaceful dissolution of the union between Norway and Sweden in 1905 could hardly have been attained but for the tact and patience of the king himself. He was dethroned on 7 June 1905 by the Storting and renounced the Norwegian throne on 26 October. He declined, indeed, to permit any prince of his house to become king of Norway, but better relations between the two countries were restored before his death. **Oscar II died in Stockholm on 8 December 1907 at 9:10 am.**

Graves

Oscar II

And

Sofia

King Oscar II
Visting Särö

Honours

National

Knight and Commander of the Seraphim, 21 January 1829

Knight of Charles XIII, 21 January 1829

Commander Grand Cross, Order of the Sword, 21 January 1829

Commander Grand Cross, Order of the Polar Star, 21 January 1829

Commander Grand Cross, Order of Vasa, 15 June 1866[18]

Grand Cross with Collar, Order of St. Olav, 21 January 1829

Founder and Master, Order of the Norwegian Lion, 1904-1905

BERNADOTTE KUNGARNA

OCH DERAS KVINNOR

Kvinnor en gång
gifta med en
Bernadotte som
var kung eller blev
Kung senare

House of Bernadotte

Mariana Koskull, mistress of **Charles XIV John** of Sweden, former mistress of **Charles XIII** of Sweden
Emilie Högquist, mistress of **Oscar I** of Sweden
Jaquette Löwenhielm, mistress of **Oscar I** of Sweden
Laura Bergnéhr, mistress of **Charles XV** of Sweden
Josephine Sparre, mistress of **Charles XV** of Sweden
Johanna Styrell, mistress of **Charles XV** of Sweden
Wilhelmine Schröder, mistress of **Charles XV** of Sweden
Elise Hwasser, mistress of **Charles XV** of Sweden
Marie Friberg, mistress of **Oscar II** of Sweden
Emma Elisabeth Hammarström, mistress of **Oscar II** of Sweden
Camilla Henemark, mistress of **Carl XVI Gustaf** of Sweden

Karl XIV Johan

Kronprins Karl Johan i svensk generalsuniform, 1811. Målning av François Gérard (1770–1837).

Karl XIV Johan, född Jean Bernadotte 26 januari 1763 i Pau, Béarn, Frankrike, död 8 mars 1844 på Stockholms slott, var kung av Sverige och Norge från 1818, i Norge även känd under regentnamnet Karl III Johan. Han gifte sig den 16 augusti 1798 i Paris med Désirée Clary, sedermera svensk-norsk drottning under namnet Desideria, svägerska till Napoleons bror Joseph Bonaparte. Vid ankomsten till Sverige 1810 som furste av Ponte Corvo hade hans fullständiga namn utvecklats till Jean Baptiste Jules (vilket på svenska översattes till Johan Baptist Julius[6], den namnform som används i Successionsordningen). Namnet Karl fick han efter adoptivfadern Karl XIII.

Oskar I

Kung Oskar I. Konstnär Arvid Julius Gottfried Virgins kopia efter Carl Theodor Staaff målning.

Oscar I, född 4 juli 1799 i Paris, död 8 juli 1859 på Stockholms slott i Stockholm, var kung av Sverige och Norge från 1844 till 1859, gift 22 maj 1823 med Josefina av Leuchtenberg (sondotter till franska kejsarinnan Joséphine). Oscar I:s fullständiga namn var Joseph François Oscar, vilket på svenska blev Josef Frans Oscar. Kungen själv och många moderna skribenter har stavat kunganamnet Oscar, medan det svenska kungahuset använder stavningen Oskar. Oscar I föddes den 4 juli 1799 i Paris på 291 Rue Cisalpine (dagens adress: 32 Rue de Monceau) Oscar var son till dåvarande krigsministern i Frankrike, generalen Jean Baptiste Jules Bernadotte (sedermera kung Karl XIV Johan) och Bernhardine Eugénie Désirée Clary (sedermera drottning Desideria). Han fick namnet Joseph efter sin fader Joseph Bonaparte, som var gift med moderns äldre syster Julie och senare blev kung av Neapel och av Spanien, men fick även namnen François Oscar.

Karl XV

Karl XV, fotograferad av Mathias Hansen omkring 1865.

Karl XV, Carl Ludvig Eugen, född 3 maj 1826 på Stockholms slott i Stockholm, död 18 september 1872 på residenset i Malmö, var kung av Sverige och Norge från 8 juli 1859 och fram till sin död 1872. Fram till trontillträdet var han hertig av Skåne. I Norge även känd under regentnamnet Karl IV, men kallades även där under sin levnad Karl XV. Han var son till kung Oscar I och drottning Joseфина. Han gifte sig 19 juni 1850 med Lovisa av Nederländerna. I folkmun kallades han "Kron-Kalle". Karl XV visade redan i unga år en viss brist på tålamod med hovlivet och dess regelverk, något som fortsatte att prägla honom. Han ansågs dessutom skrytsam, slösaktig och var en stor kvinnotjusare. På sommaren 1869 hade kung Karl fått veta att han led av tuberkulos. Kungen avled på residenset i Malmö av tarmtuberkulos 18 september 1872.

Oskar II

Oscar II, Oscar Fredrik, född 21 januari 1829 på Stockholms slott i Stockholm, död 8 december 1907 på Stockholms slott, var kung av Sverige 1872–1907, kung av Norge 1872–1905, samt hertig av Östergötland.

Han var tredje son till Oscar I och Josefina och bror till Karl XV. Oscar gifte sig 1857 med Sofia av Nassau. Han själv använde stavningen Oscar, och efter hans död har stavningspraxis varierat mellan detta och Oskar. Oscar II var kung under ett skede då Sverige genomgick en period av industrialisering och snabb teknisk utveckling, och då unionen mellan Sverige och Norge försvagades för att slutligen upplösas. Perioden går ibland under beteckningen den oskarianska. Oscar var den tredje av fyra bröder i en syskonskara på fem. Då den äldste brodern, kung Karl XV, saknade tronarvingar (hans ende son hade avlidit i späd ålder 1854 och hans dotter saknade arvsrätt) och mellanbrodern prins Gustaf avlidit 1852, blev det vid Karls bortgång 1872 Oscar som fick ärva tronen. Han avled vid 09.10 på morgonen den 8 december 1907.

Gustaf V

Gustaf V (fullständigt namn Oscar Gustaf Adolf), född 16 juni 1858 på Drottningholms slott i Lovö socken i Stockholms län, död 29 oktober 1950 på Drottningholms slott, var kung av Sverige från 1907, som den femte regenten av huset Bernadotte. Han var son till Oscar II och drottning Sofia, sonsons son till Karl XIV Johan samt farfars far till Sveriges nuvarande kung Carl XVI Gustaf.

Med en regeringstid på nästan 43 år är Gustaf V, näst efter Carl XVI Gustaf och Magnus Eriksson, den tredje längst regerande monarken i Sveriges historia och landets äldste regent någonsin. Gustaf V var Sveriges regent under de båda världskrigen, i vilka han gjorde smärre diplomatiska insatser. Han var också den förste svenske kung som avstod från kröning, vilket varit tradition i Sverige sedan 1210. Bland Gustaf V:s personliga intressen fanns musik, konsthantverk samt idrott och som tennisspelare var han känd under pseudonymen Mr. G. Den 13 oktober 1879 återkom kronprins Gustaf från en årslång utlandsresa, där han först gästade Danmarks kungafamilj, vistades därefter i Frankrike sex veckor och därefter i Rom och Italien. Resan var avgörande för resten av hans liv då det var i Tyskland han träffade sin blivande gemål för första gången, Victoria av Baden, som han friade till 2 mars 1881. Förlovningen eklaterades 14 mars samma år. Den 20 september 1881 förmälades han med Victoria i slottskyrkan i Karlsruhe.

Gustaf VI Adolf

Gustaf VI Adolf, Oscar Fredrik Wilhelm Olaf Gustaf Adolf, född 11 november 1882 på Stockholms slott i Stockholm, död 15 september 1973 på Helsingborgs lasarett i Helsingborg, Malmöhus län, var Sveriges kung från den 29 oktober 1950 och fram till sin död. Han var son till Gustaf V och Victoria av Baden och farfar till Carl XVI Gustaf.

Han ingick äktenskap 1905 med den brittiska prinsessan Margaret (1882–1920) och gifte sig för andra gången 1923 med Louise Mountbatten (1889–1965).

Han föddes som prins av Sverige och Norge samt hertig av Skåne (efter unionsupplösningen 1905 var han inte längre prins av Norge) och var Sveriges kronprins 1907–1950 efter faderns tronbestigning. Gustaf VI Adolf var den siste svenske kungen som brukade titeln "med Guds Nåde Sveriges, Götes och Vendes konung". Den 26 januari 1905 befann sig Gustaf Adolf i Kairo, Egypten, och där mötte han brittiske prins Arthurs äldsta dotter Margaret på en födelsedagsbankett för khediven Abbās Hilmi Pascha av Egypten. Kronprinsessan Margareta insjuknade och avled våren 1920 i akut blodförgiftning,

Karl XIV Johan

Kronprins Karl Johan i svensk generatsuniform, 1811. Målning av François Gérard (1770–1837).

Karl XIV Johan, född Jean Bernadotte 26 januari 1763 i Pau, Béarn, Frankrike, död 8 mars 1844 på Stockholms slott[2], var kung av Sverige och Norge från 1818, i Norge även känd under regentnamnet Karl III Johan. Han gifte sig den 16 augusti 1798 i Paris med Désirée Clary, sedermera svensk-norsk drottning under namnet Desideria, svägerska till Napoleons bror Joseph Bonaparte. Vid ankomsten till Sverige 1810 som furste av Ponte Corvo hade hans fullständiga namn utvecklats till Jean Baptiste Jules[5] (vilket på svenska översattes till Johan Baptist Julius[6], den namnform som används i Successionsordningen). Namnet Karl fick han efter adoptivfadern Karl XIII.

Oskar I

Kung Oskar I. Konstnär Arvid Julius Gottfried Virgins kopia efter Carl Theodor Staaff målning.

Oscar I, född 4 juli 1799 i Paris, död 8 juli 1859 på Stockholms slott i Stockholm, var kung av Sverige och Norge från 1844 till 1859, gift 22 maj 1823 med Josefina av Leuchtenberg (sondotter till franska kejsarinnan Joséphine). Oscar I:s fullständiga namn var Joseph François Oscar, vilket på svenska blev Josef Frans Oscar. Kungen själv och många moderna skribenter har stavat kunganamnet Oscar, medan det svenska kungahuset använder stavningen Oskar. Oscar I föddes den 4 juli 1799 i Paris på 291 Rue Cisalpine (dagens adress: 32 Rue de Monceau) Oscar var son till dåvarande krigsministern i Frankrike, generalen Jean Baptiste Jules Bernadotte (sedermera kung Karl XIV Johan) och Bernhardine Eugénie Désirée Clary (sedermera drottning Desideria). Han fick namnet Joseph efter sin fadder Joseph Bonaparte, som var gift med moderns äldre syster Julie och senare blev kung av Neapel och av Spanien, men fick även namnen François Oscar.

Karl XV

Karl XV, fotograferad av Mathias Hansen omkring 1865.

Karl XV, Carl Ludvig Eugen, född 3 maj 1826 på Stockholms slott i Stockholm[1], död 18 september 1872 på residenset i Malmö, var kung av Sverige och Norge från 8 juli 1859 och fram till sin död 1872. Fram till troninträdet var han hertig av Skåne. I Norge även känd under regentnamnet Karl IV, men kallades även där under sin levnad Karl XV. Han var son till kung Oscar I och drottning Josefina. Han gifte sig 19 juni 1850 med Lovisa av Nederländerna. I folkmun kallades han "Kron-Kalle"Karl XV visade redan i unga år en viss brist på talamod med hovlivet och dess regelverk, något som fortsatte att prägla honom. Han ansågs dessutom skrytsam, slösaktig och var en stor kvinnotjusare. På sommaren 1869 hade kung Karl fått veta att han led av tuberkulos. Kungen avled på residenset i Malmö av tarmtuberkulos 18 september 1872.

BERNADOTTE

Oskar II

Oscar II, Oscar Fredrik, född 21 januari 1829 på Stockholms slott i Stockholm[1], död 8 december 1907 på Stockholms slott, var kung av Sverige 1872–1907, kung av Norge 1872–1905, samt hertig av Östergötland.

Han var tredje son till Oscar I och Josefina och bror till Karl XV. Oscar gifte sig 1857 med Sofia av Nassau. Han själv använde stavningen Oscar, och efter hans död har stavningspraxis varierat mellan detta och Oskar. Oscar II var kung under ett skede då Sverige genomgick en period av industrialisering och snabb teknisk utveckling, och då unionen mellan Sverige och Norge försvagades för att slutligen upplösas. Perioden går ibland under beteckningen den oskarianska. Oscar var den tredje av fyra bröder i en syskonskara på fem. Då den äldste brodern, kung Karl XV, saknade tronarvingar (hans ende son hade avlidit i spädd ålder 1854 och hans dotter saknade arvsrätt) och mellanbrodern prins Gustaf avlidit 1852, blev det vid Karls bortgång 1872 Oscar som fick ära tronen. Han avled vid 09.10 på morgonen den 8 december 1907.

Gustaf V

Gustaf V (fullständigt namn Oscar Gustaf Adolf), född 16 juni 1858 på Drottningholms slott i Lovö socken i Stockholms län, död 29 oktober 1950 på Drottningholms slott, var kung av Sverige från 1907, som den femte regenten av huset Bernadotte. Han var son till Oskar II och drottning Sofia, sonsöns son till Karl XIV Johan samt farfars far till Sveriges nuvarande kung Carl XVI Gustaf.

Med en regeringstid på nästan 43 år är Gustaf V, näst efter Carl XVI Gustaf och Magnus Eriksson, den tredje längst regerande monarken i Sveriges historia och landets äldste regent någonsin. Gustaf V var Sveriges regent under de båda världskrigen, i vilka han gjorde smärre diplomatiska insatser. Han var också den förste svenske kung som avstod från kröning, vilket varit tradition i Sverige sedan 1210. Bland Gustaf V:s personliga intressen fanns musik, konstantverk samt idrott och som tennisspelare var han känd under pseudonymen Mr. G. Den 13 oktober 1879 återkom kronprins Gustaf från en årslång utlandsresa, där han först gästade Danmarks kungafamilj, vistades därefter i Frankrike sex veckor och därefter i Rom och Italien. Resan var avgörande för resten av hans liv då det var i Tyskland han träffade sin blivande gemål för första gången, Victoria av Baden, som han friade till 2 mars 1881. Förlovningen eklaterades 14 mars samma år. Den 20 september 1881 förmäldes han med Victoria i slottskyrkan i Karlsruhe.

Gustaf VI Adolf

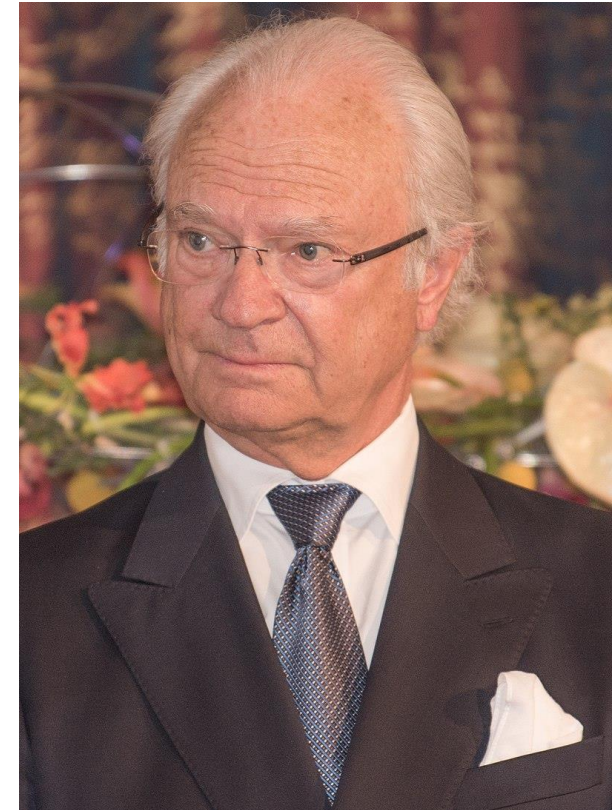

Gustaf VI Adolf, Oscar Fredrik Wilhelm Olaf Gustaf Adolf, född 11 november 1882 på Stockholms slott i Stockholm, död 15 september 1973 på Helsingborgs lasarett i Helsingborg, Malmöhus län, var Sveriges kung från den 29 oktober 1950 och fram till sin död. Han var son till Gustaf V och Victoria av Baden och farfar till Carl XVI Gustaf.

Han ingick äktenskap 1905 med den brittiska prinsessan Margaret (1882–1920) och gifte sig för andra gången 1923 med Louise Mountbatten (1889–1965). Han föddes som prins av Sverige och Norge samt hertig av Skåne (efter unionsupplösningen 1905 var han inte längre prins av Norge) och var Sveriges kronprins 1907–1950 efter faderns tronbestigning. Gustaf VI Adolf var den siste svenske kungen som brukade titeln "med Guds Nåde Sveriges, Götas och Vendes konung". Den 26 januari 1905 befann sig Gustaf Adolf i Kairo, Egypten, och där mötte han brittiske prins Arthurs äldsta dotter Margaret på en födelsedagsbankett för khediven Abbäs Hilmi Pascha av Egypten. Kronprinsessan Margareta insjuknade och avled våren 1920 i akut blodförgiftning.

CARL XVI GUSTAF

Carl XVI Gustaf, Carl Gustaf Folke Hubertus, född 30 april 1946 på Haga slott i Solna, Stockholms län, är Sveriges konung och statschef sedan 15 september 1973 då han efterträdde sin farfar Gustaf VI Adolf. Han är son till arvsprins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla. Han gifte sig 1976 med Silvia Sommerlath. Kort efter hans trontillträde 1973, trädde 1975 en ny regeringsform i kraft enligt vilken kungen främst fick representativa och ceremoniella uppgifter. Regeringsformen medförde även att kungen inte är den som utser Sveriges regering. 1980 förändrades Sveriges successionsordning, vilket medförde kvinnlig tronföljd och således är Kronprinsessan Victoria den som står högst upp i tronföljden, vilket hon inte var vid sin födsel 1977. Vid kung Gustaf V:s död 29 oktober 1950 steg Carl Gustafs farfar Gustaf VI Adolf upp på tronen och den då fyraårige hertigen av Jämtland blev då Sveriges kronprins. Sin grundläggande skolutbildning fick han vid Broms skola. Under skoltiden förekom smeknamnet "Tjabo".

Sophia of Nassau

Louise of the Netherlands

Josephine of Leuchtenberg

Désirée Clary

Silvia

Louise Mountbatten

Margaret of Connaught

*Crown Princess of Sweden
Duchess of Scania*

Victoria of Baden

**Kvinnor en gång
gifta med en
Bernadotte som
var kung eller blev
Kung senare**

Drottning Desideria

Drottning Desideria

Desideria, född Bernhardine Eugénie Désirée Clary 8 november 1777 i Marseille, död 17 december 1860 i Stockholm, var furstinna av Pontecorvo från år 1806 och drottning av Svensk-norska unionen 1818–1844. Hon var gift med Jean Baptiste Bernadotte, sedermera kung Karl XIV Johan, och mor till Oscar I. Vid hennes ankomst till Sverige försvenskades formellt hennes namn till Desideria, ett namn som hon själv inte använde.

Désirée Clary föddes som yngsta barnet av nio, till François Clary (1725–1794) och hans fru i andra giftet, Françoise Rose Somis (1737–1815), dotter till en armékapten. Släkten Somis kom från Pinerolo i Turin i Piemonte. Hennes far, som var en förmögen sidenhandlare i Marseille. Makarna Bernadotte blev furste och furstinna av Pontecorvo 1806. Då maken fick titeln blev hon förskräckt när hon mottog en delegation från Ponte Corvo som formellt bad henne att flytta dit, men lugnades då hon fick veta att det i praktiken inte var nödvändigt.

Hon levde för det mesta i Paris skild från Bernadotte under hans placeringar utomlands. Sedan Bernadotte valts till svensk tronföljare i augusti 1810 blev Désirée följdriktigt kronprinsessa av Sverige. Hon uppgav senare att hon aldrig hade brytt sig om några andra länder än Frankrike och inte heller visste någonting om utlandet. Hon blev förtvivlad då hon fick veta att hon förväntades lämna Paris. Den 22 december 1810 välkomnades hon och hennes son Oscar i Helsingborg, och den 6 januari 1811 presenterades hon vid hovet i Stockholm. I Paris levde Désirée inkognito, formellt som "grevinna av Gotland. Désirée blev drottning av Sverige och Norge vid sin makes tronbestigning år 1818. Hon var dock fortsatt bosatt i Paris. Désirée kröntes så, till sist, till svensk drottning 21 augusti 1829 i Storkyrkan. Relationen mellan henne och Karl Johan var efter hennes återkomst till Sverige distanserad. Desideria kom aldrig att trivas med hovlivet.

Désirée blev änkedrottning vid Karl Johans död 1844. Hennes son Oscar I lät henne dock behålla den våning på Stockholms slott hon hade bott i som drottning, och hon slapp därför ändra sina vanor. Även hennes hovstat kvarstod oförändrad. Désirée kände hela sitt liv i Sverige en längtan tillbaka till Paris. Hennes hus på Rue d'Anjou stod under alla år redo att ta mot henne, underhållet av hennes syster, Villeneuve, och hennes franska tjänarstab, bland annat hennes sons gamla amma, medan hennes intressen i Frankrike övervakades av hennes brorson vicomte de Clary.

Vid ett besök på operan den 17 december 1860 blev änkedrottningen plötsligt dålig. Hon lämnade den kungliga logen och återvände hastigt till slottet. "Då hon kommit uppför halfva trappan i östra hvalfvet, öfverväldigades hon af en plötslig vanmakt och måste bäras vidare i en länstol." Klockan kvart i elva på kvällen avled Desideria i all stillhet.

Désirée Clary

*Josefina av
Leuchtenberg*

Josefina av Leuchtenberg

Josefina Maximiliana Eugenia Napoleona av Leuchtenberg, född den 14 mars 1807 i Milano, död 7 juni 1876 i Stockholm, var som gift med kung Oscar I Sveriges och Norges drottning 1844–1859.

Josefina var äldsta dotter i syskonskaran, prinsessa av Bologna från födelsen och från 1813 hertiginna av Galliera i egen rätt. Hennes far var den franske generalen Eugène de Beauharnais, styv- och adoptivson till Napoleon I. Hennes mor var prinsessan Augusta av Bayern, dotter till kung Maximilian I av Bayern. Josefina föddes i vicekungens residens i Milano den 14 mars 1807. Hon var det äldsta barnet till vicekungen av Italien, Eugène de Beauharnais, som hade utnämnts av Napoleon år 1805. Josefinas modersmål var franska och hon och hennes syskon fick även lära sig tyska, italienska och engelska. Den svenske kungen Karl XIV Johan hade från 1821 på allvar sysselsatt sig med kronprins Oscars giftermål. Det fanns några prinsessor i lämplig ålder som kungen ansåg var särskilt intressanta. I maj 1822 gav sig kronprinsen ut på en rundresa i Europa för att träffa dessa prinsessor. Den 23 augusti kom Oscar på besök till Eichstätt där han fick träffa den då 15-åriga Josefina och hennes syskon. Innan kronprinsens ankomst hade Josefinas far prins Eugène promenerat med henne i parken och berättat vilket syfte kronprinsen hade med sitt besök. Kronprinsen blev förtjust i Josefina och den 26 augusti anhöll han om hennes hand. Den katolska vigselceremonin ägde rum i München den 22 maj 1823 utan att kronprinsen närvarade. När fartyget var framme i Stockholm gick Josefina och drottningen ombord på slupen Vasaorden och gick i land vid Manilla på södra Djurgården. Josefina var endast 16 år vid bröllopet och "smal som en orgelpipa" men hade inom några år vuxit till sig. Den 3 maj 1826 föddes kronprinsparets första barn Karl. Under vintern 1875/1876 blev änkedrottning Josefina allt svagare. Den 6 juni mottog hon dödssakramentet och den 7 juni klockan 03.30 avled hon.

Lovisa av Nederländerna

Lovisa av Nederländerna

Vilhelmina Fredrika Alexandra Anna Lovisa av Nederländerna, född 5 augusti 1828 i Haag, död 30 mars 1871 i Stockholm, var prinsessa av Nederländerna och drottning av Sverige och Norge som hustru till kung Karl XV. Hon var dotter till prins Fredrik av Nederländerna (1797–1881) och Luise av Preussen (1808–1870).

Lovisas uppfostran övervakades av hennes belgiska guvernant Victoire Wauthier, och hon fick lära sig franska, tyska, engelska, ryska och att spela piano. Lovisa valdes ut som en lämplig äktenskapspartner till den svenska tronföljaren sedan de ursprungliga planerna på ett äktenskap med en medlem av det preussiska kungahuset hade misslyckats. Lovisa färdades med en svensk fregatt från Travemünde till Sverige i sällskap med sina föräldrar och sin syster Marie, som närvarade vid vigseln. Vigseln med kronprins Karl ägde rum onsdagen den 19 juni 1850 i Storkyrkan i Stockholm. Karl hade andra förhållanden, men Lovisa beskrivs som tålmodigt lidande och tolerant till dem. Lovisa beskrivs som tillbakadragen och blyg. Hennes "huslighet" uppskattades inte på grund av hennes ställning, och gjorde ingen succé i sällskapslivet. År 1859 blev hon drottning av Sverige och Norge. Hon kröntes till svensk drottning i Stockholm 3 maj 1860 och därefter till norsk drottning i Trondheim 5 augusti 1860. Lovisa tyckte egentligen illa om att representera och föredrog att leva ett anonymt och tillbakadraget familjeliv. Hon intresserade sig för musik och historia, var religiös och översatte engelska och holländska uppbyggelseböcker till svenska språket. Lovisa föredrog att ägna sin ställning som drottning åt välgörenhet, vilket var obligatoriskt för en kvinnlig medlem av kungahuset. Bland annat var hon beskyddare för kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn, som grundades 1861. På dödsbädden hade Lovisa långa samtal med Karl som beskrivs som dramatiska, hon dog 30 mars år 1871 i Stockholm.

Sofia av Nassau

Sofia av Nassau

Sofia av Nassau, fullständigt namn Sofia Vilhelmina Mariana Henrietta, född 9 juli 1836 på slottet Biebrich i Biebrich i Wiesbaden i Hertigdömet Nassau, död 30 december 1913 i Stockholm, var drottning av Sverige och fram till 1905 drottning av Norge som gift med kung Oscar II. Hon var dotter till hertig Vilhelm I av Nassau och Pauline av Württemberg. Sofias far dog när hon var tre år, och hennes mor när hon var 20. Hon växte upp på slottet Biebrich vid Rhen. Sofias utbildning fäste särskild vikt vid historia, språk och musik, särskilt pianospel. Förlovningen ingicks 26 september 1856 och den 6 juni 1857 vigdes hon med Sveriges arvprins Oscar (II) hemma på slottet Biebrich. Två veckor senare anlände de nygifta till Sverige och mottogs av ett jubel som "aldrig verkade ta slut". Sofias och Oscars hem blev Arvfurstens palats. Den 16 juni 1858 föddes Sofias och Oscars första barn, prins Gustaf. Året därpå föddes Oscar och vintern 1861 Carl. Fyra år senare, 1865, föddes Eugen. I september 1872 avled Karl XV och Oscar II blev kung av Sverige. Sofia kröntes till Sveriges och Norges drottning tillsammans med sin man 12 maj 1873 i Stockholm och 18 juli samma år i Trondheim. Sofia var i allmänhet klen till hälsan och detta förvärrades med åren. Hon led av blodbrist, olika former av kramp, värk i benen och hade hjärtproblem. Hon kördes oftast omkring i den tidens rullstolar och bars på bärstolar. Under dessa perioder av långvarig vila fick hon tillfälle att läsa en hel del. Hennes egen sjukdom och en djup religiositet ledde till att hon ägnade sig åt åtskillig välgörenhetsverksamhet, bland annat genom att upprätta Sophiahemmet och genom att verka för utbildning av sjuksköterskor. Sofia tillbringade helst sina somrar i Norge och från 1892 bodde hon på gården Skinnarböl nära Kongsvinger. Efter sin makes död 1907 drog sig Sofia tillbaka från offentligheten. Sitt sista offentliga framträdande gjorde hon den 3 december 1913 då 15 elever skulle invigas som sophiasysstrar. Hon avled på slotet Ulriksdal i södra flygeln den 30 december 1913.

*Victoria av
Baden*

Victoria av Baden

Sophia Maria Victoria av Baden, född 7 augusti 1862 i Karlsruhe, död 4 april 1930 i Rom, var drottning av Sverige från 1907 genom sitt äktenskap med kung Gustaf V, fram till sin död.

Victoria föddes som prinsessa av Baden och var dotter till storhertig Fredrik I. Då hon gifte sig med Sveriges kronprins Gustaf blev hon svensk kronprinsessa och så småningom svensk drottning. I Norge var hon kronprinsessa fram till unionsupplösningen 1905. Victoria var under större delen av sitt liv sjuklig och vistades mestadels utomlands, i Tyskland och Italien. Hennes relation med maken blev från 1890-talet allt sämre. Hennes relation till livläkaren Axel Munthe var mycket nära; exakt vilket förhållande de hade till varandra råder det delade meningar om. Villa Solliden på Öland är hennes verk. Victoria var enda dotter till storhertig Fredrik I av Baden och hans hustru Louise av Preussen och därigenom dotterdotter respektive kusin till de tyska kejsarna Vilhelm I och Vilhelm II. I februari 1881 skickades kronprins Gustaf att närvara vid giftermålet mellan kronprins Vilhelm av Tyskland, och Auguste Viktoria av Schleswig-Holstein den 27 februari 1881. Den 20 september gifte hon och Gustaf sig i slottskapellet i Karlsruhe. Victoria fördes till altaret av sin svärfar och sin morfar kejsar Vilhelm. Victoria deltog livligt i societetslivet i Stockholm, och anordnade baler, basarer, och diverse konstnärliga aftnar. Hon blev känd för sin välgörenhetsverksamhet. På sommaren 1882 stod det klart att Victoria var gravid och i november 1882 föddes sonen Gustaf Adolf. Victoria var politiskt konservativ och anhängare av den personliga kungamakten. Victoria hade redan från ung ålder problem med sin hälsa med ständiga hostningar och luftrörskatarr. Den 4 april 1930 avled Victoria i Villa Svezia i en hjärtattack. Vid hennes bortgång var ett antal personer närvarande i rummet. Enligt Jangfeldt (2003) som stödjer sig på Munthes egen beskrivning var fyra personer samlade i hennes rum: kung Gustaf, prins Wilhelm, Axel Munthe och Agnes Bergman, drottningens kammarfru. Kungen och Munthe stod på var sin sida om sängen och höll Victoria i handen, när hon vände sig mot Munthe och yttrade sina sista ord: Come soon.

Margareta av Storbritannien och Irland

Margareta av Storbritannien och Irland

Margareta av Storbritannien och Irland eller Margaret av Connaught (Margaret Victoria Augusta Charlotte Norah), född 15 januari 1882 på Bagshot Park i Surrey i England, död 1 maj 1920 på Stockholms slott, var kronprinsessa av Sverige och hertiginna av Skåne genom sitt äktenskap med den svenske kronprinsen Gustaf VI Adolf.

Hon var dotter till prins Arthur, hertig av Connaught och Strathearn och Luise av Preussen. Hennes farmor var drottning Viktoria av Storbritannien. Hon fick fem barn, varav det äldsta (arvprins Gustaf Adolf) blev far till kung Carl XVI Gustaf och dottern Ingrid blev dansk drottning och mor till drottning Margrethe II av Danmark.

Margaretas smeknamn var Daisy. Hon gifte sig 1905 med den blivande Gustaf VI Adolf av Sverige. Parets första möte ägde rum i Kairo i början av 1905. Frieriet skedde bara några dagar efter det första mötet, och bröllopet firades i England 15 juni i S:t Georges kapell på Windsor Castle, åtta dagar efter unionsupplösningen. Paret tillbringade sin smekmånad på Irland och anlände till Sverige den 8 juli 1905. Margareta beskrivs som en konstnärssjäl och tyckte om att fotografera och måla. Under första världskriget engagerade sig Margareta i hjälporganisationer.

År 1917 organiserade hon också "Margaretainsamlingen för de fattiga. Under vintern 1919–1920, då den trettiosjuåriga kronprinsessan väntade sitt sjätte barn, hade hon varit sjuk ett flertal gånger, vilket nedsatte hennes krafter. I november 1919 fick hon en häftig öroninflammation, som i mitten av december krävde en operation. I mars 1920 insjuknade hon i elakartade vattkoppor. Vid ett besök i Leksand ådrog hon sig en svår förkylning, som medförde varbildning i käkhålorna. På kvällen den 29 april fick hon värk kring högra ögat och hade då en temperatur på 39,8 grader. På morgonen dagen efter drabbades hon av en allmän blodförgiftning samt hjärtsvikt som snabbt tilltog. Trettioåtta år gammal avled Margareta, som nu var i åttonde månaden, den 1 maj 1920, klockan 14.

*Louise
Mountbatten*

Louise Mountbatten

Louise Alexandra Marie Irene av Battenberg, även kallad lady Louise Mountbatten, född 13 juli 1889 på Heiligenberg nära Darmstadt i Hessen i Tyskland, död 7 mars 1965 i Stockholm, var mellan 1923 och 1950 Sveriges kronprinsessa och hertiginna av Skåne, från 1950 drottning av Sverige. Hon var kung Gustaf VI Adolfs andra hustru. Prinsessan Louise av Battenberg var dotter till prins Ludvig (Louis) av Battenberg och prinsessan Viktoria av Hessen och barnbarnsbarn till drottning Victoria av Storbritannien. Hon var även moster till prins Philip, hertigen av Edinburgh (gemål till drottning Elizabeth II av England och far till nuvarande kung Charles III av England), syster till lord Mountbatten samt systerdotter till kejsarinnan Alexandra Feodrovna (som var hustru till kejsar Nikolaj II). Louise var född i Tyskland, men växte upp i England. Fadern var under flera år amiral och förste sjölord i den engelska flottan. Genom proklamationen av den 17 juli 1917, då det engelska kungahuset antog familjenamnet Windsor, angliserades namnet Battenberg till Mountbatten. Familjen förlorade sin förmögenhet under kriget eftersom den varit placerad i ryska värdepapper och tillgångar, och efter kriget flyttade familjen till ett litet hus i Fishponds vid Southampton. Louise var aktiv inom välgörenhet för att hjälpa barnen i slumdistrikten i Battersea i London. Första gången Louise Mountbatten besökte Sverige (efter bytet av familjenamn) var den 10 december 1923, då hon ombord på S/S Patricia tillsammans med kronprinsen anlände till Göteborg. Louise trivdes inte med den kungliga representationen de första åren på grund av blyghet. Mellan 1926 och 1927 gjorde kronprinsparet en internationell jorden-runt resa till USA och Fjärran östern för att marknadsföra Sverige. År 1950 blev Louise drottning vid makens tronbestigning. Hon ska dock i viss mån ha blivit illa berörd av hyllningarna. Louise beskrivs som en övertygad demokrat och en praktiskt inriktad person och ogillade den uppmärksamhet hon fick enbart i egenskap av drottning. Hon ska ha tyckt mycket om Sverige och chockerats över den svenska vanan att klaga på hemlandet. Drottning Louise drabbades under 1950-talet efter bara några år som drottning av ett par mindre hjärtinfarkter och led under flera år av återkommande hjärklappning. Under hösten 1964 försämrades hennes hälsa markant. hon avled i sviterna efter en operation, klockan 12.10 söndagen den 7 mars 1965 på S:t Görans sjukhus.

Drottning Silvia

Silvia Renate, född Sommerlath 23 december 1943 i Heidelberg i Baden i Tyskland, är Sveriges drottning och gift med kung Carl XVI Gustaf. Drottning Silvia är enda dotter till tyske direktören Walther Sommerlath och hans brasilianska hustru Alice Sommerlath, född Soares de Toledo. Familjen Sommerlath var bosatt i Brasilien, men flyttade till Tyskland 1938. Drottningen har haft tre bröder: Ralf (född 1929), Walther (1934–2020) och Jörg Sommerlath (1941–2006). Efter det tyska nederlaget i andra världskriget 1945 flyttade familjen Sommerlath till Brasilien där de bodde 1947–1957 i São Paulo varefter de återvände till Västtyskland. Drottning Silvia tog studentexamen i Düsseldorf 1963 och under senare hälften av 1960-talet utbildade hon sig till tolk i München. Vid de olympiska sommarspelen 1972 träffade Silvia Sommerlath Sveriges dåvarande kronprins, Carl Gustaf. Den 12 mars 1976 eklaterades förlovningen mellan kung Carl XVI Gustaf och Silvia Sommerlath. Silvia blev Sveriges drottning kl. 12.18 den 19 juni 1976 då hon vigdes till äktenskap i Storkyrkan i Stockholm med kung Carl XVI Gustaf. Vigselförrättare var ärkebiskop Olof Sundby inför 1200 särskilt inbjudna gäster till kyrkan. Hon var iklädd en brudklänning från Dior, skapad av Marc Bohan, med släp som bars av två lakejer. Till denna bar hon samma kamédiadem som tillhört den framlidna kungamodern prinsessan Sibylla. I brudbuketten hade hon vita orkidéer. Drottning Silvia intresserar sig för barns utsatthet och äldres demens. Hon är ordförande i Kungaparets Bröllopsfond, som stöder forskning inom sport och idrott för handikappad ungdom, och i Drottning Silvias Jubileumsfond för forskning om barn och handikapp. I en tv-intervju i december 2011, där hon var mycket kritisk mot reportage om hennes far, angående bland annat hans medlemskap i nazistpartiet och övertagande av en fabrik i ariseringen av Tyskland, kallade Silvia medias behandling av information om hennes far för "karaktärsdåd" och sade att hon kände sig "maktlös"

List of Swedish royal mistresses

- 1 House of **Bonde**
- 2 House of **Vasa**
- 3 House of **Pfalz-Zweibrücken**
- 4 House of **Hesse**
- 5 House of **Holstein-Gottorp**
- 6 House of **Bernadotte**

Camilla Henemark (born 23 October 1964), also known as **La Camilla**, is a Swedish singer, actress, political spokesperson and former fashion model.

Henemark was born in Stockholm, to a Nigerian father and a Swedish mother. She started her modeling career in her teens and later had her own modeling agency. Henemark started her career in music in 1985 by joining Alexander Bard in his Barbie project as Katanga. That project morphed into the group Army of Lovers, and soon La Camilla (as she is best known) became the face of the group.

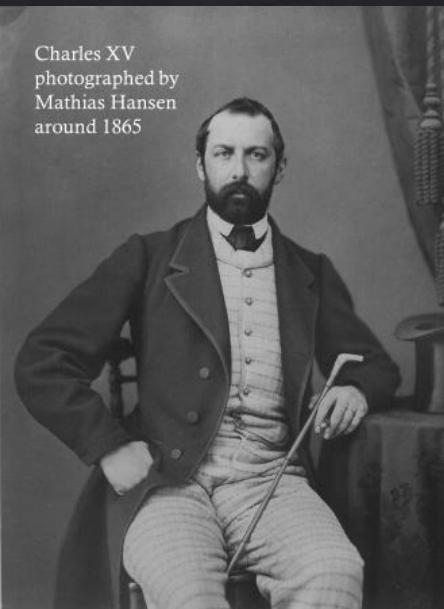
On 3 November 2010 the Swedish newspaper Aftonbladet published excerpts from a book about the Swedish King **Carl XVI Gustaf**, *Den motvillige monarken* ("The Reluctant Monarch"), claiming that he had a year-long love affair with Henemark in the late 1990s.

Elise Hwasser,

Ebba Charlotta Elise Hwasser née Jakobsson (16 March 1831 – 28 January 1894) was a Swedish stage actress. She was an elite actor and has been referred to as the leading lady of the Royal Dramatic Theatre in the mid 19th-century.

Charles XV
photographed by
Mathias Hansen
around 1865

Marie Friberg

Marie (Maria) Friberg (5 January 1852 - 16 September 1934) was a Swedish opera singer (alto) of the Royal Swedish Opera. She is known for her relationship to King Oscar II of Sweden, with whom she allegedly had two sons.

In 1891, she married the French noble **Pascal d'Aubehard vicomte de Ferussac**, who adopted her two sons. In 1893, she married **Edvard Leman** (1841-1922).

Oscar II of Sweden (1829 - 1907)

House of Bernadotte

Mariana Koskull, mistress of **Charles XIV John** of Sweden, former mistress of **Charles XIII** of Sweden

Emilie Högquist, mistress of **Oscar I** of Sweden

Jaquette Löwenhielm, mistress of **Oscar I** of Sweden

Laura Bergnéhr, mistress of **Charles XV** of Sweden

Josephine Sparre, mistress of **Charles XV** of Sweden

Johanna Styrell, mistress of **Charles XV** of Sweden

Wilhelmine Schröder, mistress of **Charles XV** of Sweden

Elise Hwasser, mistress of **Charles XV** of Sweden

Marie Friberg, mistress of **Oscar II** of Sweden

Emma Elisabeth Hammarström, mistress of **Oscar II** of Sweden

Camilla Henemark, mistress of **Carl XVI Gustaf** of Sweden

Marie Friberg

Marie (Maria) Friberg (5 January 1852 - 16 September 1934) was a Swedish opera singer (alto) of the Royal Swedish Opera. She is known for her relationship to King Oscar II of Sweden, with whom she allegedly had two sons.

In 1891, she married the French noble Pascal d'Aubebard vicomte de Ferussac, who adopted her two sons. In 1893, she married Edvard Leman (1841–1922).

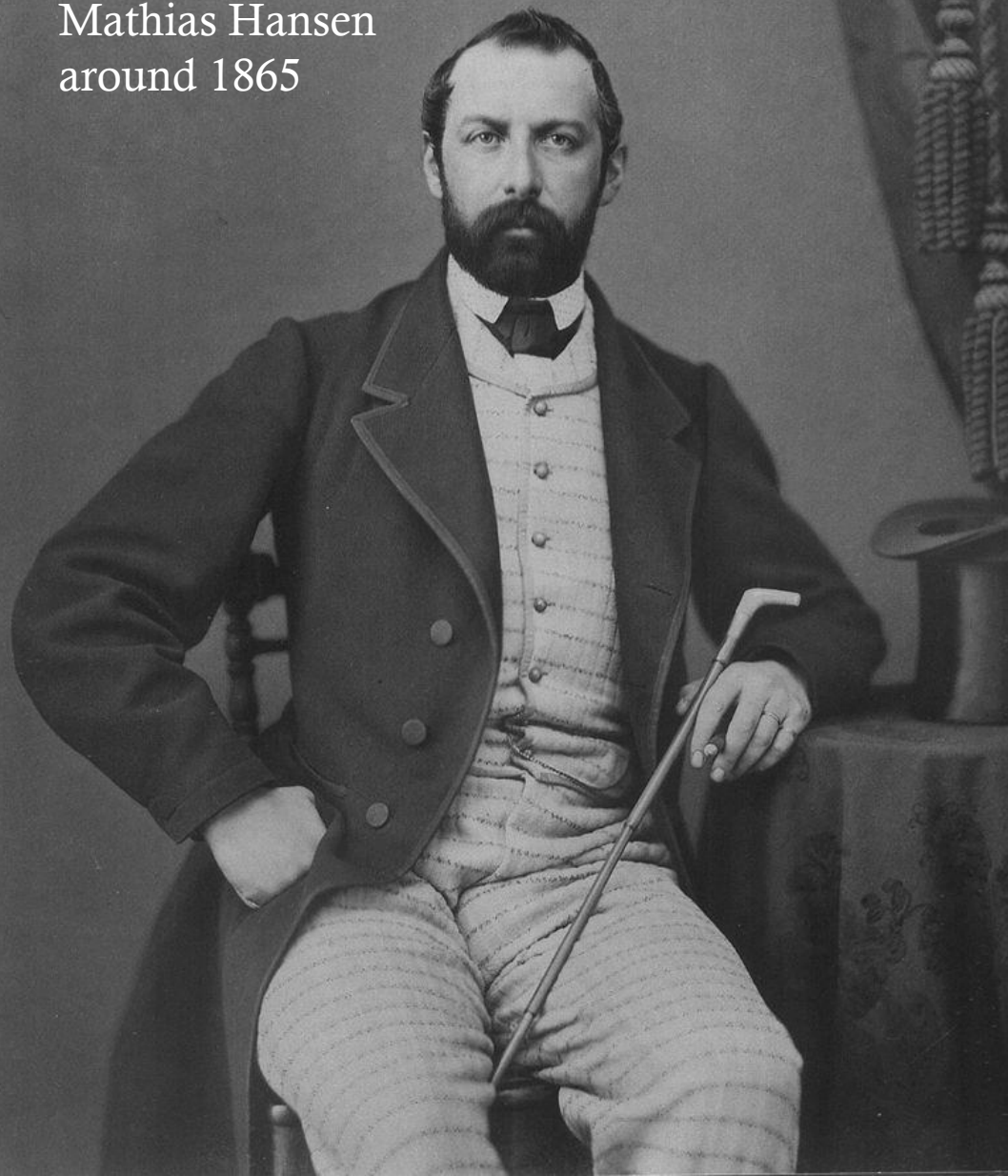
Oscar II of Sweden (1829 - 1907)

Elise Hwasser,

Ebba Charlotta Elise Hwasser née Jakobsson (16 March 1831 – 28 January 1894) was a Swedish stage actress. She was an elite actor and has been referred to as the leading lady of the Royal Dramatic Theatre in the mid 19th-century.

Charles XV
photographed by
Mathias Hansen
around 1865

Jaquette Löwenhielm 1824

Gustava Charlotta Jacquette Aurora Gyldenstolpe (4 July 1797 – 7 January 1839, Constantinople) was a Swedish noble and lady-in-waiting. She is known as the mistress of **Oscar I** of Sweden in circa 1819-1827.

Jaquette was the daughter of Major General Nils Wexionius, 5th Count Gyldenstolpe (1768-1844), and the salonist Charlotta Aurora De Geer.

Oscar I, King of Sweden and Norway 1844-1859

Emilie Högqvist (1812-1846)

EMILIE HÖGQVIST.

Emilie Sophie Högquist or Högqvist (29 April 1812 – 18 December 1846) was a Swedish stage actress. She was a star of the Royal Dramatic Theatre and has been referred to as the first celebrity within Swedish drama and known as the Swedish Aspasia, both for her artistic ability but also for the literary salon she hosted. She is also known in history for her love affair with King **Oscar I** of Sweden.

Camilla Henemark (born 23 October 1964), also known as La Camilla, is a Swedish singer, actress, political spokesperson and former fashion model.

Henemark was born in Stockholm, to a Nigerian father and a Swedish mother. She started her modeling career in her teens and later had her own modeling agency. Henemark started her career in music in 1985 by joining Alexander Bard in his Barbie project as Katanga. That project morphed into the group Army of Lovers, and soon La Camilla (as she is best known) became the face of the group.

On 3 November 2010 the Swedish newspaper Aftonbladet published excerpts from a book about the Swedish King **Carl XVI Gustaf**, *Den motvillige monarken* ("The Reluctant Monarch"), claiming that he had a year-long love affair with Henemark in the late 1990s.

**50 ÅR
PÅ
TRONEN**

**Kronprinsessan Victoria
Prinsessan Estelle
Prins Oscar**

**Prins Carl Philip
Prins Alexander
Prins Gabriel
Prins Julian**

**Alexander Erik
Hubertus Bertil,
född 19 april 2016**

**Gabriel Carl
Walther, född 31
augusti 2017**

**Julian Herbert
Folke, född 26
mars 2021**

**Prinsessan Madeleine
Prinsessan Leonore
Prins Nicolas
Prinsessan Adrienne**

**Nicolas Paul
Gustaf, född den 15
juni 2015**

**Adrienne Josephine
Alice, född 9 mars
2018**

SVENSKA TRONFÖLJDEN

2013

2015

2010

Carl XVI Gustaf, Carl Gustaf Folke Hubertus, född 30 april 1946 på Haga slott i Solna, Stockholms län, är Sveriges konung och statschef sedan 15 september 1973 då han efterträdde sin farfar Gustaf VI Adolf. Han är son till prins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla. Han gifte sig 1976 med Silvia Sommerlath. Kort efter hans trontillträde 1973, trädde 1975 en ny regeringsform i kraft enligt vilken kungen främst fick representativa och ceremoniella uppgifter. Regeringsformen medförde även att kungen inte är den som utser Sveriges regering. 1980 förändrades Sveriges successionsordning, vilket medförde kvinnlig tronföljd och således är Kronprinsessan Victoria den som står högst upp i tronföljden, vilket hon inte var vid sin födsel 1977.

Kung Carl XVI Gustaf är den sjunde regenten av huset Bernadotte och sedan den 26 april 2018 den längst regerande monarken i Sveriges historia. Carl Gustaf föddes klockan 10.20 den 30 april 1946 på Haga slott i Solna, Stockholms län, som ende son till arvprins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla, och fick titlarna Sveriges arvfurste och hertig av Jämtland. Den 26 januari 1947 omkom prins Gustaf Adolf i en flygolycka på Kastrups flygplats utanför Köpenhamn.

15/9
2023
50 år på
Tronen

Det första offentliga uppdraget hade Carl Gustaf redan när han var ett halvt år, då han tog emot en silverbägare från den franske politikern Justin Godart som tack för den svenska hjälpen under andra världskriget. Hans barnskötare under alla år var Nenne Björnberg, som anställdes 1938 och stannade hos kungafamiljen under nästan femtio år.

Den unge Carl Gustaf tillbringade sina somrar på slottet Solliden, strax söder om Borgholm på Öland, som han senare ärvde av sin farfar. Han började spela munspel som treåring. Detta intresse har hållit i sig till vuxen ålder. Kungen var hedersvargunge från födseln, och blev vargunge i S:ta Klara kyrka 1956 med namnet Mowgli[9]. Scout blev han vid fyra års ålder. Han är hedersordförande för Scouterna, och sedan 1977 även hedersordförande i World Scout Foundation.

Vid kung Gustaf V:s död 29 oktober 1950 steg Carl Gustafs farfar Gustaf VI Adolf upp på tronen och den då fyraårige hertigen av Jämtland blev då Sveriges kronprins. Sin grundläggande skolutbildning fick han vid Broms skola. Under skoltiden förekom smeknamnet "Tjabo". Kronprins Carl Gustaf konfirmerades 1962 i Borgholms kyrka på Öland.

Vid Riksdagens högtidliga öppnande 1965 avlade han sin tro- och huldhetsed, vilket innebar att han lovade att vara kungen trogen, iakttaga riksdagens friheter och i övrigt verka i överensstämmelse med grundlagen.

Därefter genomförde han militärtjänstgöring samt avlade sjöofficersexamen 1968, varpå han gick Försvvarshögskolans chefskurs. Inledningsvis blev han löjtnant i Svea Livgarde, i Jämtlands fältjägarregemente, i flottan och i flygvapnet. Innan kronprinsen efterträdde sin farfar hade han uppnått graden kapten i flottan, armén och flygvapnet. År 1968 installeras kronprinsen i en våning på Luthagesplanaden i Uppsala för studier i sociologi, statskunskap, finansrätt och ekonomi vid Uppsala universitet. På studentrummet höll han även sin första presskonferens för massmedia 1968. Studierna var upplagda som en orientering; några prov förekom inte och han avlade inte någon examen. Senare läste han nationalekonomi vid Stockholms universitet. Carl XVI Gustaf har dyslexi, liksom kronprinsessan Victoria, prins Carl Philip och prinsessan Madeleine

År 1972 närvarade kronprinsen vid de Olympiska sommarspelen i München, Västtyskland. Där träffade han tyskan Silvia Sommerlath, som han blev förälskad i och skulle komma att gifta sig med fyra år senare.

När Gustaf VI Adolf avled den 15 september 1973 klockan 20:35, blev kronprins Carl Gustaf, 27 år gammal, Sveriges kung. Han hade vakat vid sin farfars dödsbädd i Helsingborg och samma dag som valet till riksdagen hölls, ankom han till huvudstaden som monark den 16 september på Bromma flygplats, där statsminister Olof Palme, finansminister Gunnar Sträng, landshövding Hjalmar Mehr och tusentals andra tog emot den unge kungen. När han steg ut på slottsbalkongen samma dag för första gången som monark, skedde detta inför mer än 25 000 människor. Han antog då "För Sverige – i tiden" som valspråk.

År 1975 trädde en ny regeringsform i kraft genom vilken kungens funktion till stor del förlades till representativa och ceremoniella uppgifter. Han förlorade rätten att utse regeringen och att delta i inrikespolitiska beslut. Kungen framtogs även möjligheten att adla. Som statschef utdelar han dock fortfarande Sveriges statsordnar, de svenska kungliga medaljerna samt Carl XIII:s orden. I samband med den nya regeringsformen fick kungen rätt att rösta; en rättighet som han dock inte utnyttjar. Sina första statsbesök gjorde kungen i de nordiska länderna och Storbritannien, samt ett informellt besök i USA 1976 (f.ö. första gången en sittande amerikansk president och en regerande svensk kung möttes).

År 1977 föddes kungaparets första barn, prinsessan Victoria. Hon följdes av prins Carl Philip 1979 och prinsessan Madeleine 1982. Ursprungligen var Carl Philip kronprins, men 1980 tilläts genom en grundlagsändring kvinnlig tronföljd, vilket retroaktivt gjorde Victoria till kronprinsessa. Kungen invände inte mot principen, men däremot mot att hans son då framtogs den position och titel han haft när han föddes.

**STORKYRKAN, ELLER
SANKT NICOLAI KYRKA,
ÄR DOMKYRKAN I
STOCKHOLMS STIFT
INOM SVENSKA
KYRKAN.**

Bröllopet **mellan Carl XVI Gustaf och Silvia**

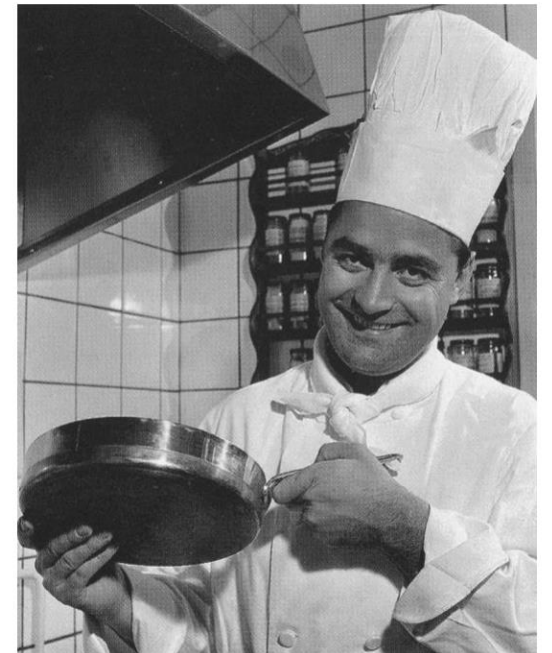
Sommerlath ägde rum den 19 juni 1976, efter att förlovningen eklaterades på Kungliga slottet den 12 mars samma år. Vigseln skedde i **Storkyrkan** och vigselförrättare var Svenska kyrkans dåvarande ärkebiskop **Olof Sundby**.

VITA HAVET

Bröllopslunch, komponerad av hovtraktör **Werner Vögeli**, hölls i Vita havet på slottet, där prins Bertil var värd och i ett personligt tal hälsade han drottning Silvia välkommen till kungafamiljen och Sverige.

Kungen firar 40 år på tronen och bjuder upp drottning Silvia till en spontan dans på inre borggården på Stockholms slott.

FIRANDET AV CARL XVI GUSTAFS 70-ÅRSDAG PÅ YTTRE BORGGÅRDEN PÅ STOCKHOLMS SLOTT DEN 30 APRIL 2016.

Kungaparet har tre barn och åtta barnbarn:

Kronprinsessan Victoria, hertiginna av Västergötland (född 1977)

Prinsessan Estelle, hertiginna av Östergötland (född 2012)

Prins Oscar, hertig av Skåne (född 2016)

Prins Carl Philip, hertig av Värmland (född 1979)

Prins Alexander, hertig av Södermanland (född 2016)

Prins Gabriel, hertig av Dalarna (född 2017)

Prins Julian, hertig av Halland (född 2021)

Prinsessan Madeleine, hertiginna av Hälsingland och Gästrikland (född 1982)

Prinsessan Leonore, hertiginna av Gotland (född 2014)

Prins Nicolas, hertig av Ångermanland (född 2015)

Prinsessan Adrienne, hertiginna av Blekinge (född 2018)

PRINS BERTIL

PRINS BERTIL

Bertil Gustaf Oscar Carl Eugen, född 28 februari 1912 på Stockholms slott, Stockholm, död 5 januari 1997 på Villa Solbacken, Djurgården, Stockholm, var en svensk prins och mellan 1973 och 1979 tronföljare, under den tid då Carl XVI Gustaf inte hade någon son. Han var också hertig av Halland.

Familj och släktskap

Prins Bertil var son till Gustaf VI Adolf och kronprinsessan Margareta samt farbror till Carl XVI Gustaf. Han gifte sig 7 december 1976 i Drottningholms slottskapell med Lilian May född Davies, i hennes andra gifte. När den svenska successionsordningen ändrades 1980 så att den utgick från sittande kung, infördes en särskild övergångsbestämmelse som stadgade att Bertil skulle behålla sin plats i tronföljden efter Carl XVI Gustafs ättlingar. Prinsen var Karl XIV Johans 20:e manliga ättling på svärdssidan.

Nya lagar angående tronföljd i Sverige, äldre syskon och äldre syskons efterkommande ha därvid företrädde framför yngre syskon och yngre syskons efterkommande. En grundlagsändring som började gälla 1 januari 1980 införde kvinnlig tronföljd - tidigare kunde enkom manliga efterkommande ärva.

Kognatisk tronföljd innebär att såväl manliga som kvinnliga ättlingar kan ärva en kunglig titel. Vid kognatisk tronföljd ärver i första hand de manliga bröstarvingarna tronen efter åldersordning, och därefter följer de kvinnliga. Vid full kognatisk tronföljd ärver det äldsta barnet tronen oavsett kön.

PRINS BERTIL

Bertil föddes på Stockholms slott klockan 05.30 den 28 februari 1912. Han döptes på Stockholms slott den 26 mars klockan 15.00 av överhovpredikanten, biskop Gottfrid Billing. Förutom första förnamnet Bertil (tidigare okänt för prinsar), uppkallades han efter samtliga Oscar II:s söner, i den ordning de var födda, alltså efter sin farfar och dennes bröder. Han ammadess av sin egen mor, vilket bröt traditionen att kungafamiljens barn tilldelades en amma. Bertil konfirmerades den 30 mars 1928 i Lungsunds kyrka i Värmland.

Som sextonåring körde Bertil en Chrysler, med fem kamrater från Lundsbergs skola som passagerare; bilen vurpade och en av dem omkom. Prinsen, som bara hade körkort för motorcykel, åtalades och dömdes att betala böter för förseelse mot motorfordonsförordningen. Utredningen gav vid handen att den omkomne själv vållat olyckan genom att gripa tag i ratten.

PRINS BERTIL

LIVET MED LILIAN CRAIG

1943 när Bertil tjänstgjorde som marinattaché i London, träffade han Lilian Craig (född Lillian May Davies) som då var gift med Ivan Craig. De två blev snart ett par, vilket länge förblev en hemlighet för allmänheten.

Om Bertil som ung hade gift sig med den icke kungliga Lilian hade han, liksom brodern Sigvard och andra prinsar tidigare gjort, avstått från arvsrätten till tronen. Detta ansåg han sig efter brodern prins Gustaf Adolfs död (1947) inte kunna göra, eftersom Bertil då blev huset Bernadottes ende arvsberättigade tronföljare i sin generation. Hade kung Gustaf VI Adolf avlidit innan den nuvarande kungen Carl XVI Gustaf blivit myndig torde Bertil, såsom arvfurste, ha trätt in som förmyndarregent.

Lilian May, född Lillian May Davies den 30 augusti 1915 i Swansea, Wales, död 10 mars 2013 i Stockholm, var en svensk prinsessa och hertiginna av Halland. Hon var enda gemensamma barnet till makarna William och Gladys Davies och gifte sig den 7 december 1976 med prins Bertil, som avled 1997.

Lilian May, född Lillian May Davies den 30 augusti 1915 i Swansea, Wales, död 10 mars 2013 i Stockholm, var en svensk prinsessa och hertiginna av Halland. Hon var enda gemensamma barnet till makarna William och Gladys Davies och gifte sig den 7 december 1976 med prins Bertil, som avled 1997.

Lilian, som skildes från sin man 1947, flyttade så småningom ihop med prinsen och paret's privata bostad var huvudsakligen i Sainte-Maxime i Frankrike. I Sverige använde man från 1949 *Villa Solbacken* på Djurgården i Stockholm som bostad. Bertil disponerade även Prins Bertils våning i den östra längan på Stockholms slott. Under många år visade pressen en stor hänsyn mot paret genom att aldrig skriva en rad om detta förhållande. Första gången Lilian uppträdde mer officiellt var i samband med Gustaf VI Adolfs begravning. När kung Carl XVI Gustaf tillträtt tronen och gift sig, bad Bertil om lov att gifta sig, vilket beviljades, och de vigdes i slottskyrkan på Drottningholm den 7 december 1976.

PRINS BERTIL

SJÖOFFICER

1983 promoverades Bertil till teknologie hedersdoktor vid Kungliga Tekniska högskolan.

Prins Bertil avled den 5 januari 1997 i sitt hem Villa Solbacken efter flera år av sviktande hälsa. Han jordfästes i Slottskyrkan och begravdes efter katafalkkortege genom Stockholm den 13 januari på Kungliga begravningsplatsen i Solna kommun. Hovsorg rådde till den 26 januari.

Bertil var under en stor del av sitt liv verksam som aktiv sjöofficer. Han praktiserade ombord på torpedkryssaren Örnen 1928 och jagaren Nordenskjöld 1929. Inskrivning som sjökadett vid Kungliga Sjökrigsskolan ägde rum 25 juni 1931 med kadettnummer 1. Under sin utbildning till sjöofficer gjorde prinsen sjöexpeditioner ombord på örlogsbriggen Falken 1931, pansarkryssaren Fylgia och torpedkryssaren Psilander 1931–1932, samt pansarskeppet Oscar II och torpedkryssaren Örnen 1934. Sjöofficersexamen erlades den 4 oktober 1934. Åren 1935–1937 var Bertil biträdande marinattaché i Paris. Efter andra världskrigets utbrott var Bertil torpedofficer ombord jagaren Malmö. Från 1940 tjänstgjorde prinsen på motortorpedbåt vid Gålöbasen i Stockholms skärgård, bland annat som fartygschef på motortorpedbåtarna T4 (1940) och T15 (1941). År 1941 var Bertil flottans provturschef för fyra motortorpedbåtar (T15-T18), vilka byggdes av Kockums och hade italienska motorer från Isotta Fraschini. 1942–1945 tjänstgjorde Bertil som biträdande marinattaché i London. Bertil var förste hedersledamot i Kungliga Örlogsmannasällskapet (invalid 2 april 1941) och Kungliga Krigsvetenskapsakademien (från 1952) samt hedersledamot i Svenska flottans reservofficersförbund (från 1950)

PRINS BERTIL

Bertil var känd som "motorprinsen" med anledning av sitt intresse för bilar, vilka han samlade på. Han var ordförande för Kungliga Automobilklubben 1947–1993 och motorsportutmärkelsen motorprinsens medalj är uppkallad efter honom. Han var också idrottsintresserad och ordförande för Riksidrottsförbundet 1947–1991 och i ett år på 1940-talet dessutom för Svenska Golfförbundet och blev därmed även kallad "idrottsprinsen". Andra populära benämningar var "Skridskoprinsen", "Hopparprinsen", "Flygarprinsen", "MC-prinsen", "Golfprinsen" och "Bouleprinsen". Prins Bertils boulehall på Djurgården i Stockholm är uppkallad efter honom.

Sannolikt var det Bertils motorintresse som ledde till, att han fick inviga Sveriges första motorväg (den 11 kilometer långa sträckan mellan Malmö och Lund) år 1953. Han klippte inte bara invigningsbandet, utan var också den förste att köra på denna motorväg. Från och med 1973 och fram till sin död var Prins Bertil stormästare för Svenska Frimurare Orden.

Lilian May, född Lillian May Davies den 30 augusti 1915 i Swansea, Wales, död 10 mars 2013 i Stockholm, var en svensk prinsessa och hertiginna av Halland. Hon var enda gemensamma barnet till makarna William och Gladys Davies och gifte sig den 7 december 1976 med prins Bertil, som avled 1997.

Lilians far, som var gruvarbetare, lämnade sin hustru tidigt och bildade en ny familj på annat håll; föräldrarna skildes dock först 1939. Vid 16 års ålder flyttade Lilian Davies till London, där hon försörjde sig som fotomodell och fick små biroller i flera filmer. I september 1940, under andra världskriget, gifte hon sig med skådespelaren Ivan Craig hos borgmästaren i Horsham i West Sussex. Kort efter vigseln sändes Craig till Nordafrika för att delta i strider mot tyska ökentrupper. Han hamnade senare i Italien och i Indien, avancerade i graderna och blev slutligen major. Hemma i London arbetade hustrun Lilian Craig med att tillverka radiosändare och radiomottagare för marinen i en fabrik samt på ett sjukhus för sårade soldater. Walter Ivan Craig, född 22 februari 1912 i Edinburgh, död 7 mars 1995 i Surrey, var en brittisk skådespelare, son till doktor Eric S. Craig och Dorothy Gertrude Meldrum. Han var mellan åren 1940 och 1947 gift med Lillian May Davies

Horsham är en stad i grevskapet West Sussex i England. Staden är huvudort i distriktet med samma namn och ligger 50 kilometer sydväst om London och 42 kilometer nordost om Chichester.

Förhållande med prins Bertil

Lilian träffade prins Bertil, då biträdande marinattaché på Sveriges ambassad i London, i samband med att hon fyllde 28 år 1943. Bertil var inbjuden till cocktailparty hos henne och de blev så småningom ett par, vilket länge förblev en hemlighet för allmänheten. Efter krigsslutet 1945 kom Ivan Craig hem. Eftersom han hade träffat och förälskat sig i en italienska bestämde makarna Craig gemensamt att skiljas och en skilsmässa ordnades under vänskapliga former. De höll kontakten och Ivan Craig kom senare att besöka prinsparet flera gånger på Rivieran.

Prins Bertil kunde på den tiden inte gifta sig med en enskild utländsk mans dotter utan konungens samtycke eftersom han då, liksom äldre brodern Sigvard och yngre brodern Carl Johan, skulle ha förlorat arvsrätten till Sveriges tron. Prinsens lojalitet mot dynastin var starkare sedan hans äldste bror arvprins Gustaf Adolf omkommit i en flygolycka 1947. Vid Gustaf VI Adolfs trontillträde 1950 var det ett generationsgap på över 60 år mellan denne och kronprins Carl Gustaf, senare kung Carl XVI Gustaf. Det var alltså möjligt att kung Gustaf Adolf skulle kunna avlida innan hans sonson blivit myndig. Om även prins Bertil hade försvunnit ur tronföljden kunde kungahusets och monarkins framtid hamna i farozonen. Om kungen avlidit före 1971 och prins Bertil förblivit ogift – alltså den väg prins Bertil valde – hade han kunnat träda in som förmyndarregent.

Det sågs inte som en tidsenlig lösning, om prins Bertil hade lämnat arvsföljden, att låta någon utanför kungahuset bilda ett förmyndarkollegium och sköta den unge kungens (Carl XVI Gustafs) plikter fram tills han blev myndig, som man gjort exempelvis för Karl XI. Kungahuset och statsminister Tage Erlander var medvetna om läget, så det blev i det närmaste omöjligt för prins Bertil att gifta sig med Lilian och förlora prinstitel och arvsrätt. Lilian flyttade så småningom till prins Bertil i Sverige. Han köpte Villa Solbacken vid Djurgårdsbrunn på Djurgården i Stockholm där paret bosatte sig 1947. Året före, 1946, hade de köpt ett hus, Villa Mirage i Sainte-Maxime på Franska rivieran. Där vistades paret under jul, nyår, påsk och en bit av sommaren varje år. Sommarhuset i Tylösand bekostades av en insamling till prins Bertils 40-årsdag och ägdes av en stiftelse med landshövdingen i Halland som ordförande. Enligt bestämmelserna för stiftelsen fick hertigen och hertiginnan av Halland bo där så länge de levde. Då Lilian brukade vara i London flera gånger om året, hade de även en liten våning i ett hyreshus i Mayfair.

Stadsdelen räknas som en av de mest exklusiva i London. Området Mayfair härstammar från 1700-talet. Flera utländska ambassader, bland annat den amerikanska, ligger också där samt flera hotell. Stora delar av bebyggelsen har även numera gjorts om till kontor.

Villa Solbacken är en villa på Djurgårdsbrunnsvägen 67, belägen strax norr om Djurgårdsbrunnskanalen vid Djurgårdsbrunnbron på Södra Djurgården i Stockholm. Villan byggdes 1930 och ägdes från 1949 av prins Bertil som testamenterade den 1997 till prins Carl Philip.

Roll i kungahuset

Prinsessan Lilian utförde ofta officiella uppdrag och närvarade vid statshändelser. Hon stöttade aktivt flera organisationer, bland andra SOS Barnbyar. Efter Bertils bortgång bodde Lilian kvar i villan på Djurgården och folkbokfördes i Hovförsamlingen. Hon övertog många av prinsens hedersuppdrag inom idrottsvärlden och var även beskyddare av Innocenceorden. Prinsessan var en populär prisutdelare vid tennisturneringen Stockholm Open och delade även ut Söderbergiska priset i medicin samt Hasselbladpriset

Hälsoproblem

Lilians officiella framträdanden minskade sakta med tiden på grund av hög ålder och nedsatt hälsa. 2006 var sista året hon närvarade på Nobelprisutdelningarna. I augusti 2008 opererades prinsessan för lårbensbrott och 2009 behandlades hon på Sophiahemmet för en annan fraktur. I juni 2010 meddelade hovet att Lilian drabbats av Alzheimers sjukdom. Den 10 mars 2013 avled hon i sitt hem på Djurgården.

Begravningsgudstjänsten för prinsessan

Lilian hölls i Slottskyrkan, Stockholm den 16 mars 2013.

Gudstjänsten inleddes klockan 13.00 och 21 skott sorgesalut sköts från Skeppsholmen.

Lilian May, född Lillian May Davies den 30 augusti 1915 i Swansea, Wales, död 10 mars 2013 i Stockholm, var en svensk prinsessa och hertiginna av Halland. Hon var enda gemensamma barnet till makarna William och Gladys Davies och gifte sig den 7 december 1976 med prins Bertil, som avled 1997.

Prins Bertil

PRINSESSAN MARGARETHA

PRINSESSAN MARGARETHA

Margaretha Désirée Victoria Ambler, född den 31 oktober 1934 på Haga slott, är en svensk prinsessa, dotter till arvprins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla, och äldsta syster till kung Carl XVI Gustaf.

Prinsessan Margaretha föddes 1934 som äldsta barn till arvprinsen Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla. Fadern omkom i en flygolycka 1947 och prinsessan Margareta bodde innan dess med sin mor och yngre syskon på Haga slott, vilket gav systrarna det informella namnet Hagasessorna. År 1950 flyttade modern, prinsessan Margaretha och hennes syskon till Prinsessan Sibyllas våning på Kungliga slottet. Prinsessan Margaretha utbildade sig i klädsömnad på Märthaskolan. Som ung var Margaretha förälskad i den skotske adelsmannen och jazzpianisten Robin Douglas-Home, men varken kung Gustaf VI Adolf eller prinsessan Sibylla ville tillåta att Margaretha gifte sig med Douglas-Home, och romansen tog så småningom slut. Margaretha gifte sig den 30 juni 1964 med engelsmannen John Ambler (1924–2008) i Gärdslösa kyrka på Öland. Genom sitt giftermål med en icke-kunglig man avstod Margaretha enligt tidens praxis från sin ställning som kunglig prinsessa men fick ändå hederstiteln Prinsessan Margaretha, fru Ambler. Paret var först bosatt i London, men slog sig sedan ner på herrgården Chippinghurst Manor utanför Oxford. I samband med giftermålet drog sig prinsessan Margaretha bort från rampljuset, och började leva ett vanligt liv. Hennes enda offentliga uppdrag har varit att inviga Svenska kyrkans julbasar i London. Paret fick tre barn. Makarna separerade 1996, men de förblev gifta fram till John Amblers död 2008. Prinsessan Margaretha är sedan dess bosatt i en by i Oxfordshire utanför London.

PRINSESSAN MARGARETHA

Barn och barnbarn

Sibylla Louise (född 1965), sedan 1998 gift med friherre Cornelius von Dincklage (född 1971), separerad sedan 2005 och har två barn:

Madeleine Charlotte Margaretha von Dincklage, född 1999. Hon ingick i brudnäbbet vid kronprinsessan Victorias bröllop den 19 juni 2010.

Sebastian Eric Henning von Dincklage, född 2000.

Charles Edward (född 1966), sedan 1999 gift med Helen Jane Ross (född 1969), två barn:

Sienna Rose Ambler, född 2000.

India Tani Ambler, född 2003.

James Patrick (född 1969), sedan 2001 gift med Ursula Mary Shipley (född 1965), två barn:

Lily Elektra Ambler, född 2003.

Oscar Rufus Ambler, född 2004.

GUSTAF ADOLF (1906–1947)

GUSTAF ADOLF

GUSTAF ADOLF (1906–1947)

Gustaf Adolf Oscar Fredrik Arthur Edmund, inom familjen kallad Edmund, född 22 april 1906 på Stockholms slott, död 26 januari 1947 i en flygolycka på Kastrups flygplats utanför Köpenhamn, var arvprins av Sverige och hertig av Västerbotten. Han var son till dåvarande svenske arvfursten (senare kronprins och kung) Gustaf VI Adolf och dennes första hustru prinsessan Margareta och far till Carl XVI Gustaf. Gustaf Adolf gifte sig 1932 med sin syssling Sibylla av Sachsen-Coburg-Gotha (Gustaf Adolfs morfar var bror till Sibyllas farfar, båda söner till den dåvarande regerande drottningen Victoria av Storbritannien.)

Gustaf Adolf föddes på Stockholms slott den 22 april 1906 kl. 23.10, som äldste son till hertigen och hertiginnan av Skåne, arvprins Gustaf Adolf och hans hustru prinsessan Margareta. Året därpå blev fadern kronprins, då kung Oscar II avled. Prins Gustaf Adolf, som erhöll titeln hertig av Västerbotten, fick senare syskonen prins Sigvard, prinsessan Ingrid, prins Bertil och prins Carl Johan.

Han växte upp i den nordvästra flygeln på Stockholms slott, som föräldrarna låtit rusta upp och modernisera. Tillsammans med sina syskon Sigvard, Ingrid, Bertil och Carl Johan och utvalda skolkamrater fick han sin första skolundervisning i en trygg miljö på slottet i Stockholm. Eftersom modern var engelska, blev engelska prinsens modersmål vid sidan av svenska. Av henne ärvde han också sitt sportintresse och sociala ansvarstagande.

GUSTAF ADOLF (1906–1947)

På somrarna vistades prins Gustaf Adolf tillsammans med sina syskon på Sofiero slott utanför Helsingborg och på Bagshot Park i sydvästra England hos sina morföräldrar, prins Arthur, hertig av Connaught och Strathearn och hans hustru Luise Margarete av Preussen. Morfadern var son till drottning Victoria av Storbritannien.

Då prins Gustaf Adolf var i tolvårsåldern ansåg föräldrarna att han skulle få en utbildning som passade hans personlighet. Han började på den privata internatskolan Lundsbergs skola, norr om Kristinehamn i Värmland. Där var utbildningen inspirerad av de idéer som låg till grund för de engelska internatskolorna. Utbildningen vid Lundsberg byggde på en kombination av traditionell undervisning och fysisk aktivitet. När prins Gustaf Adolf var fjorton år avled hans mor oväntat 1920 vid 38 års ålder. Hennes hovdamer Stina Reuterswärd och Stina von Stockenström fick då större ansvar för barnen. Förlusten av modern tog prinsen mycket hårt. Han var vid dödsfallet sjuk och gjorde ett årslångt uppehåll i sin skolgång.

GUSTAF ADOLF (1906–1947)

Under beredskapsåren var hans tjänst förlagd till Försvarsstaben och han var chef över XIII. Kavalleribataljonen under dess tjänstgöring i Värmland 1941–42. Han medverkade i utarbetandet av ordern om "motstånd i alla lägen" 1942, och skrev utkastet till Om kriget kommer 1943 som skickades ut till svenska hushåll. År 1944 var han chef för stabens arméavdelning, som präglades av ett intensivt arbete för att stödja frivilliga norska och danska förband som fanns i Sverige, de så kallade polistrupperna. Detta arbete lade han ner sin själ i, och kämpade aktivt för banden och lojaliteten mellan de nordiska folken. Hans uppgift som arvprins var dock att följa den neutralitetspolitik som statsminister Per Albin Hansson utfärdat under andra världskrigets första dagar.

Prins Gustaf Adolf, Hermann Göring och Gustaf V i februari 1939. Bilden är tagen i samband med att den svenske kungen passerade Berlin på genomresa till Nice i Frankrike. Prins Gustaf Adolf, som vid tidpunkten befann sig i Berlin för ett idrottsevenemang passade på att träffa sin farfar samtidigt som Göring, som representant för den tyska regeringen, officiellt uppvaktade den genomresande statschefen.

GUSTAF ADOLF (1906–1947)

Politisk hållning under kriget

Uppgifterna i samtida källor om prinsens politiska uppfattning i olika frågor är mycket få. Kungahuset var generellt engelskorienterat och hade sympatier med USA, men känslorna delades inte av Gustaf V. Om prins Gustaf Adolf var tyskorienterad, kände inte statsrådet Karl Gustaf Westman till det 1941.

Prinsen var mycket aktiv som skytt och roddare under internattiden på Lundsberg och under kadettiden på Karlberg utmärkte han sig vid flera tillfällen som en mycket god skidåkare. Han fortsatte under hela skoltiden att intressera sig för hästsport.

Han tillhörde den svenska eliten i fäktning med sabel och värja och blev svensk mästare individuellt tre gånger (SM-guld i sabel 1936, 1937 och 1940), och i lag också tre gånger, samt var en duktig skidlöpare.

Utöver idrott var prins Gustaf Adolf intresserad av musik. Prinsen var också intresserad av trädgårdsskötsel och av friluftaktiviteter. Han var bland annat, liksom senare hans son, engagerad i scoutrörelsen och var Svenska Scoutunionens (SSU) (nuvarande Scouternas) första ordförande från starten 1930 till sin död 1947.

GUSTAF ADOLF (1906–1947)

Den 26 januari 1947 var Gustaf Adolf tillsammans med sin adjutant, greve Albert Stenbock på väg hem till Stockholm efter en vildsvinsjakt hos prins Bernhard av Nederländerna på Palais Soestdijk i Holland. Den Douglas DC-3 från KLM som de färdades i havererade kort efter en mellanlandning på Kastrups flygplats utanför Köpenhamn, och Gustaf Adolf och Stenbock samt de andra 20 ombordvarande omkom i flygolyckan. Jordfästningen förrättades i Storkyrkan den 4 februari. Processionen därifrån bevitnades av 100 000 personer, och 12 000 scouter deltog med facklor. Gustaf Adolf gravsattes på Kungliga begravningsplatsen.

BARN

1934: Margaretha, änka efter John Ambler (1924–2008), vigda 1964

1937: Birgitta, änka efter Johann Georg av Hohenzollern-Sigmaringen (1932–2016), vigda 1961

1938: Désirée, änka efter Niclas Silfverschiöld (1934–2017), vigda 1964

1943: Christina, gift 1974 med Tord Magnusson (generalkonsul)

1946: Carl XVI Gustaf, kung sedan 1973, gift 1976 med Silvia Sommerlath

PRINSESSAN BIRGITTA

Birgitta Ingeborg Alice av Hohenzollern (och Sverige), född 19 januari 1937 på Haga slott, är det andra barnet till det svenska prinsparet Gustaf Adolf och Sibylla och syster till kung Carl XVI Gustaf.

Hennes officiella titel är: Hennes Kunglig Höghet Birgitta, Prinsessa av Sverige och Hohenzollern. Birgitta utexaminerades 1958 efter två års studier som gymnastikdirektör från Gymnastiska Centralinstitutet (GCI), nuvarande Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH) och fick senare samma år en tjänst som gymnastiklärare. Hon hade vid denna tid en uppmärksammas romans med Sven Tumba. Hon förlovade sig den 15 december 1960 med prins Johann Georg av Hohenzollern-Sigmaringen. De gifte sig vid en borgerlig ceremoni i Rikssalen på Stockholms slott den 25 maj 1961. Prinsessan Birgitta är engagerad i golf och välgörenhet, gärna i kombination, och har en egen golftävling uppkallad efter sig. Hon deltar traditionellt årligen i firandet av såväl Lucia som Sveriges nationaldag på Mallorca. Hon har även gett ut en tränings-LP med häfte, "Spänsta med Birgitta", 1967.

Prins Johann Georg av Hohenzollern-Sigmaringen, med det fullständiga namnet Johann Georg Carl Leopold Eitel-Friedrich Meinrad Maria Hubertus Michael och familjärt känd som Hansi, född 31 juli 1932 i Sigmaringen i provinsen Hohenzollern, död 2 mars 2016 i München, var en tysk prins av Hohenzollern-Sigmaringen, konsthistoriker och museichef.

PRINSESSAN DÉsirÉE

Désirée Elisabeth Sibylla Silfverschiöld, född 2 juni 1938 på Haga slott, är en svensk prinsessa och friherrinna. Hon är tredje dotter till arvprins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla samt äldre syster till kung Carl XVI Gustaf. Hon är även ledamot av Serafimerorden. Prinsessan Désirée föddes 1938 som tredje dotter till arvprins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla. Hennes far omkom 1947 i en flygolycka på Kastrup utanför Köpenhamn. Familjen bodde då på Haga slott, vilket gav systrarna namnet Hagasessorna. Désirée förlovade sig den 19 december 1963 med friherre Niclas Silfverschiöld (född den 31 maj 1934, död 11 april 2017)

PRINSESSAN DÉsirÉE

Barn och barnbarn

Carl Otto Edmund Silfverschiöld (född 22 mars 1965 på Kobergs slott), civilekonom; vigd den 18 juni 2005 med **Gunilla Maria Fredriksson** (född 12 april 1965 i Malmö); skilda sedan 16 maj 2013. De har ett barn:

Anna Margareta Sibylla Désirée Silfverschiöld (född 13 december 2006 på Lidingö).

Christina Louise Ewa Madelaine Silfverschiöld (född 29 september 1966 på Kobergs slott), civilekonom; sedan den 11 september 1999 gift med friherre Hans Louis Gerard De Geer af Finspång (född 26 januari 1963 i Stockholm), verkställande direktör. Makarna har tre barn:

Estelle Louise Désirée De Geer af Finspång (född 14 september 2000 i Stockholm).

Ian Carl Gerard De Geer af Finspång (född 20 februari 2002 i Stockholm).

Fred Louis Gerard De Geer af Finspång (född 16 september 2004 i Stockholm).

Hélène Ingeborg Sibylla Silfverschiöld (född 20 september 1968 på Kobergs slott), civilekonom; gift med Fredrik **Johan Georg Dieterle** (född 6 september 1963 i Fosie). De har ett barn:

Charles Otto Alexander Edmund George Silfverschiöld Dieterle (född 9 maj 2020 i Stockholm).

PRINSESSAN CHRISTINA, FRU MAGNUSON

Prinsessan Christina, fru Magnuson, född Christina Louise Helena (av Sverige) den 3 augusti 1943 på Haga slott, är svensk prinsessa, yngsta syster till kung Carl XVI Gustaf. Hon är yngsta dotter till den svenske arvprinsen Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla. Hon och de äldre systrarna Margaretha, Birgitta och Désirée kallades i barndomen i folkmun för Hagasessorna.

Prinsessan Christina var den enda i den kungliga syskonskaran som valde högre studier. Tillsammans med en väninna bedrev hon studier vid Radcliffe College i USA (ingår i Harvard University) efter sin studentexamen i Sverige med goda betyg. Hon var Sveriges första prinsessa som tog studenten, på Franska skolan i Stockholm den 13 maj 1963. Därefter studerade hon även vid Stockholms universitet. Hon är den av kungens systrar som oftast utfört officiella uppdrag, något som tilltog efter hennes mors, prinsessan Sibyllas död. Hon har bland annat arbetat för Svenska Röda Korset, och var dess arbetande styrelseordförande 1993-2002. Hon har även haft uppdrag och varit ledamot för internationella Röda Korset. Hon gifte sig 1974 med direktör, numera generalkonsul, Tord Magnuson. Paret har tre söner: Gustaf, Oscar och Victor. Genom sitt giftermål med en icke-kunglig man avstod hon enligt tidens praxis från sin ställning som kunglig prinsessa, men fick ändå hederstiteln Prinsessan Christina, fru Magnuson.

PRINSESSAN CHRISTINA, FRU MAGNUSON

Barn och barnbarn

Carl Gustaf Victor Magnuson (född 8 augusti 1975); gift mellan 31 augusti 2013 och 3 november 2020 med ***Vicky Elisabeth Andrén*** (född 25 januari 1983). Äktenskapet resulterade i en dotter;

Désirée Elfrida Christina Magnuson (född 11 juli 2014).

Tord Oscar Fredrik Magnuson (född 20 juni 1977); gift sedan den 18 augusti 2011 med Emma Emelia Charlotta Ledent (född 18 april 1981). De har två söner;

Carl Albert Maurice Magnuson (född 10 februari 2013).

Henry Guy Tord Magnuson (född 16 oktober 2015).

Victor Edmund Lennart Magnuson (född 10 september 1980); gift sedan den 27 maj 2017 med Frida Louise Bergström (född 18 februari 1980). De har två söner;

Edmund Bengt Lennart Magnuson (född 11 december 2012).

Sigvard Hans Gösta Magnuson (född 25 augusti 2015).

SIBYLLA AV SACHSEN-COBURG-GOTHA

Sibylla av Sachsen-Coburg-Gotha (Sibylla [ursprungligen Sibylle] Calma Marie Alice Bathildis Feodora), född 18 januari 1908 på Friedenstein i Gotha i Sachsen-Coburg-Gotha i Tyskland, död 28 november 1972 i Stockholm, var mor till Sveriges nuvarande kung Carl XVI Gustaf. Från födseln var hon prinsessa av Sachsen-Coburg-Gotha, och från 1932, genom sitt gifte med arvprins Gustaf Adolf av Sverige, svensk prinsessa och hertiginna av Västerbotten.

Hon hade därmed förutsättning att bli drottning av Sverige, men eftersom arvprinsen dog 1947, före både sin far och farfar, blev hon varken drottning eller kronprinsessa. Prinsessan Sibylla var andra barnet och första dottern till hertig Karl Edvard av Sachsen-Coburg-Gotha (som var kusin med kronprinsessan Margareta av Sverige) och prinsessan Victoria Adelheid av Schleswig-Holstein-Sonderburg-Glücksburg. Hon var i rakt nedstigande led ättling till Kung Gustaf I av huset Vasa. Fadern var ursprungligen en brittisk prins, son till den då framlidne prins Leopold, hertig av Albany, som själv var den yngste sonen till drottning Victoria av Storbritannien och hennes gemål prins Albert av Sachsen-Coburg-Gotha.

SIBYLLA AV SACHSEN-COBURG-GOTHA

Karl Edvard hade på sin farmors begäran 1900 ärvt värdigheten av regerande hertig av Sachsen-Coburg-Gotha efter sin farbror, hertig Alfred av Sachsen-Coburg-Gotha. Samma år gifte Karl Edvard sig med prinsessan Victoria Adelheid, dotter till hertig Fredrik Ferdinand av Schleswig-Holstein-Sonderburg-Glücksburg och prinsessan Caroline Mathilde av Schleswig-Holstein-Sonderburg-Augustenburg.

Fadern avsattes jämte andra tyska furstar 1918 vid den tyska novemberrevolutionen, varigenom även prinsessan Sibyllas position påverkades. Hon och familjen förlorade också sina brittiska titlar till följd av Titles Deprivation Act, som berövade Storbritanniens fiender under första världskriget deras brittiska titlar. Efter Hitlers maktövertagande 1933 blev Karl Edvard medlem i NSDAP, och mellan 1934 och 1945 var han ordförande för tyska Röda korset. Efter andra världskriget ställdes fadern inför rätta, misstänkt för brott mot mänskligheten. Han dömdes till 5 000 USD i böter och fängels (som han på grund av sjukdom inte fick genomfört) Han klassades som krigsförbrytare av tredje graden, vilket var lindrigt med tanke på vad han medverkade i under kriget, Orten där han hade den högsta makten, förklarades sig Judefritt år 1934. Man hade flyttat alla Judar till läger. Tortyr utfördes än i stadens historia 1934. Även hans hustru kallades till förhör men fick inget straff.

SIBYLLA AV SACHSEN-COBURG-GOTHA

Under ett besök i London i november 1931, där prinsessan Sibylla, liksom prinsessan Ingrid av Sverige, var brudtärna på bröllopet mellan lady May Cambridge (brorsdotter till drottning Mary) och Henry Abel Smith, träffade hon sin syssling, arvprins Gustaf Adolf av Sverige, och tycke uppstod. De båda förlovade sig den 16 juni 1932 på slottet Callenberg i Beiersdorf utanför Coburg. Paret vigdes borgerligt den 19 oktober i borgen Veste Coburg och kyrkligt den 20 oktober 1932 i Morizkyrkan i Coburg. Bröllopet firades med många offentliga festligheter, såsom en offentlig kortege, eftersom Tysklands rikspresident Hindenburg själv hade gett order om militära hedersbetygelser. Men eftersom staden Coburg politiskt var starkt nationalsocialistisk, innebar de offentliga hedersbetygelserna att firandet fick en anstrykning av detta parti, något som gjorde ett dåligt intryck i Sverige.

Prinsparet bosatte sig på Haga slott och fick under åren 1934–1943 fyra döttrar – de så kallade Hagaprinssessorna – och 1946 en son och tronföljare i den blivande Carl XVI Gustaf. Redan efter några dagar i Sverige började Sibylla representera och uppträdde som prisutdelare i en fäkttävling. Sibylla drabbades från många håll av misstro i det nya hemlandet. Hon och maken förekom flitigt på olika tysktalande föreningar i Sverige, men vid denna tid misstänktes lätt allt tyskt för att vara nazistiskt, vilket gjorde att paret snart misstänkliggjordes i ögonen på press och allmänhet. Tyskhatet kom att rikta sig även mot henne. Hennes släktingars påvisbara samröre med nazismen gjorde även henne personligen till måltavla för antinazistisk kritik. Sibylla hade också svårigheter med svenska språket, vilket också bidrog till att skapa avstånd till allmänheten. Hon, som tidigare betecknats som öppenhjärtig och livlig, blev alltmer tystlåten och reserverad. Varken hon eller maken prins Gustaf Adolf fick något bra förhållande till press och allmänhet, trots att åtminstone prinsessan försökte överbrygga klyftorna.

SIBYLLA AV SACHSEN-COBURG-GOTHA

I januari 1947 omkom prins Gustaf Adolf i en flygolycka på Kastrup i Köpenhamn, och Sibylla var plötsligt änka med fem barn. Hon inträdde omedelbart som ordförande i "Prins Gustaf Adolfs Minnesfond". Bland hennes övriga uppdrag kan nämnas ordförandeskap i Sällskapet barnavård (1948) samt hedersordförandeskap i Hörselfrämjandet (1935), Sveriges Flickscoutråd (1939), Kvinnliga bilkåren (1939), Stiftelsen Solstickan (1941) och Stiftelsen Drottning Victorias Vilohem på Öland (1951). Hon instiftade 1938 Prinsessan Sibyllas S:t Martin-stiftelse som ger bidrag till behövande enskilda personer i Solna. Sedan drottning Louise avlidit 1965 övertog Sibylla den inofficiella platsen som rikets första dam, eftersom hon var kronprinsens mor och Sverige stod utan drottning. Hon framträdde vid kungens sida och utgjorde ett starkt stöd för denne. Många fick därigenom tillfälle att revidera schablonbilden av den reserverade prinsessan, och hon kom att framstå som en kvinna med såväl självironi som humor. Hennes sista offentliga framträdande var vid en operasoaré vid Gustaf VI Adolfs 90-årsdag. Sibylla avled knappt 3 veckor därefter i tarmcancer, och knappt ett år innan hennes son blev Sveriges kung.

SIBYLLA AV SACHSEN-COBURG-GOTHA

Karl Edvard av Sachsen-Coburg-Gotha
Dömd som Nazistisk krigsförbrytare
Böter 5 000 USD samt förmögenheten
Konfiskerades
Fängelsestraff avtjänades inte på grund av sjukdom
Han fick i relation till vad han medverkat till ett lindrigt straff
Coburg där han hade makten lokalt förklarade sig Judefritt
1934
Coburg var Nazistpartiets starkaste fäste redan 1933 och
med egen lokal majoritet för NASDP

GUSTAF ADOLF (1906–1947)

GUSTAF ADOLF

SIBYLLA AV SACHSEN-COBURG-GOTHA

Karl Edvard av Sachsen-Coburg-Gotha
Dömd som **Nazistisk krigsförbrytare**
Böter 5 000 USD samt förmögenheten
Konfiskerades

Fängelsestraff avtjänades inte på grund av sjukdom
Han fick i relation till vad han medverkat till ett lindrigt straff
Coburg där han hade makten lokalt förklarade sig Judefritt
1934

Coburg var Nazistpartiets starkaste fäste redan 1933 och
med egen lokal majoritet för NASDP

